

R. 81578

CONTRA

Missite uana

10
S.C. / 39
185

60
22
DECRETA

OMNIA A SACRARI-
tuum Congregatione in Ordine
ad Missam, post Missalis
recognitionem; vna

CVM

OBSERVATIONIBVS, ET
Regulis selectis R. P. D. Bartholomaei
Gauanti, S. Rom. Rituum Congreg. Con-
sultoris, perutilibus, ac necessarijs, ve-
riè semper celebratur.

A DLAVRENTIO VANDER-
Hammen, & Leon fideliter excerpta, & in
haec altera editione recognita, nouisq; no-
tis, & permultis, asterisco * indicatis,
insignita, & locupietata.

Cum facultate Superiorum.

Vlyssippone. Ex Officina

Antonio Alvarez, 1635.

L I C E N Ç A S.

Decreta hæc à Sacra Rituū co-
gregationem ordine ad Missā
legi, & nihil in eis impressio-
indignū inueni. In Conuēto D.
Dominici Vlyssiponensis, die 23
Iulij Anno 1634.

Fr. Ayres Correa.

Calificator Conselii Generalis.

Hæc Decreta à Sacra Rituū
congregatione, cum notalis
in ordine ad Missam recte cele-
brandam, vidij, & quia nihil cō-
tra fidem Sanctā, & bonos moues
continēti tipijs mandanda cen-
seo. In Cōuēto Diui Francisci
Vlyssiponēsi, die primo Augusti
Anno Dñi 1634.

Frater Sebastianus à Sanctus,

Pater Vinlic.

Vista

Vistas as informações podesse
imprimir este liuro, & depois
de impresso tornara a este Con-
selho conferido com seu original
pera lhe dar licença para correr;
& sem isso não correrá. Lisboa
primeiro de Agosto de 1634.

G. Pereira. Francisco Barreto.

Manoel da Cunha.

Fr. João de Vasconcellos.

Dou licença para se poder
imprimir este liuro que tem
por titulo Decreta omnia à Sa-
cra Rituum congregatione in
ordine ad Missam, &c. Lisboa
22. de Agosto de 1635.

João Bezerra Iacome,
Chantre de Lisboa.

Que se possa imprimir este li-
uro vistas as licenças do S.
Officio, & Ordinario, & não cor-
rera sem tornar a esta mesa para
ser taxado. Lisboa a 30. de Ago-
sto de 1635.

Salazar. Barreto. Carvalho,

Estã conforme com seu origi-
nal. Em S. Francisco da Cida-
de. Em 25. de Setembro de 1635.

Fr. Sebastião dos Santos.

Vista a conferencia pode correr
este liuro Lisboa 25. Setembro
de 1635.

G. Pereira. Francisco Barreto.

Manuel da Cunha. F. João de Vascofel.

Pedro da Sylva. D. Miguel de Portugal.

Taxão este Liuro em quarenta
reis em papel a 27. Setembro de
1635.

Salazar. Barreto. Carvalho.

D. FRANCISCO
DE
MENDOZA,
Illustrissimi COMITIS DE
ORGAZ filio, sanguinis
FLORI.

Imperialis Ciuitatis, ab VR
BEORBIS Imperatrice, BA-
SILICÆ CANONICO
meritissimo;

â Sacratiori Consiliorum Cul-
mine INDAGATORI pralu-
centissimo;

Vasconum PRO-REGI dilec-
tissimo;

Salmanticæ, Pompesopolis, Ma-
lacę, & Placentiæ, PRAESVLE
Vigilantissimo.

Pro FERDINANDO, iam IN-
FANTI Sacratæ Purpuræ Splē-
dore, GUBERNATORI dig-
nissimo, nobilissimo, lau-
datissimo;

Perpetuo Virtutum GENIO,
Pietatis ARÆ.

Vtriusque Instrumenti
LUMINI.

Ne, Sacerdotes ritus alios, alias
vè ceremonias, & preces in Missarū celebra-
tione adhibeant, præterea, quæ ab Ecclesia
probata, ac frequenti, & laudabili vsu
recepta fuerint ascerrimo.

VINDICI.

Has Notas, Observationes, & Regulas sele-
ctas ex Bartholamæi Gauanti, Cōmentarijs
in Rubricas Missalis desumptas.

D. LAURENTIUS VANDER
HAMMEN & LEON, sub Genesi Curia
PHILIPPI MAGNI natus, & pro-
creatus; grati animi ergo.

D.S.D.

I N SACRIFICANDO
adhibendum esse ritum & ceremonias
& preces in Missali præscriptas;
& quæ culpa transgressio
huius præcepti.

*Ex Francisco Suarez tomo 3. disput.
84. sect. 2.*

Dico primo, teneri Sacerdo-
tes ad seruandum integrum
ritum Missæ, prout in Missali statu-
tum, ac definitum est. Probatur pri-
mo, ex Conc. Trid. ses. 22. cap. de
obseruandis, & vitandis in cele-
bratione Missæ. Secundo ex Bul-
la Pij V. præfixa in principio Mis-
salis, vbi sic dicit: *Mandantes, ac*
districte omnibus, & singulis personis,

*in virtute sancta obedientia precipien-
tes, ut Missam, iuxta ritum, modum,
ac normam, quæ per Missale hoc à no-
bis traditur, decantent, ac legant; ne-
que in Missa celebratione, alias cære-
monias vel preces; quam, quæ in hoc
Missali continentur, addere, vel reci-
tare præsumant. Quod intelligen-
dum est, seclusis privilegijs; ta-
men qui illis gaudent, tenebun-
tur, servata proportione, ea dice-
re, quæ in Missali sibi permissio
continentur. Tertiò accedit ra-
tio huius præcepti: quia hæc res
gravis est, & ad debitum cultum
divinum spectat, utque tantum
ministerium ordinatè fiat. Quan-
do verò hæc omissio sit peccatū
veniale, quando verò mortale,
ex materiæ gravitate, & ex con-
temp-*

temptu; vel negligentia, iudicandum est. Et infra Tertio dicendum, est hoc peccatum ex genere suo esse mortale, tamen ex leuitate materiae, vel in aduertentia posse esse veniale.

*Ex Ioann. Baptista Scortia, de sacros.
Missæ sacrif. lib. 2. cap. 17. n. 1.*

† Porro cum præcipiat Apostolus 1. Corint. 14. vt honeste, & secundum ordinem omnia in nobis fiant; nihilque sit in Christiana Religione sacrificio maius, aut venerabilius, vel magis publicum, in eo maxime seruanda erit ceremoniarum, & ritus vniformitas; sine quibus, teste D. Augusti. lib. 19. contra Faustum, cap. 11. nulla religio siue vera, siue falsa, consistere

stere potest; nutriunt enim inter-
nam deuotionem, ex D. August.
lib. de cura pro mortuis, & Ep. 118. &
Concil. Trident. *ses. 22. c. 5.* iuuant
intelligētiam, & memoriam con-
firmant; cū sine his adminicu-
lis exterioribus, non facillē natu-
ra humana sustolli possit ad res
diuinas contemplandas. Quare
rectē Prælatos mouit idem Cō-
cilium. Trident. *ses. 22. cap. de obser.*
& vitand. in celeb. Miss. ne vllus su-
perstitioni locus detur; vt edicto
& pœnis propositis caueant, ne
Sacerdotes alijs quā debitis ho-
ris celebret; neue ritus alios, alias
ue cæremonias, & preces in Mis-
sarum celebratione adhibeant,
præter ea, quæ ab Ecclesia proba-
tæ ac frequenti, & laudabili vsu
recep-

receptæ fuerint. Et Pius V. in *Bul-
la initio Missalis posita*, mandat, &
omnibus ac singulis strictè in vir-
tute sanctæ obedientiæ præcipit,
vt Missam iuxta ritū, modum, ac
normam, quæ per Missale (cui ni-
hil vñquā addendum; detrahen-
dum, aut immutandum, sub in-
dignationis pœna decernit) tra-
ditur, decantent, aut legant; neq;
in celebrando alias cæremonias
vel preces, quàm quæ in prædi-
cto Missali continentur, addere,
vel recitare præsumant. Quibus
sanè decretis non tantūm prohi-
betur diuersitas precum, sed etiā
cæremoniarum; ideò vtrisque hu-
iusmodi præceptum violari po-
test: tum adiiciendo nouas pre-
ces, vel cæremonias, vnde facilè
incur-

incurretur culpa gravis, ex So-
to 4. d. 13. *quest.* 2. *artic.* 4. Syluest.
Missa quest. 2. *q.* 2. Soarez *disp.* 83.
sect. 3. *q.* *disp.* 84. *sect.* 2. Nauar. de O-
rat. *not.* 16. *numer.* 76. *q.* *confilio* 3. *Li-*
br. 3. *tit.* 41. de celebrat. *Miss.* Ange-
lo *Missa.* *numer.* 11. Et prohibetur
etiam in Concilio Mileuitano
cap. 3. *q.* 12. Africano, *cap.* 70. Car-
thag. *cap.* 23. Tolet. IV. *cap.* 12. tū
omittendo præscriptas ceremo-
nias, preces & ritus (nisi id acci-
dat ex inaduertentia naturali, &
inuoluntaria; quo etiam casu nō
est necesse, si non est de essentia
sacrificij, repetere, cum aduerti-
tur omissum aliquid, v. g. Gloria,
vel Credo, quia non rectè tunc
coherent) in quo erit culpa leuis
si quod sciēter omittitur, sit ma-
teria

teria leuis, vel grauis, & mortalis, si omiffum fit pars notabilis, vt si omittatur mixtio aque vino, diuifio Hobilis, &c. Ex Henriquez lib. 9. c. 35. Azor. lib. 10. c. 29. fin. Suarez loco citato.

Ex Bartholomaeo Gauanto, tom. 1.
part. 3. tit. 10. num. 14.

VT autem Rubricarum obligatio magis innotescat, preter qua quod in Bulla Pij V. pro Missali edita, omnis mutatio, additio, & detractio prohibetur, decreuit Concilium Tridētin. sess. 7. can. 13. in hæc verba. Si quis dixerit, receptos, & approbatos Ecclesie Catholice ritus, in solemni Sacramentorum administratione, adhiberi consuetos;

suetos, aut contemni, aut sine peccato à ministris pro libito omitti, aut in novos alios per quemcumque Ecclesiarum Prælatum mutari passe, anathemasit. Hæc ibi Solemnis certè Sacramenti Eucharistiæ administratio in Missa fit; siue sit solemnis siue priuata; & ritus, qui habentur in Missali Romano, sunt Ecclesiæ Catholicæ recepti, & approbati, vt patet. Ex quibus non video, qua ratione doceant moderni Theologi, opinionem esse probabilem, quòd sine peccato possint omitti Rubricæ, & sine causa, scienter, etiam in materia leui. Sed de his satis.

Idem ibidem, titul. 11. à pagin. 210.

usque ad 215.

Reli-

Reliquum est, vt in ordine ad
Missam examinemus duo:
alterum est circa Rubricas om-
nes, alterum circa onera Mis-
sarum, quæ subire solent Sacer-
dotes, sed nunc de primo. Se-
clusa igitur obliuioni, ignoran-
tia inculpabili, & inaduertentia,
quæ culpâ diminuunt. Omissa itē
eâ Recentioris auctoris distin-
ctione in præceptiuas sub mor-
tali, & præceptiuas sub venia-
li, diuersas à directiuis; quæ di-
stinctio nulla est, aut est quæstio
de nomine. Nam præceptum
importat propriè in sua significa-
tione materiam grauem, & le-
thalem culpam.

Dico primo. Quando in Ru-
bricis habetur hæc vox, *Gravissimè*

mè, seu graviter, peccat, certif-
simum est, significari peccatum
mortale. Septies autem habetur
cum de defectibus Missæ legitur.
Si non in azymo conficiatur Sa-
cramentum in Ecclesia Latina:
Si vinum cœperit aclescere, vel
corrumpi, vel fuerit aliquantum
acre, vel mustum de vuis tunc ex-
pressum, vel sine aqua fiat sacri-
cium: vel cum aqua nō naturali.
Si informa adderet aliquid Cele-
brans, quod significationem non
mutaret. Si celebret suspensus,
excōmunicatus, degradatus, irre-
gularis, vel Canonice impeditus.
Si celebret in peccato mortali ha-
bens copiā Cōfessoris. Si nō ha-
bēs copiā Cōfessoris sine cōtriti-
one in peccato mortali celebret.

Si

Si integra Sacramenta, extra cā-
sus, quos refert Rubrica Missalis
de defectibus; &c. *titul. 10. de de-
fectibus in ministerio ipso occurrenti-
bus*, non sumpserit.

Dico secundo. Quando mate-
ria Rubricæ pertinet ad integri-
tatem Sacramenti, seu sacrificij,
ea ita grauis censenda est, vt o-
missio sit peccatum mortale. E-
iusmodi sunt, quæ de pane, vino,
aqua, intentione, forma, sumptio-
ne vtriusque speciei sunt præscri-
pta: quæ omnia sub mortali sunt
iuxta Rubricas obseruanda. In
forma quoque illud, *enim*, additū
ab Ecclesia, non potest sine pec-
cato mortali volūtariē omitti.

Dico tertio; Eas Rubricas esse
præceptiuas, in quibus concor-
dant

Hát Doctores, eas esse de re gravijs.
& sub mortali obseruandas esse.
Videlicet, de loco celebrandi nō
prohibito, de Ara cōsecrata, de lu-
mine, de hora celebrandi; de dis-
positione animæ, & corporis (ie-
iunio scilicet á peccato mortali,
& á cibo) de ministro, Missali li-
bro, de Calice, Patena, Corpora-
li, & Palla; de Canone integró,
& secreté recitádo; de prima pu-
rificatione cum vino; de nume-
ro, mūditiā, integritate, & bene-
dictione vestium Sacerdotaliū.

Dico quartiō: Rubricas aliquas
esse strictioris iuris in Missis con-
uentualibus, seu principalibus
Ecclesiarum Cathedralium, &
Collegiatarum, quod cum Suarez,
& alij docet Bonac, in disp. 4. de Eu-
char.

q. ult. pun. 7. §. 3. n. 3. quia equiparantur hæ Missæ Horis Canoniceis, quæ dicuntur in Choro. Immo verò sunt Horarū quasi finis, ad quem diriguntur Horæ, ut egregiè probat *Fræchol. de temp. Horar. Canonic. p. 1. c. 16. n. 18.* eiusmodi est Rubrica, de concordia Missæ Conventualis cum Officio, quæ expressè precipitur *in ca. Cū creatura, de celebr. A. 1. §. per verbum, mandamus, Honorij III.* Docet enim DD. à Bonac. citati de *leg. disp. 1. q. 1. pun. 7. §. 4. n. 7.* quod verbum, *mandamus*, importat obligationem ad mortales.

Dico quintò, Prope præceptivas eas esse Rubricas, de quibus disputant Doctores; & tamē Pius V. & Clemens VIII. inclinantes

expresse in alteram partem, præ-
cipiendo in Bulla, vt iuxta for-
mã in nouo Missali traditã, cele-
bretur Missa. Eiusmodi sunt, de
Matutino, & Laudibus ante Mis-
sam; de mappis tribus; de lumi-
naribus cereis; quæ licet sint con-
trouersa inter Doctores, ij ta-
men Pontifices summi prædicta
potius in suis Rubricis approba-
uere, tamquam tutiora.

Dico sextó; Dubias esse reli-
quas de principio auroræ, & sine
meridiei, de Cruce in Altari, de
pedibus calceandis; de veste tala-
ri; de pileoli vsu, à quo conceda-
tur, extra Canonem; de Oratio-
nibus ad vestes, & post Missam;
de Missa priuata ad arbitrium si-
ne causa; de Missa non approba-
ta;

ta, nisi pro quibusdam Ecclesijs;
de votiva, vel de Requiem, in Fe-
sto duplici, & diebus prohibitis,
de Oracionibus additis secreto
dicendis, ex deuotione Celebrā-
tis; in quibus omnibus, Doctori-
bus vtrunque disputantibus, Ru-
bricis tamen magis adhærendum
esse censeo.

Dico septimó. Inter has du-
bias Rubricas ista est apud me val-
de certa, quòd sit de re grauissi-
ma, quæ habetur in Missali Rubri-
ca de Feria, & Vigilia titul. 3. num.
1. nimirum: *In Ferijs Quadragesi-
ma, Quatuor temporum, Rogationum,
& Vigiliarum, etiam si duplex, vel se-
miduplex Festum, vel Octaua occur-
rat, in Ecclesijs Cathedralibus, & Col-
legiatis cantantur dua Missa, una de*

*Festo post Tertiam, alia de Feria post
Nonam.* Cantari ergo debet, ubi
nimirum cantari quotidie Missa
consuevit à Canonicis; tum, quia
præcipit Pius Quintus, in virtu-
te sanctæ obedientiæ in Bulla, vt
decantetur Missa iuxta normam
ritum, & modum à se præscrip-
tum: hoc est, quandoque duæ,
tūm quia altera earum sine com-
memoratione alterius dici debet
ex Rubrica de Cōmemorationibus nu.
2. & hoc modo, altera non respō-
det integrè Officio Diuino, in
quo fit de Festo, & Feria simul
(Missa enim Conuentualis debet
respondere integrè Horis Cano-
nicis) tū, quia est ritus Ecclesiæ,
per antiquus: teste *Microlog. de Ec-*
cles. obseru. cap. 48. §. 58. tum quia,
circun-

circumstantia illa temporis (post
Tertiã altera, altera post Nonã)
indicat esse notabilem ritum; tũ,
quia Clemētis VIII. auctoritate
Missale recognitum suis locis, o-
cties ad minus, monet Lectorem
hac de re, vt obliuioni non tra-
datur: scilicet, ante Missam de Vi-
gilia Ascens. in Festo S. Marci, in
Vigilia Apost. Petri, & Pauli, in
Vigilia S. Laurentij, in Festo SS.
Cornelij, &c. SS. Ianuarij, &c.
In Vigilia S. Matthæi, & Com-
mem. omnium fidelium Defun-
ctorum.

Dico vltimó; Reliquas Rubri-
cas esse directiuas tantũ, non
tamen esse negligendas. Saperet
enim contemptum, si quæ ea-
rum perpetuo omitteteretur, aut

ſæpius, & vt plurimum. Et mul-
tò minús, ſi timeatur ſcandalum:
Contemptum verò, ſeu ſcanda-
lum iudicabis graua, vel leuia,
ex materia, & intentione
Sacerdotis.

(✠)

DE

DECRETA

SACRÆ RITVVM

CONGREGATIONIS,

QVÆ AD MISSAM

ATTINENT.

VNA CVM NOTIS, ET
*observationibus Bartholomæi**Gauanti.*

I N Dominicis, & Fe-
stis, Missam Defun-
ctarū insepulto cor-
pore concedit sacra

Rituum Congreg. 23. Maij 1603

Et in hoc loco intelliguntur de precep-

Decreta sacra Rituum

eo, equalia Dominicis, non tamē magna celebritatis, ut verbis vitar Ritualis Rom. puta prima classis, & esse debet presens corpus in Ecclesia. Sed & Rubrica Missalis loquitur de Missa solemni, non autem de priuatis, quae etiam in sepulto, hoc est, presente corpore in Ecclesia, non possunt dici in Dominicis, neq; in duplicibus. Hec Gaunā. tomo 1. suor. Commentar. in Rubricas Missalis Romani. parte 1. titulo 5. pagin. 11. lit. X.

2 In Rogationibus maioribus, si processio terminatur ad Ecclesiam S. Marci, ibi dicenda est Missa de eodem Sancto, eadē die. Gaunant. tomo 1. p. 4. titulo 15. nu. 7. quia titulus est Ecclesia, & latitia locus eo die; nam alioquin cantantur
dua

*dua Misse, de festo, & de Litanijs, ex
Mier. cap. 58. Gauan. par. 4. tit. 11. nu-
mer. 9.*

3 Cineres, qui imponuntur
capitibus fidelium, non in mo-
dum luti sunt distribuendi, sed de-
bent esse aridi, eodem die, *Gauan.*
parte 4. titulo 6. littera A.

4 Missa de Annuntiatione B.
V. non est celebranda á Fer. quin-
ta maioris Hebdom. vsque ad Fer.
3. Paschæ inclusiue 9. Maij 1606.
*Gauant. parte 4. tit. 9. num. 24. & tit.
15. numer. 5.*

5 Gloria in excelsis, cum Cre-
do, omittitur in Votiujs pro re-
gravi, quando dicuntur cum pa-
ramentis violaceis. 19. Maij 1607.
Res autem gravis ea est, pro qua
con-

Decreta Sacra Rituum.

conuenit totus Clerus cum Episcopo, vt ead. sacr. Rit. Congreg. decreuit ead. die. *Gauant. part. 1. titulo 8. litera B.*

112 *102* 6 Cereus Paschalis regulariter accendi debere ad Missas, & Vesperas solemnes in triduo Paschatis, in Sabbato in Albis, & Dominicis vsque ad Ascensionem; in alijs seruandam esse consuetudinem locorum censuit sacra Rituum Congreg. 19. Maij. 1607. *Si verò dicatur Missa Parochialis, seu Conuentalis nō solemnis, ad eam itē die Dominico accendi potest. Gauant. p. 4. tit. 10. n. 47. & 48.*

7 Tolerari posse Missas de Requiem in duplici Festo, quod nō est de præcepto, vt testatorum volun-

Voluntates adimpleantur, cęsunt
 sacra Rit. Congreg. 1. Septemb.
 1607. & rursus. 20. Iunij 1626.
 non ait ad arbitriũ viuorũ; quod
 benę nota; sed pro implenda le-
 ge Defunctorum. *Gauant. part. 1,
 titulo 5. littera A. secunda.*

8 In Altari priuati Oratorij,
 cui conceditur ex privilegio A-
 postolico celebratio Missę, (exce-
 ptis solemnioribus Festis) non po-
 test in eo celebrare in Natali Do-
 mini, Epiphania Paschate, Pęte-
 coste, Annuntiatione, Assumptio-
 ne beatę Virginis, Festo sancto-
 rum Apostolorum Petri, & Pau-
 li, & omnium Sanctorum, ex de-
 creto sac. Rit. Congregationis
 17. Nouembr. 1607. *Quo declara-*

Decreta sacra Rituum.

tur magis decretum Concil. Agathen.
cap. 21. de Consecrat. dist. 1. Si quis, Or-
dinarij locorum optant addi predicto
Festorum numero Festū Patroni prin-
cipalis loci, quod est prime classis, &
precipui Cultus in proprio loco; & meo
iudicio esset addendum ab ipsismet pri-
uilegiatis absque nouo decreto, in gra-
tiam proprij Patroni principalis. Ga-
uant. p. 1. tit. 20. lit. F.

9 Sabbato Sancto non sunt
pulsandæ campanæ ante Cathed-
ralis, seu Matricis signum, die
21. Martij 1609, Neque in Diœ-
cesi, ante Parochialis signum; ex
decreto S. Rituum. Congr. die 9.
Februar. 1608. Per Parochialem
intellige eam, quæ alijs maior est
dignitate. Gauant. par. 4. lit. H.

10 Communio Cleri facien-
 da est in Cœna Domini; in me-
 moriam, quòd Christus commu-
 nicauit Apostolos, & hoc est ser-
 uandum iuxta decret. S. Rituum
 Congreg. 27. Septembr. 1608.
 Nec licitum fuit vnquam hodie
 Sacerdotibus celebrare Missas
 priuatas ob receptam consuetu-
 dinem faciendi vnum factũ so-
 lemne. Extatque Canon Soteris
 de hac communionem generali de
 Constat. dist. 2. in cœna. Commu-
 nicent autem Presbyteri cum
 Stola de collo pendente, ex Cõ-
 cil. Braccar: 3. Can. Si tamen Sto-
 la omittatur, non est peccatum
 mortale, ex DD: apud Bonac. disp.
 4. q. 6. pun. 2. n. 2. Gausens. p. 4. tit. 8.

Decreta sacra Rituum

11 Missæ Defunctorū certō die dicendæ, eo impedito, transferuntur in sequentem, Sac. Rit. Congregat. die 27. Septēbr. 1608 vt citius defunctis consulatur, Durand libr. 7. de Offic. mortuorum. *Gauan. p. 1. titulo 5. lit. Y.*

12 Abbates, & alij Regularium Superiores non possunt benedicere paramenta Ecclesiarum non sibi subditarum, ex decreto sacra Rituum Congregat. die 24 Augusti 1609. Et renouato in fauorem Episcopi Spoletani die 30. Septembr 1628. Neque obstat consuetudo allegata à Tamburinio de iure Abb. tomo 1. disput. 22. quaestione 2. numero 2. quam abrogauit, & non

non obstare declarauit eadem
 sacra Congreg. 18. August. 1629.

Gauant. par. 4 titul. 19. nu. 23.

13 Canonici tenentur ad cā-
 tandū Missam de die, vt lucren-
 tur distributiones; ex de cetero sa-
 cræ Rituum Congreg. die 25. Iu-
 nij 1611. & die 28. Ianuarij 1612.
 Ratio est, quia Conuērtualis Mis-
 sa debet semper concordare cū
 Officio; capit. Cum creatura, de
 celebrat. Miss. vbi verbum, *man-*
damus obligat ad mortale, ex Bo-
 nacin. de leg. disput. 1. q. 1. pun. 7.
 §. 1. num. 7. cū communi; & in c.
 Quidā; & in c. Et hoc, de conse-
 cratione, dist. 1. Azor lib. 10. c. 32
 q. 7. & nota, quod neque omitti
 potest pro Missa defunctorū in

d. ca. Cum creatura. Ganant. par. 1.
tit. 4. l. 1. c. 1. P.

14. Vicario Apostolico neq;
Cómendatario, seu eiusdem Pro-
curatori non deferatur liber oscu-
landus in Missa; rex decretis Cō-
gregatio. Card. super negotia E-
piscoporum 22. & 23. August. 1589
& ex decreto S. Rituū. Congreg.
die 17. Septemb 1611. neque alijs
in Rubrica 6. Missalis, vbi de Epi-
stola, non nominatis, sine facultate
Sedis Apostolicæ, Principibus
autem magnis ex tolerantia, nō
autem inferioribus laicis: & illis
alijs liber deferendus est, nō idē
ipse Celebrantis, qui proprium eo
casu semper osculari debet librū.

Ganant part. 3. tit. 6. l. 1. c. 1. P.

15 Paramenta non debent
 poni in Altari, in quo Missa est
 facienda, nisi pro solis Episcopis,
 & Cardinalibus, vt decreuit S.
 Rituum Congregatio die 7. Iulij
 1612. Deficiente verò sacristia,
 aut mensa separata, si in casu ne-
 cessitatis ponantur in Altari, nū-
 quam tamē in medio, sed in cor-
 nu Euangelij collocentur: Ga-
 uant. p. 2. tit. 1. aster.

16 Diaconus non debet pa-
 cem dare laicis, neque domino
 loci, ex decreto sacrae Rituum
 Congregat 5. Iulij 1614. Neque
 datur vnquam cum Patena, vi-
 ce tabellæ, seu instrumenti, quam
 Patenam prohibuit Pius V. in
 Epist. ad Archiep. Tarraconen.

data die 8. Ianuarij 1571. & rela-
ta à Vincentio Sorriano parte
1. *Gauant. parte 2. tit. 10. lit. T.*

17 In Canone Missæ nomi-
ne Antistitis non debent Regula-
res nominare suos Generales, vel
Superiores, ex decreto sacrae Ri-
tuum Congregat. 12. Nouembr.
1615. Neque nominandus est Ab-
bas exemptus loci sed Episco-
pus vicinior, ad quem pro ordi-
natione itur. Neque enim Abbas
est Antistes, de quo in Canone.
Gauant. parte 2. titulo 8. litera N.

18 Regulares in processioni-
bus debent ferre Crucem cum ve-
lo, seu panno; ex decret. sacrae Ri-
tuum Congregat. 14. Ianuarij
1617. ad indicandam subiectionē

& inferioritatem respectu Cleri
 secularis; eadem ratione, qua ba-
 culo Abbatiali appenditur velum,
 seu sudarium nodo eiusdem ad
 differentiam baculi Episcopalis. Et
 mulieri datur velamen supra ca-
 put subiectionis indicium sub vi-
 ro. 1. Corinth. 11. *Gauant. parte 1. titu-
 lo 19. litera E.*

19 Vbi habetur corpus, vel
 insignis reliquia Sancti, de quo a-
 gitur Officium, fit duplex cum Cre-
 do; ex concessione Gregor. XIII.
 anno 1573. facta Ecclesijs Hispa-
 niarum. Insignis Reliquia est ca-
 put, brachium, crus, quibus sacra
 Rituum Congregat. die octavo,
 Apr. 1628. tamquam insignem Re-
 liquiam, addidit eam partem cor-
 poris;

Decreta sacra Rituum

poris, in qua passus est Martyr,
modo sit integra, & non pauca.
Quòd si corpus habeatur inte-
grum, aut illius magna pars, à for-
tiori Symbolum in Missa recita-
ri debet. Prædicta verò intellige
de Reliquiis approbatis, vt decla-
rauit ead. sacra Cōgreg. die 3. Iu-
nij 1617. & prædicta die 8. Apri-
lis 1628. *Gan. l. par. I. tit. II. lit. H.*

20 Non deferatur Tabernacu-
lum sanctissimæ Eucharistiæ Sa-
cerdotum humeris, sed manibus
tantùm Celebrantis, non obstan-
te quavis contraria consuetudi-
ne, quam abusum esse declarauit
sacra Rituum Congregat. die 2.
Iunij 1618. Imago verò, quæ est
in Hostia, debet terga vertere. Ce-
lebrant

lebranti; & ita accidit, dū ab Altari Diaconus Tabernaculū accipit, & stans genuflexo celebrā-
trī immediatē tradit. *Gavant, parte*
4. titulo 12. num. 4.

21 In Oratione, *A cunctis* no-
mina Patronorū sancti Michae-
lis, vel sancti Ioannis Baptista
præponi debēt Apostolis, ex de-
creto sacrae Rituū Cong. die 22.
Augusti 1620. * *Sicuti in Confessione*
præponuntur. Gavant, part. 4. titul. 17.
numero 29.

22 In Parasceue, si incidat Fe-
stum Annūtiationis Beat. Virgi-
nis, non tenentur fideles ad Mis-
sam audiendā, vel prædicto Of-
ficio interesse, nec distribuenda
est Eucharistia alijs, quā in fir-
mis.

Decreta sacra Rituum

mis. Ita censuit sacra Rituum
Congr. die 19. Februarij 1622. Ga-
nant. part. 4. tit. 9. num. 24.

23 Missa quæ nomine Rosar-
rij cricūfertur, concessa tantūm
Ordini Prædicatorum à sacra
Rituum Congregatione die 25.
Iunij 1622. & prohibita fuit alijs
eodem die; & rursus die 8. Apri-
lis 1628. *Vbi adest Altare, seu Ca-
pella Rosarij, ex decreto Gregorij XIII*
die 1. Aprilis 1573. Festum Rosarij
debet celebrari duplici maiori Officio,
*in prima Dominica Octobris, quæ scili-
cet occurrit in Kalendis, vel post Kalen-
das, ut in Festo ad Nives, cum lectioni-
bus 2. Nocturni de Navit. B. V. annun-
tatio verbo Natali, quod est in lectione*
prima, in solemnitate. Ganant. como 1.

part. 4. titul. 15. numer. 12. & tom. 20
sect. 7. c. 12.

24 Missæ certis Regularibus
concessæ tantum, puta de Sanctis
Ordinis eorum, aut alijs, quæ nō
habentur in Missali Romano, nō
possunt ab alijs dici, nec etiam
in ipsorummet Regularium Ec-
clesijs, ex decreto sacre Rituum
Cong. 19. Nouembr. 1622. *Gauan.*
p. 3. tit. 10. pag. 209.

25 Vfus annuli in Missa pro-
hibetur Protonotarijs non parti-
cipantibus, & quibuscūque alijs
Doctoribus, per decretum S. Rit.
Cong. die 11. Febr. 1623. *Et ratio*
est, quia propriū est Episcoporum non
solum extra Altare, sed & in Missa
Pontificali, in qua inbetur gestare an-

Decreta sacra Rituum

nulum in digito annulari dexterae manus. (ærem. Epis lib 1. c. 7. & lib. 2. c. 8. ad honorem, & significacionem, quòd Ecclesie sua sponsus est; & quòd velut annulo signatorio non omnibus omnia revelare mysteria debet. Ita Isidor L. de Eccl. Offi. c. 5. Gavanti. tomo 1. p. 2. tit. X. lit. X.

26 Clavis Hostiæ repositæ in Fer. 5. Cœnæ Domini non debet dari laico, quantumvis nobili, ex decreto S. Rituum Cong. 20. Ianuar. 1610. Sed et potius, qui sequenti die est celebraturus. Gavanti. par. 4. tit. 8. lit. T.

27 In Festo Stigmatum sancti Francisci color albus adhibetur, ex sacr. Rituum Congregatio. 9. die Decembris 1623. Ga-

vant part. I. titulo 18. lit. X.

28 Facultas concedendi pileoli vsum in Missa etiam extra Canonem, Sedi Apostolicæ reseruata est; tum ex decreto quod est Papale, & in Concilio Romano ex praxi Romana: nam sacra Congregatio Cardin. super negotia Episcoporum 2. Ian. 1590 & 17. Ian. 1595. concessit, extra Canonem, vsum pileoli Episcopo Faentino, & respondit Archiepiscopo Vrbinati, eo non posse vti sine licentia Sedis Apostolicæ. Idem sensit sacra Rituum Congregatio. die 31. Ian. 1626 & 24. Aprilis eodem anno, ad Papam scilicet spectare hanc dispen-

Decreta sacra Rituum

dispensationem: & ita respon-
dit rursus sacra Rituum Congr.
die 26. Feb. & 7 August. 1628. *A*
quibus non decet dissentire decretis,
Gavant. p. 2. titul. 2 liter. F.

29 Sacra Rituum Romana
Congregatio die 16. Maij 1626.
decrevit, non posse omitti alte-
ram Missam ex duabus cantādīs
de Festo, & de Feria ob celebra-
tionem Capituli Canonicoꝝ;
& iterū hoc idem die 16. Ianuar.
1617. asseruit; ne duæ Missæ etiā
ex necessaria negotiorum causa,
& Capitulari omittātur. *Gavant.*
p. 3. tit. 12. n. 11.

30 Sacerdos stans detecto ca-
pito, & Diacono tenēte à dextris
eius vas cingerū. *Carem. Ep. lib. 2.*

cap. 19. imponit cineres. Aperto, inquā, capite, distribuit eis candelas, & ramos, ex decret. S. Rituum Cong. 18. Iulij, 1626. *Gauant. p. 4. tit. 6. li. P.*

31. In Missa Feriæ quartæ Tēporū occurrentis in die Octaua Natiuitatis B. V. non dicitur Gloria, neque Credo; neque etiam Præfatio de B. V. sed ferialis dicitur; ex Rubrica, quæ habetur in Missali in Missa Rogationum, & ita etiam decreuit sacra Rituum Congr. die 12. Decembris 1626. *Et anno 1627. casus occurrit. Gauant. p. 4. titul. 15. num. 15.*

32. Non potest induci consuetudo contra Ritum cantandi Missam Conuentionalē de die ob.

Decreta sacra Rituum

ob Votiuam, seu pro Defunctis
die 16. Ianuarij 1627. & 17. Iulij
1628. *Gauan. part 1. tit. 4. lit. P.*

33 Celebrans signabat faciē
tantūm cū Patena signo Crucis
ait Innocentius Tertius lib. 6 c. 1. Alij
signabāt se, ait Dur. lib. 4. cap. 50.
Et hic ritus est congruentior, à
fronte ad pectus, signoq; Crucis
integro; vt ait Rubrica 10. Mis-
sialis, vbi de Orat. Domin. & ita
etiam declarauit sac. Rit. Congr.
die 13. Martij 1627. *Gauan. p. 2. tit.*
10 lit. T.

34 Si festum de præcepto ca-
dat in diem assignatum pro Al-
tari priuilegiato: puta feriam se-
cundam extra quam priuilegium Al-
tariis pro defunctis est nullum, non po-
test

test adhuc Missa dici de Requiem
 vti decreuit eadem sacra Cōgre-
 gatio die 24. Aprilis 1627. *Gauant.*
p. 1. tit. 5. lit. A.

35 Non possunt Protonota-
 rij benedicere paramenta Eccle-
 siarū, neque proprias vestes, ex
 decreto sacre Rituum Cōgreg.
 17. Iulij 1627. *Gauant. part. 4. titul.*
19 n. 22.

36 In Missis Priuaris, nisi a-
 liud exigat ratio Festi, accendere
 quatuor candelas in Altari, non
 conuenire Vicarijs Generalibus,
 licet sint Protonotarij, sicuti nec
 eisdem ministrari á duobus Ca-
 pellanis, decreuit sacra Rituum
 Congregatio. die 7. August. 1627
Gauant. p. 1. tit. 20. littera T.

37 Si Festum sanctorum Phi-
lippi, & Iacobi occurrat infra O-
ctauam Ascensionis, tunc Com-
municantes á sua Præfatione se-
paratur, nã Præfatio erit de Apo-
stolis, Cõmunicantes verò de As-
censione, licet in Missa, nulla fiat
commemoratio Octauæ. Idemq;
accidere potest in Inuentione S.
Crucis, & in Missis solemnibus
votiuis, quæ dicuntur infra eãdem
Octauam, & habet Præfationem
propriam. Ratis est, quia Communi-
cantes habet infra illam Octauã quasi
rationem de tempore. sicut haberet e-
tiam Præfatio de Octaua in predictis
Festis, si propriam Præfationem non
haberent, vt dicitur in Rubrica Mis-
sialis de Offerensio, &c. quæ est 12. in
ordine:

ordine; & licet nulla fiat Commem-
 ratio de Octava, dicitur tamen, Com-
 municantes; sicut in Officio dicitur ad
 Primam, & in fine Hymnorum in præ-
 dictis festis, Qui scandis super si-
 dera, Neq; enim ideo uniuersæ Cōmuni-
 cantes Prefationi, ut una simul: vel di-
 catur, vel omittatur, sed ut facilius, v-
 trūq; reperias. Atq; ita decreuit tã-
 dem S. Rituum Congregatio die
 28. Augusti 1627. Hac Gaudent. part.
 I. titulo 12. littera G.

38 In festis primæ classis nō
 dicitur Oratio: Deus refugium no-
 strum, seu alia iussa dici quotidie
 pro publica causa à Superiore, ex
 decreto sacre Rituum Congre-
 gation. 28. Augusti. 1627. In alijs
 verò secunda classis cōmuniō vsus in-

Decreta sacra Rituum

signiarum Ecclesiarum urbis est, ut neque dicatur in Missis privatis, nec in solemnibus, qua sola excluditur commemoratio de festo simplici, qua consuetudo mihi placet. Ita vero addatur haec oratio, ut nulla omittatur ex ijs, quae in Missali cuique Missa singillatim, & nominatim assignantur: immo in ijs, in quibus tertia est ad libitum, potest eam dicere, & addere: Deus refugium; ea ratione tamen, ut serventur debitum numerum videlicet, tres in Dominicis, & semiduplicibus, quinque in simplicibus, ferialibus, & votivis; iuxta Rubricam Missalis IX, quae est de Orationibus. *Garr. p. 1. tit. 9. lit. I.*

39 In fine Missae ad quodcumque Altare celebratae, fit reverentia Cruci infra gradus, capite super

per aperto, ex Rubrica generali
 Missalis ultimi Vaticani, quæ est
 de Bened. in fine Mis. anno 1609.
 editi: quam ideò retinendam esse
 omnino decrevit sacr. Ritum Cō-
 gregatio die 28. Augusti 1627. *Ver-
 ba Rubricæ sunt hæc.* Quibus omni-
 bus absolutis, extinguuntur per
 ministrum candelæ, interim Sa-
 cerdos accipit sinistra Calicem,
 dexteram ponens super bursam,
 ne aliquid cadat: descendit ante
 infimum gradum Altaris, & ibi
 in medio vertens se ad illud, ca-
 put inclinat, vel si in eo est Ta-
 bernaculū sanctissimi Sacramē-
 ti, genuflectit, & facta reueren-
 tia, accipit birretum à ministro,
 caput cooperit, ac præcedente,
 D 2 eodem

eodem Ministro, eodem modo;
quo venerat, redit ad Sacristiam
interim dicēs Antiphonam, Triū
puerorum, & Canticum, Benedi-
cite. *Gauantus* verò explicās illa ver-
ba Caput inclinat, ait: Hoc est, aper-
tum, sicuti initio *Missæ*, in eodem loco
veneratus est Altare, & Crucem capi-
te discooperto. Eadem enim est ratio;
& decet ut ubi deposuit, ibi etiā reci-
piat birretum. Quod autem hic dici-
tur, Et facta reuerentia, nō aliā de no-
uo intellige, quā capitis inclinationē,
seu genuflexionem: de qua proximē di-
ctum fuit. Neque enim duplex sit re-
uerentia, quod perperā nōnullus scrip-
sit. *Hæc Gauant. p. 2. tit. 12. lit. H.*

40 In diebus, quibus prohibe-
tur fieri de festo duplici, nō pos-
sunt

funt dici Missæ Votivæ, neq; de
 Requiem, ex decreto sac. Rituū
 Congreg. 28. August. anno 1627.
 Hoc est, à Dominica ad Dominicam,
 quando non est duplex: quia Rubrica
 Missalis, quæ est de Missis Votivis, lo-
 quitur tantū de alijs diebus infra Heb-
 demadam. non tamen de Dominicis,
 quando Officium non est duplex. Et
 hoc rectè quidem, tum quia duplex so-
 lemnitatem habet, tum quia in Festis
 inferioris gradus pluralitas Orationū,
 & in preparatione, gratiarūve actio-
 num post Missam non duplicatæ. An-
 tiphonæ minus incōgruū Missæ Voti-
 væ, quā in Festis duplicibus, in quibus
 una tantūm Oratio dicitur, & prædi-
 ctæ Antiphonæ duplicantur. Ex quo
 consequenter dicendum est, prohiberi

Decreta sacra Rituum

votivas in ijs etiam diebus, in quibus prohibetur fieri de Feste duplici; argumento à fortiori sumpto, nempe infra Octavam Epiphania, Paschatis, Pentecostes, in Fer. 4. Ciner. in Hebdomada maiori, in Vigilijs Nativ. Domini, & Pentecostes. Tamen pro re gravi, poterunt cantari Missa votiva, etiam in Festis non maioribus, cantata item altera de die. Gauāt. p. 1. tit. 4. lit. O.

41 In Parasceue nō immit-
titur particula in Calicem cum
signis Crucis consuetis, neque
se signat cum Calice Sacerdos,
quod firmavit decretū sacrae Ri-
tuum Congregation. die 28. Au-
gust. 1627. Et licet in Rubric. Mis-
sal. de Fer. 6. in Parasce. dicatur: Mit-

ritin Calicem more solito, cadit
hoc verbum More solito, super totam
Hostia diuisionem, non precise super
immissione particulę. Vides hoc etiã le
co, quod More solito, nõ dicit omnia de
more solito fieri. Gauant. part. 4. tit. 9.
lit. N. & K.

42 Litanix maiores, si occur
rãt in die Paschatis, trãserũtur in
Feriã tertiam sequẽtẽ, ex decre
to sac. Ritũ Cõgreg. die 25. Sep
tẽbr. 1627. Gauant. p. 4. tit. 11. n. 11.

43 Post recognitionem Mis
sali, non est datus Hymnus An
gelicus cuiusque Missæ de B.
V. quicquid in vulgus sparserint
aliqui, & falsõ. Immo sac. Ritũ
Cõgreg. deleri iussit anno 1627
de quibusdam ka'endarijs insig-

niorum locorum decretum falso adscriptum eidem Cōgregationi contra Rubricam Missal. de Introitu, vbi agitur de Hymno Angelico in Votiuis B. Mar. Ga-
uant. p. 1 tit. 9. n. 4. lit. Z.

44 Missa de quindecim Auxiliatoribus, quæ impressa est Venetijs, reiecta est à sacra Rituum Cōgregatione die 16. Ianuarij 1617. Ita ut neque retineri possit in calce Missalis sub pœnis librorum prohibitorum. Eodemque modo reiectæ sunt Missa de Patre Aeterno Medriti edita, & Missæ quæ circumferuntur S. Gregorij pro viujs, & defunctis Venetijs impressæ; quia neque sunt S. Gregorij, neque approbatæ à sancta Sede Apostoli-

ca. Extant decreta prælo data die
8. April. 1628. *Gavant. p. 4. tit. 17. n.*
14. & tit. 19. num 14.

45 Missæ Rosarij, & de Mon-
te Carmelo non nisi tantum Or-
dini Prædicatorum, & Carmeli-
tis sunt concessæ á sacra Rituum
Congregat. die 25. Junij 1622. &
die 8. April. 1628. *Gavant. p. 4. tit.*
15. num. 22 & tit. 17. nu. 9.

46 Non prohibentur trigin-
ta Missæ sancti Gregorij pro de-
functis ab ipsomet institutæ, aut
approbatæ, ex decreto sacre Ri-
tuum Congregationis, die 28. O-
ctobr. 1628. & prælo datum est de-
cretum petentibus Monachis sancti
Gregorij de Vrbe. *Ritus autem ha-*
rum Missarum a sancto Gregorio 4.
D. 5 *dialog.*

Decreta sacra Rituum

Dialog. 55. prescribitur Abbati Pretioso pro Monacho Iusto, his verbis. Vade, ab hodierna die diebus triginta cōtinuis offerre pro eo sacrificium, stude vt nullus omnino prætermittatur dies, quo pro absolutione illius, Hostia salutaris nō offeratur. Ex quibus intelligere possunt celebrari diuinas Missas, quod primo non est necesse, vt idem sacerdos per mensem celebret diebus triginta; sed necesse est, vt offeratur Hostia per mensem, siue ab vno, siue à pluribus, vt patet ex his verbis, Stude offerre, neque addit Abbati, per te; quod esset omni graue. Secundo, sufficit offerri sacrificium; non autem omnes Missæ dicenda sunt rite proprio de defunctis qui in Dominicis, & Festis duplicibus

inter-

intercurrētibus prohibetur. Tertio, cōtinuis diebus fieri debet, ut nullus omnino pratermittatur dies, remota superstitione, quam vetuit Trid. ses. 22. ratione numeri. Neq; discontinuatur ob triduum maioris Hebdomadae, quo ex usu Ecclesia probato, nō debet celebrari. DD. autem, qui volūt eas posse discontinuari, vel uno die dici omnes xxx, concludunt valere, tamquam trigintas Missas; sed non ut eas, quas instituit S. Gregor. ut ex eiusdē verbis patet. Guant. p. 1. tit. 5. lit. D.

46 Annuli vsus in Missa prohibitus fuit Canonicis Cathedralium Ecclesiarum, qui se maioris aestimabant Protonotarijs die 20. Nouemb. 1628. Canonico-
rū vero nemine hac in re, intelliguntur
etiam

Decreta sacra Rituum

*etiam Dignitates, siue sint, siue nō sint
de gremio Capituli. Gauant. p. 2, tit. 1, l. 1.
I. litera X.*

47 Capellani Monialiū Bre-
uiario vtentium non Romano,
dicere possunt Missam de San-
cto Ordinis, de quo Moniales Of-
ficium, sed cum Missali Roma-
no, vt in prop. de Sanctis vel de
Communi, sacra Rituum Con-
gregatio ita decreuit die 20 No-
uembr. 1628. *Si nulla est Missa in
Missali Romano, qua concordet cum
Officio Monialium, puta de Nomine
Iesu, de Spinea, Corona, & similibus, et
casu Missam de Cruce, vel Passione re-
citare poterunt, vel certē pro debita
licentia adeant sacram. eandem Con-
gregationē. Gauant. p. 3, tit. 10, n. 16.*

48 Episcopi carent facultate delegandi alijs Sacerdotibus benedictionem paramentorum, & earum rerum, in quibus unctio non adhibetur. Ita Tabiena verbo Abbas, num. 12. Ugolin. de Episcopo cap. 32. num. 5. & alij: & in praxi sacra Rituum Congregatio sæpius requisita fuit ab Episcopis insignioribus, & S. R. E. Cardinalibus, eiusdemque sacrae Rituum Congregationis Præfectis, iustis de causis apud Ecclesias proprias non residentibus, pro facultate delegandi: & eam pluribus concessit aliquando, limitando personas in dignitate constitutas. 14. Nouéb. aliquando tēpus ad sex mēses 14. Mar. 1616. & sæpius tādē

dē sine limitatione 2. Maij 1619.
 & deinceps alijs eodem modo.
 Ratio est, quia de potestate Ordinis est
 hac benedictio: ea verò non potest ab
 Episcopo delegari, sicuti potestas iuris-
 dictionis, quæ delegari potest. *Gauant.*
 P. 4. tit. 19. n. 23.

49 Missa Conventualis dici
 debet statim post Tertiam in fes-
 tis duplicibus, & Dominicis, &c.
 iuxta Rubricam Missalis, non
 post Sextam. Quòd si propter
 terræ frigiditatem, populus tar-
 dius venit ad Ecclesiam, præstat
 differri tempus recitandi Ter-
 tiam, quàm debitum ordinem
 invertere. Ita censuit sacra Ri-
 tuum Congregat. referente F.
Ioanne Alcozer, in suo Caremo-
 niali,

ciali, tract. 2. gloss. 15. §. 2. pag. 199. Ga-
nant. p. 1. tit. 15. lit. 2. r.

50 Eadem cōcessit in signio-
ribus Regularium Ecclesijs vsum
planetarum plicatarum, Alcozer
dielo tract. 3. glos. 14. §. 6. pag. 226. Ga-
nant. p. 1. tract. tit. 19. lit. E.

51 Eadem decreuit Diaconū
& Subdiaconum vnā cum cele-
brante sedere posse, dum canta-
tur à Choro, Kyrie eleison, Gloria,
& Credo, iuxta Regulam Missalis
de Ordine genuflectendi, &c. Et
si datur tempus, licere eis etiam
sedere, dum cantatur Epistola à
Subdiacono, & Graduale à can-
toribus. Alcozer eod. tract. gloss. 17.
§. 6. pag. 208. Ganant. part. 1. titul. 18.
numer. 6.

52 In Feria v. & vj. maioris Hebdomadae nō fit processio Sacramenti extra Ecclesiam, ex decreto S. Cong. per negotia Episcoporum die 6. August. 1591. *Ante Primum V. de hac nulla mentio est in Missalibus. Fit autem de more, Acolytis, nimirum cum cādelabris Crucē comitantibus. Gauā. p. 4. tit. 8. lit. H.*

53 Abusus deferendi nocte in Fer. vj. Parasceves processionaliter sanctif. Sacramentū, abrogatus fuit á S. Cong. Card. sup. negotia Episcoporum die 22. Mar. 1596. *Ut alienus á ritu, & legitimo sensu S. R. E. que occuliat his diebus Eucharistiam & in aliud tempus ideo distulit processionem, & Festum Corporis Christi. Gauāt. p. 4. tit. 9. n. 26.*

54 Qui Missas novas celebrat
 non possunt circumire Ecclesiã
 ad oblationem, ex decr. S. Cong.
 Trid. Conc. ses. 22. Neque in fine
 oblationis debet dari benedictio. An
 verò populus osculari debeat celebra-
 tis manum; seruetur locorum con-
 suetudo: certè non in Missa De-
 functorum. Gaudent. par.

2. tit. 7. num. 5.

lite. F.

EX **C** **O** **M** **M** **E** **N** **T** **A** **R** **I** **J** **I** **S** **I** **N** **R** **U** **B** **R** **I** **C** **A** **S** **M** **I** **S** **S** **A** **L** **I** **S** **B** **A** **R** **T** **H** **O** **L** **O** **M** **A** **I** **G** **A** **V** **A** **N** **T** **I** **C** **O** **N** **C** **L** **U** **S** **I** **O** **N** **E** **S** **;**
& **R** **E** **G** **U** **L** **A** **E** **S** **E** **L** **E** **C** **T** **A** **E** **;** **I** **N** **C** **E** **L** **E** **B** **R** **A** **T** **I** **O** **N** **E** **M** **I** **S** **S** **A** **R** **U** **M** **A** **B** **E** **C** **C** **L** **E** **S** **T** **A** **S** **T** **I** **C** **I** **S** **V** **I** **R** **I** **S** **M** **A** **X** **I** **M** **E**
 N **O** **T** **A** **N** **D** **A** **E** **;** **&** **O** **B** **S** **E** **R** **V** **A** **N** **D** **A** **E** **.**

P **A** **R** **S** **P** **R** **I** **M** **A** **!**

I ***** **V** **E** **R** **U** **M** **I** **L** **L** **A** **D** **;** **I** **N** **R** **U** **B** **R** **I** **C** **A** **S** **M** **I** **S** **S** **A** **L** **I** **S** **D** **E** **F** **E** **R** **I** **A** **;** **&** **V** **I** **G** **I** **L** **I** **S** **;** **V** **E** **L** **O** **C** **T** **A** **V** **A** **;** **Q** **U** **I** **D** **A** **E** **X** **P** **L** **I** **C** **A** **N** **T** **D** **E** **Q** **U** **O** **L** **I** **B** **E** **T** **D** **I** **E** **I** **N** **F** **R** **A** **O** **C** **T** **A** **V** **A** **M** **;** **I** **T** **A** **V** **T** **;** **O** **C** **C** **U** **R** **R** **E** **N** **S** **E** **N** **S** **E** **F** **E** **R** **I** **A** **E** **X** **P** **R** **A** **D** **I** **C** **T** **I** **S** **I** **N** **D** **I** **E** **I** **N** **F** **R** **A** **O** **C** **T** **A** **V** **A** **M** **;** **D** **I** **C** **I** **D** **E** **B** **E** **A** **N** **T** **D** **U** **A** **E** **M** **I** **S** **S** **A** **E** **D** **E** **O** **C** **T** **A** **V** **A** **;** **&** **D** **E** **F** **E** **R** **I** **A** **;** **S** **E** **D** **I** **N** **M** **I** **S** **S** **A** **L** **I** **S** **I** **N** **F** **R** **A** **O** **C** **T** **A** **V** **A** **M** **;**

li in Vigilia SS. Petri, & Pauli,
quando occurrit in Sabbato (oc-
currere nimirum S. Leon. festo in
Dominica) ite, & in Vigilia Assu-
ptionis B. V. non præscribuntur
duæ Missæ de Oct. & de Vig. er-
go neq; in alijs similibus Fetijs
erit dicenda. Neq; dicas esse casu,
ijs locis omissu; tum quia in recog-
nitione Missalis notatae sunt dili-
genter in me præfete, duæ Missæ
quædo debet dici, in proprijs lo-
cis; tum quia diuersa est ratio in-
ter Festu, die Octaua, & diem in-
fra Octauam. Festum enim se-
mel accidit in anno; dies Octa-
ua est æqualis ferè ritus cum suo
Festo; at dies infra Octauam
sepius occurrit, & sine iniuria
omitti.

omitti potest. Vnde dictum verbum intelligendum est de die 8.

Garrat. 20. l. p. 1. tit. 3. pag. 5. lit. 1.

2. *In Vigilijs, quæ veniunt infra Octauam, Missa dicitur de Vigilia cum commemoratione Octauæ; & in hoc casu discordat Missa ab Officio, quia Missæ propriæ de Vigilia conuenit: ut cedat ea Missa, quæ infra Octauas sæpius repetitur: populus etiam; qui ad Missam, non ad Officium conuenire solet, cum Missa de Vigilia ad ieiunium mouetur, & animatur. Eadem ratione Feria quatuor Temporum occurrente alicubi infra Octauam, Missa erit de Feria cum commemorat Octauæ; quia Vigilia cedit Feriæ quicumque quatuor Temporum

eademque est ratio de Feria secūda Rogationū infra Octauā.

3 *Dubitari potest, de Vigilia S. Ioannis Bapt. infra Octauā Corporis Christi; quæ excludit Festa semiduplicia; sed hoc non obstat, quia semiduplex transfertur cum Officio, & Missa: Vigilia verò non transfertur, & Missam tantum habens, non tollit Officium de Octaua, neque Missam de eadem, quæ sæpius infra Octauam dici solet. Cōmunior, autem fuit hæc sententia anno 1628, vt patet ex Calendarijs diuersis eiusdem anni, quo occurrerunt Vigiliæ S. Ioann. & sanct. Apostolorū infra Octauā Corporis Christi, quòd nimirum Mis-

sa de Vigil. dicenda sit cum com.
Octavae iuxta presentem Rubr.
contra quam non urgent ea,
quae afferuntur: non auctoritas
P. Ruiz, seu Alcozer Missam de
Octau. cum com. Vig. gratis praescribentium, non Castaldi gratian-
is praeterea Collegiatas duab.
Missis, de Octau. & Vigilia; non
aliorum congruentiae ad sacram
Congregat. delatae: quia aiunt,
Deperduntur indulgentiae con-
cessae Oct. Corporis Christi, omissa
de Sacramento Missa. An deper-
duntur in festo duplici inf. eam
Octavam occurrente? Neque quia
concordare debet cum Officio Mis-
sa: quod non est verum cum infra
eamdem Octavam possint dici
Missae

Missæ Votivæ; & pro Defunctis, quocumque die, non est duplex. Neque quia Missa de Sacramento magis excitat ad pietatem populos, quàm Missa de Vigilia, quæ certè ex *Alcuino in Parasceue* excitat ad imitandas passiones Martyrū. Neq; quia Officiū Vig. cedit Festo semiduplici, quod cessat infra Oct. Corporis Christi; solutiores enim sunt leges Missæ, quàm Officij; cessatq; Officiū semiduplicis Festi, nō Missa Votiva, neque Vigiliæ. Nec denique vim faciunt ea verba post Missæ de Festo Sacramenti, videlicet: Infra Octau. dicitur hæc eadem Missa. Nam sensus est; non quòd quotidie dicatur, exclusis Votivis

& de Requie, quæ à Rubricis, eo tempore cōceduntur, sed quod eadem repetatur Missa, quando de Sacramento ea dicenda sit. Vide similia verba post Missam S. Laurentij, Assumpt. & Natiuitat. B. V. quæ tamen verba non excludunt Missam de Vigilia, neq; Votiuã infra easdẽ Octauas.

4. Quæres ex prædictis: cur in Cathedralibus, & Collegiatis nõ dicuntur duæ Missæ, vna de die infra Oct. alia de Vigilia; sicuti infra Oct. omnium Sanctorũ, vna dicitur de die infra Oct. alia pro Defunctis, in Commem. omniũ Defunctorũ? At ecce disparitas; potest enim in Missa Vigil. fieri Commemor. de die infra Octau. de

de qua non potest fieri in Missa
Defunctorum. *Gauant. tom. 1. p. 1.
tit. 3. lit. L.*

5 Quando Rubrica Missalis
de Missis Votiuus dicit, Et quoad
fieri potest, Missa cū Officio cō-
uēiat, loquitur de priuatis Missis,
nam Conuentualis semper de-
bet concordare cum Officio. *Ga-
uant. part. 1. tit. 4. n. 3. lit. P.*

6 Cōuentualis Missa semper
erit de die, vel in feriali Officio
erit Votiuā, secundū ordinem
dierum assignatum in sine Mis-
sali; non autem Votiuā ad libitū
Cleri, seu laicorum: Priuatae verō
poterunt dici Votiuā quaecumq;
in diebus non duplicibus, neque
Dominicis, non seruato dicto or-
dine

dine dierum; arbitrio rationabili celebrantis. *Gauant. ibidem.*

7 Verbum illud Rubricæ de Missis defunctorum, *Dicantur de a Missæ*, est præceptivum, & obligat; neque omitti debet. *Gauant. ibidem, tit. 5. nu. 1. lu. R.*

8 Omni tempore, cadauere præfente, potest celebrari pro defunctis, nisi in Parasceue, quo die Corpus Christi immolari non debet, & eo casu differendæ sunt exequiæ in crastinum, in quo post Missam Sabbati sancti, posset alia Missa celebrari pro defuncto. Quod intellige iuxta patrios mores Durandi, vbi nimirum viget consuetudo sepeliendi defunctos simul cum Missa, & numquam
omn *21* *sine*

sine ea absque scandalo. *Conant.*
cod. tit. 5. n. 2. lit. X.

9 Si quis in die Paschæ moriatur, corpus eius reseruetur in sequentem diem ob reuerentiã Paschæ. *Idem ibidem, & Rituale Romanum Pauli Quinti.*

10 Quamquam in primo triduo maioris Hebdomadæ horretur nos Constitutio Apostolica libr. 5. capit. 13. ad orandum pro ijs, qui pereunt (quæ verba importare solent sacrificium apud sanctos Patres) potest etiam fieri sacrificium sine Missa de Requiem pro Defunctis. Quæ ratione ritus antiquus, & nouus non discordant. *Idem ibid. lit. A.*

11 Vbi plures dicuntur Orationes

rationes, oratio *Fidelium* erit semper vltima: idē ibidē n. 3. lit. A.

12 Præter diem obitus, seu depositionis, & Anniversarij, qui celebriores reputantur, solemnes habiti sunt, tertius, septimus & trigessimus, constante Ecclesiæ ab Apostolis traditione. *Ibidem* littera B.

13 Rubrica Missalis de Translatione festorum, loquitur absolute, & sine distinctione, quā neq; nos addere debemus: immō significat posse contingere casum in Festis maioribus Domini, & in his cōceduntur duæ Missæ. Quod si vnam tantū velint celebrare ij, qui ad Missam tenentur cantandam ratione Chori, eam non debent

debēt omittere, quæ Officio cor-
respondet; in qua fiet commemo-
ratio de festo transferendo. Ga-
nant. d. p. 1. tit. 6.

14. Si festum translatum ad-
mittat in Missa Symbolum, po-
terit etiam illud dici in hac Mis-
sa, in fine verò prædictarum dua-
rum Missarum, Evangelium dicitur
S. Ioann. non aliud Feriæ, vel
festi occurrentis. *Idem ibidē.*

15. Prædictæ duæ Missæ ea ra-
tione cantandæ erunt, vt altera
de die post horam congruentem
altera de Festo (cū nullam ha-
beat cum Officio connexionem)
post Nonam. Si hoc accidat in
Temporibus Pêtec. ambæ quidē
post Nonam, sed illa prius de die,
quæ

quæ cum Officio concordat, postea de festo ad cuius Missam populus eò libentius, quò tardius, conuenire solet. Et licet in hoc casu nulla hora sit media inter vtramque Missam, tamè est casus vnicus, & priuilegiatus ob cõsumptionem populi. *Idem ibid.*

16 In Missis priuatis poterit cõmemoratio fieri de festo; quis cum fiat in gratiam concurrentis populi, qui non potest adesse totus Missæ solenni, in priuatis Missis libenter audiet de trãslato festo commemorationem, eaque regulariter fiet secundo loco. *Ibidem.*

17 Abstinerem à commemoratione hac, & multò magis à Missa

à Missa, quando festum eiusmodi occurrat in ipsomet Paschatis, vel Pentecostes die; à quorū mysterijs minimè quidē est aliò distrahendus populus. *Ibidē.*

18 *In Ecclesijs Cathedralibus, & Collegiatis quando in Ferijs Advent. Quadrag. Quatuor Tempo. & Rogation. necnon & in Vigilijs Festum illis temporibus occurrit, dicuntur duę Missæ, una de Festo, alia de Feria, Rogationibus, & Vigilia, absque ulla utrorumque commemoratione. Quòd si præterea facienda sit commemoratio Festi simplicis, vel de die infra Octav. hæc commemoratio facienda erit in Missa de Festo, vt habes in Missali die 28. Jun. 17. & 20. Septemb.

Gavant. *ibid.* tit. 7. n. 2. lit. H.

19 In Missa Votiva debet de Officio semper fieri cōmemoratio. Tertia veró oratio erit ea quæ aliás secūdo loco diceretur
tit. 7. n. 3 lit. I.

20 Quæcumque Orationes, quæ ab Ecclesia certum habent locū, præcedere debent alijs Orationibus. Votivæ igitur, quæ ad arbitrium Sacerdotis dicuntur, posteriorem occupant locū, & sicut Votiva, v. g. de Spiritu sancto, cedit cōmemorationi festi simplicis, ita cedere debet Orationi *A cunctis*, vel alijs, quæ secūdo, vel tertio loco iubentur dici: ceteris autem paribus, attēditur dignitas eorum, de quibus est Oratione.

ratio. Ita Burchard. Videtur durū aliquibus, sed rationabile est, legem communem præponi arbitrio, hoc est, legi priuatæ quam facit sibi Sacerdos in Orationibus variis, quæ non concordât cū Officio. *Ibidē n. 5. lit. X.*

21 Prima, & secunda oratio quandoque sub vna conclusione dicuntur, vt vnica videatur oratio in Missa celebri, quod præsertim iubetur fieri in collatione Ordinum, consecratione Episcoporum, Virginum, Ecclesiarum, & Altarium, benedictione Abbatū, Abbatissarum, & cœmiterij, Regumque, & Reginarum* Coronatione: atque in his tantum casibus vniui duas orationes sub v-

Regula selecta

no, Per Dominum, docet Burch.
in Ord. celebrandi Missam. Item o-
rationes illæ, quæ post Missam vo-
tiuam de Trinitate habentur pro
gratiarum actione, sub eadem
conclusionone cum prima poterunt
recitare; non in Missis priuatis,
sed in ijs, quæ solènter dicuntur
pro re graui, & hic est vsus Ca-
pellæ Papalis, vt de duabus fiat v-
na ad solènitatē. *Idē ibid. n. 7. lit. N.*

22 Quando vna oratio ea-
dem est cum alia ibidem dicen-
da, prima manet, altera muta-
tur, eo modo, quo præscribitur
clarè in Dominica Septuagesi-
mæ, quando venit ante festum
Purificationis beatæ Mariæ Vir-
ginis, cuius Secreta eadem est
cuma

cum Secreta prædictæ Domini-
cæ, & illa mutatur, quæ secundo
loco ponitur. Hic etiam accidit
casus in festo Quadraginta Mar-
tyrum occurrente in Feria quin-
ta Cinerum: item in Festo sancti
Martini Episcopi, in Dominica
22. post Pentecosten; vel cū præ-
cipitur Oratio, *Deus refugium*. In
his quoque casibus poterit sumi
oratio Secreta Feriæ sextæ Ci-
nerum, vel Dominicæ 23. vel ea
quæ proximè sequitur pro qua-
cumque tribulatione, respectivè
ad casus prædictos; ut eadem sit
regula in favorem Orationis pri-
mæ, quæ non debet mutari. *Idè
ibid. n. 8. lit. Q.*

23 In Votivis beatæ Mariæ

F 2

quæ

Regula selecta

quæ dicuntur in omni Sabbato,
etiam Aduentus, quatuor Tem-
porum, Vigiliarum, seu festi se-
miduplicis (non in alijs diebus
extra Sabbatum) dicitur tantum
Hymnus Angelicus, siue cõcor-
det, siue discordet Missa ab Offi-
cio. In reliquis diebus, & votiujs
Missis eiusdem, dicitur tantum
Præfatio propria eiusdem B. V.
Idem tit. 8. num. 4. lit. Z.

24 In Vigiliarum Missis, quæ
veniunt infra Octa. licet in Of-
ficio dictum sit *Te Deum*, non
dicitur *Gloria in excelsis*, quia hæ
Missæ non concordant cum Of-
ficio, & habetur hic ritus in Mis-
sali in Vigilia Apostolorum Pe-
tri, & Pauli, & Assumptionis B.
V.

V. Continet enim Hymnus, Coelestem gloriam, ex *S. Thom. 3. p. quæst. 83. ar. 4.* quæ cum Vigilia non consonat. *Idē ibid. lit. G.*

25. Sicut in Officio festi semiduplicis fiunt commemorationes de beata Virgine, sanctis Apostolis S. Patrono, seu Titulari, & de Pace: ita in Missa dicitur secunda oratio *A cunctis*, in qua supradicta memorantur. Nam littera N. nomen exigit Patroni, seu Titularis Ecclesiæ, ubi celebratur. *Idem. titul. 9. num. 2.*

26. *In tertia oratione ad libitū, cauere debet Sacerdos pro sua modestia, ne coram Prælato suo dicat orationem, quæ habet titulum pro se ipso Sacerdote.

Regula selecta.

Ita Gauant. ibid. poterit tamē coram Principe suo; nā ibi ex omnibus dignitatibus sæcularibus.

27 Si tempore Passionis cantandæ sunt duæ Missæ, de Festo, & de Feria; in Festo semiduplici secunda erit Ecclesiæ, vel pro Papa. Neque dicetur tertia Oratio; ita Romæ fit, & minuitur numerus Orationum in Missa, sicut & suffragiorū in Officio. *Ibid. n. 5.*

28 *Si in Dominica priuilegiata acciderit fieri tantum Cōmemorationē de die Octaua, quæ nō transfertur: tunc in Missa, secunda Oratio erit de Octaua: neq; tertia dicitur, quia dies est Octaua, & nobilior, quàm Dominica infra Octauā, in qua duæ tantū dicun-

dicitur. *Gauant. ibid. n. 10.*

29 Oratio de Spiritu sancto
cōuenit Missæ beatæ Virginis, &
semper dicitur, quia est Rubrica
generalis, etiam tempore Aduen-
tus, Passionis, & Paschali, in qui-
bus assignatur in alijs Missis O-
ratio, *Ecclesia*, vel pro Papa. *Ibi-
dem num. 15.*

30 In Missis Votiuus de Apo-
stolis non dicitur Oratio, *A cun-
ctis*, ne fiat noua mensio Apосто-
lorum Petri, & Pauli, nam de his
Apostolis tantum Rubrica loqui-
tur; ne verò pereat deinde me-
moriam beatæ Virginis, quæ habe-
tur in ommissa oratione, *A cunctis*,
dicitur eius loco, *Concede de S.
Maria.* In alijs autē temporibus,

quando nō dicitur *A cunctis*, nulla accidit mutatio. 71. *ibid. lit. H.*

31 In Missa votiva de Patro-
no, seu Titulari, qui nominatur
in lit. N. in oratione *A cunctis*, nō
debet fieri similis mutatio ora-
tionum, sicut in Missa votiva de
Apostolis Petri, & Pauli, satis nē-
pe est in eo casu, vel tacere in o-
ratione *A cunctis*, nomen Patro-
ni, seu Titularis, ne de eodem bis
fiat mentio in Collectis, vel no-
minare vice illius alium pro de-
votione celebrantis. *ibid.*

32 Ritus dicendi quatuor ora-
tiones in Dominicis, & Ferijs
Quadragesi. prima de Fer. secun-
da de Vigilia, vel Festo simplici,
tertia *A cunctis*, quarta *Omnipotens*
non satis placet; vel adde quing.

tam, vel de me quartam. *Gauant.*
ibidem num. 12. & 16. lit. I.

33. Symbolum dicitur in omnibus festis, quæ infra Oct. alicuius Patroni loci, seu Tituli Ecclesiæ occurrunt, licet de Octa. nulla fiat commemoratio in prædictis festis. *Idem titul. 11. lit. D.*

34. *In Translatione SS. nõ dicerem Symbolum, nisi sit Officium duplex, quod Translationi principalis tantum Patroni concedere solet sacra Rituum Congreg. *Idem ibidem lit. H.*

34. Si Vigilia Natiuitatis Domini, & Epiphaniæ venerint in Dominica, tunc dicendū erit Symbolum in Missa, ratione Dominicæ, sicuti dicitur in festis san-

Etior. Ioannis Baptistæ, & sancti
Laurentij, quando veniunt in
Dominicis; qui casus fuit omissus
in Missali. *Ibid. lit. M.*

F. 36 In Vigilijs, quæ veniunt
infra Octavas, & habent Symbo-
lum, non tamen dicitur Symbo-
lum, sicuti neque Hymnus An-
gelicus: quod habetur in Missali,
ex simili Rubrica, in Missa *Lita-
niarum maiorum* in festo S. Marci.
Eadem enim est ratio in his Fe-
rijs maioribus: immò à fortiori, si
non in Rogationibus; ergo nec
in Vigilijs, quibus illæ præstant.
Ibidem lit. N.

F. 36 Festo sancti Ioannis Euan-
gelistæ dicitur Præfatio de Natis-
tate ex antiquo vsu Capellæ
Papa;

Papalis, licet habeat Præfationē propriam; quia maioris est dignitatis, & itē Translatione sancti Iacobi: dici quoque Octavæ S. Stephani, quæ est infra Octav. S. Ioannis, in qua dicitur etiam Præfatio de Natiuitate in gratiam eiusdem Natiuitatis. *Gauant. tom. 1. p. 1. tit. 12. n. 2. lit. C. & part. 4. tit. 3. num. 8.*

37 Missæ votivæ, quamvis habeant Præfationem propriam, si infra Octav. Natiuit. Domini celebratur, non aliam Præfationē admittunt, nisi de Natiuitate, sicut & festum S. Ioannis Apostoli, argumento à fortiori. *Ibidem num. 4. lit. D.*

38 *Requiescant in pace* dicitur *semper*

Regula selecta

semper in fine Missæ in plurali numero, licet pro vno dicatur Missa. *Idē p. 1. tit. 13. n. 1. lit. O.*

39 Post Missam solemnem tardius cātatam in festis, vel post concionem longiorem; celebrari potest post meridiem. *Idem ibidem tit. 15. num. 1. lit. Y.*

40 Priuilegiati, vt hora antea, vel post celebrare queant, poterunt hora ante, vel post statam horam, à Summistis regulariter concessam celebrare; aliàs non esset priuilegium. *Ibidem.*

41 * Missa solemnis semper dicitur post aliquam Horam, etiā in nocte Natiuitatis Domini, vt Horæ Canonice sint quasi quædam ad Missam præparatio. *Ibidem num. 2.*

42 Mis-

42 Missa Parochialis sine cā-
tu est priuata, non Conuentua-
lis, licet ad eam conueniat popu-
lus, seu loci Clerus: quo posito,
multa facile definire poteris cir-
ca Rubricas Missalis. *Ibidē.*

43 *Missæ Cōuentuales sem-
per dici debent post Horas in
Missali assignatas, nisi aliter ex
dispensatione Apostolica dispo-
natur post Concilium Tridenti-
num, quod prohibet, ne alijs ho-
ris, quàm debitis, Missæ celebren-
tur, *sess. 22. sublati quibuscumq;
priuilegijs, vt declarauit sacra
Congregatio, super Concil. Ita
Gauant. ibid. n. 4. lit. F.*

44 Canon præsertim sine cul-
pa graui non potest altè totus
legi.

Regula selecta

legi. Ita Doctores communiter.
Ibid. tit. 16. num. 1. lit. G.

45 *Memento Domine famulo-
rum, &c.* & verba consecrationis
secretò dicuntur. *Ibid. num. 2.*

46 Sacerdotes, & ceteri om-
nes ad Euangelium stare debêt,
vt promptiores se ostendant, ad
credendum, & obediendum E-
uangelio. *ibid. tit. 17. n. 2 lit. I.*

47 In Missa priuata ipsemet
Sacerdos dicit: *Flectamus genua,*
& genuflectens, exemplo suo do-
cere debet alios. In solemni suf-
ficit, vt Diaconus irritans popu-
lum, idem faciat. *ibid. n. 3, lit. L.*

47 Sacerdos quia in Missa pri-
uata debet commodè posse lege-
re versum *Adiuua nos* in libro,
ideò

ideo sufficit, vt genuflectat ad
prima verba: in solemni ea can-
tat chorus, neque Celebrans est
in alijs tunc occupatus. Genu-
flectit autem Celebrans viroque
genu in medio Altaris, post lectũ
à se Euangelium. *Ibid. lit. M.*

48 Celebrans si sedeat cum
cantantur ea verba, *Et incarnatus
est*: caput tantũm profundè incli-
nat, quia iam genuflectit, quando
submissa voce cum ministris ad
Altare Symbolum recitauit; ca-
put autem inclinat apertum. Idẽ
prestare debent ministri, qui cũ
Celebrante sedet. *Ibid. lit. O.*

46 Si non sedet, genuflectit,
scilicet in superioris Altaris gra-
du. Neque verò stare conuenit

ad verba tantæ Filii Dei humili-
tatis : sedere potius conuenit,
quàm stare; quia sedendo, addita
capitis profūda inclinatione, cō-
trahitur, & minoratur homo.
Ibidem, lit. P.

† 50 *Subdiaconus, & Acoly-
ti ad Euangelium cantandum
se gerunt, ac si ille marmoreum
esset legile, & Acolyti marmo-
rea candelabra: neque Textus
Euangelicus demitti debet, ne-
que lumen illius, vt ita dicam, hu-
miliati. *Cærem Episc. l. b. 1. c. 10. &*
seq. Gauant. ibid. n. 4. lit. Q.

† 51 Ad Cōfessionem cantores
si tūc cantant Introitum, nō ge-
nuflectunt, quia stare debent ad
Lectorile. *Ibidē nu. 5. lit. F.*

52. Celebrans in Missa privata iuxta usum communissimum ab initio ad finem usque, unico tantum genu debet genuflectere, ut facilius surgat. In Missa verò solemni ad ea omnia, quæ sunt communia privatae Missæ. Duobus autem genuflectere debet in Missa solemni ad prædicta, quæ à Choro cætantur; & regulariter, quâdo cum aliqua morula in prædictis est genuflectendum, & quasi orâdû. *Ibidem.*

53. Ministri intra Missam eadem servare debent, quæ facit celebrans, ut expeditius illi ministrent. Ad *Flectamus* ambobus genuflectant. *Ibidem.*

54. Subdiaconus Patenam tenens

mens non tenetur genuflectere
 toties, quoties Celebras, quia nō
 illi tūc ministrat, vt Diaconus,
 qui est illi à latere proprius mini-
 ster. Sēper autē genuflectit cum
 eo eidē vicinus. *ibid. n. 5. li. Z.*

55 Alij de clero à consecra-
 tione vsque ad communionem
 duo genua flectere debent, cū
 transeunt ante Altare: & itē quā-
 do patet Sacramentum in Alta-
 ri, quod etiam faciunt Cardina-
 les in Capella Papæ. Duo quoque
 ad *Flectamus genua*, ad Confessio-
 nem, Orationes ieiuniorum, Ver-
 sus, &c. quando cū aliqua mora
 præscribitur genuflexio ratione
 cātus, vel actionis lōgioris. *ibid.*

56 Celebrans, & ministri sē-
 per

per sedent cooperto capite, nisi coram Sacramento in Altari exposito. Latus Epistolæ congruit, a qua parte est credentia, & ut cedat latus Euangelij Episcopo sedenti, si adsit. *ibid. n. 6.*

57 Acolyti nequaquam sedent ad Epistolam; & quando sedent vnâ cum celebrante, sedeant super Altaris gradu in cornu Epistolæ facie versa ad celebrantem, nō ad populū. *Ibid. n. 5. lit. A.*

58 Incensum adoletur stanti: *Cerem. Episcop. lib. 1. cap. 23.* & hic simul aduerte, quōd dum Oblata incensantur, adhuc in choro sedent. *Cerem. Episcop. ibid. Ga- uant. d. tit. 17. n. 7. lit. B.*

59 *Vellent aliqui tamē quōd

Regula selecta

Clerus staret ad incensationem Crucis, sicut stat ad incensationem Episcopi. Sed Episcopo stante, stat etiã Chorus; & hæc est propria causa, non autem incensatio eiusdem. Vnde, quia Papa sedet, dum incensatur, non assurgunt Cardinales, nisi Papa incensato. *Ibidem.*

60 *Ad Antiphonam, quæ dicitur Communio, omnes in Choro sedent. Non enim vt aliàs cantatur hæc Antiphona, dum populus communicatur; quo casu, ob reuerentiam sanctissimo Sacramento exhibendã, stãdum esset; sed cantatur post Communionem Sacerdotis, dum ablutio sumit, quando neque ratio est
genus

genuflectendi, neque standi. Ergo sedeant; quamquam monet adhuc *Carem. Episcop. libr. 2. cap. 8.* ut *Communio* cantetur immediate, post *Agnus Dei*. Quod si accidat fieri, facta *Communione* celebrantis, & aliorum, eo casu sedetur. *Idem ibidem lit. C.*

61 Clerus stare debet ad Introitum, & ad orationem vel orationes (exceptis diebus ieiuniorum, & Missis de Requiem, quibus genuflectimus) item ad Evangelium, & ad Præfationem in qua stamus, ut sursum corda, & corpora simul habeamus; nec genuflectimus, nisi initio sacri Canonis. Item statim deposito Calice, standum erit in festis, vsque

Regula selecta

ad Antiphonam, quæ dicitur Cōmunio, ad quam sedetur; nam in diebus ieiuniorum genuflectere debemus ab initio Canonis usque ad *Pax Domini*. Itē ad Orationem post Communionem, quæ rationis eiusdem est cū prima ante Epistolam. Standum præterea erit usque ad finem Missæ, quia neque sedere, neq; genuflectere iubemur. *Ibid. lit. D.*

62 * Denique à laicis etiam prædictæ Regulæ servari possunt in Missa solemni, *ibidem.*

63 * In Missis Votivis eadem ratio coloris militat, quæ in Festis, quia sequitur naturam principalis Festi id, quod est votivum: & hoc multo magis verum est in

in Festis Translationum, Apparitionum, & similium Festorum.

ibid. tit. 18. nu. 2. lit. C.

64 Ad Missam de Cruce color rubeus, vt sequatur qualitatem festi principalis, in quo effusio sanguinis Christi representatur. Ad Missam verò de Passione violaceus, vt respondeat Dominicæ de Passione, cū qua participat in titulo, & Sacramēto mortis Christi. *ibid. tit. 18. n. 15. lit. B.*

65 Mutatio colorum in paramentis Altaris, & ministrorū debet fieri in primis Vesperis festi. Si autē Vesperæ non sint integre is color adhibendus est in initio Vesperarū, qui cōgruit illi, de quo dicitur Capitulū. *ibid. n. 6.*

66 Si Officium, & Missa discordant, color Altaris sequatur Officium: vestium autem Sacerdotis sit color Missæ conformis. Quæ diuersitas accidere solet in Feria tertia Rogationum, & in Vigilijs infra Octauas. *Ibidē.*

67 Pro Missa quacumq; solemniori conuenit, vt pallium etiam Altaris concordet cum colore paramentorum Missæ: quod adnotauit rectè *Pet. Ruiz in suo Cærem. Ganant. ibid.*

68 Manipulus non adhibetur cum Pluuiali. *Ibid. tit. 16. num. 4. lu. 1.*

69 Super Altare nihil omnino ponatur, quod ad Missæ sacrificium, vel ipsius Altaris ornamentum

tū non pertineat. *Rubrica Miss. de Preparat. Altar.* Non birretum Sacerdotis, siue in principio, siue in fine Missæ, quod valde indecens est; neque sudariolum ad emungendas nares, quod potius sub Planeta, vel à Cingulo pendens ad dexteram portandum erit; quæ omnia ad sacrificium nō spectant, neque ad ornatum Altaris. *Ibid. tit. 20. lit. F.*

P A R S S E C V N D A.

70 **C**Ruci vel imagini illi, quæ in Sacristia erit, reuerentia fit capite cooperto, & profundè inclinato, *p. 2. tit. 2. lit. A.*

71 Sacerdos si transeat ante

Regula sel. Etæ

Altare, in quo sit exposita solem-
niter reliquia insignis Sancti, de
quo sit festum: ibidem conuenit,
vt apertum caput inclinet illi
profundè, in alijs reliquiarum ex-
positarum calibus, habeatur ra-
tio Altaris tantùm. *ibid. lit. E.*

72 Sacerdos accedens ad Al-
tare, si in maiori expositum sit
sanctissimum Sacramentum, vel
si aduertat in Altaribus minori-
bus adhuc esse post consecratio-
nem Sacramentum, vnico genu
tantùm illud adoret: sed in eleua-
tione Hostiæ vsque ad Calicis
depositionem duobus genibus sit
adoratio. *ibidem.*

73 Sacerdos collocato Calice
in

in Altari, antequam accedat ad librum aperiendum, cum capitis inclinatione faciat Cruci reuerentiam; quod in sequentibus obseruare debet, & sit semper profunda. *ibidem* nu. 4. *lit. R.*

74 Missale apertum super Altare per Cæremoniariū, aut Sacristam poni debet in Missa solemni, antequam Celebrās incipiat Confessionem, si minus illud antequā veniat ad Altare, collocatum fuerit; quia etiam in Missa priuata aperitur Missale ante Confessionē. *ibid.* nu. 5. *lit. V.*

75 *Credētia erit breuis, de missa, simplex à latere Epistolæ, sine Cruce, vel imaginibus, cooperta linteo vsque ad terram,

vndequaque pendente. *Ceremonial. Episcop. libr. 2. cap. 12. idem parte 2. tit. 2. num. 5. lit. Y.*

8
76 *Acolyti collocant Candelabra super Credientiã ante Confessionem. *Ceremon. Episcop. libr. 2. capit. 8. & collocantur accessæ in cornibus mensæ anterioribus, ad differentiam Candelabrorum, quæ collocantur in Altari, & vt vsui præsto sint Acolyti. Idem ibidem, lit. A. secunda.*

+
77 Antequam exeant è Sacrificia, celebrans imponat, capite aperto, incensum in Thuribulum, ministrante Diacono naviculam & Thuriferario Thuribulum, cū benedictione, & osculis, eo modo profusus, qui describitur in *Rubrica*

ca Missalis de Introitu, &c. *Ibidem*.
 litera Z.

78 Thuriferarius præcedit ante omnes, sicut in sacris processionibus. *ibidem*,

79 Diaconus, & Subdiaconus procedunt, capite cooperto, vnus post alium: pares autem cum celebrante, si hic Pluviali sit indutus pro aspersione aquæ benedictæ. *Cærem. Episc. lib. 2. capit. 30. & 31. Gauant. ibidem.*

80 Ministri omnes, etiã Crucis, quæ in Altari est, genuflectunt in tota Missa, vt in Rubrica de Introitu expressè habetur. Simile quid habes in Absolutione post Missam defunctorum, in qua Diaconus genuflectit Crucem, quæ portat.

portat Subdiaconus; ergo genu-
flectunt Cruci inferiores ministri
ad differentiam celebrantis.
ibidem li. C.

81 Si in processionibus con-
tingat transire ante Altare san-
cti. Sacramenti, fiat vt supra in
Missa priuata; sed celebrans sem-
per deregat caput, quia non ge-
stat Calicem, & genuflectat me-
dius inter ministros; qui & eadē
cum eo praestare debent. *ibid.*

82 * Si celebraturus sit coram
Episcopo in eius residentia, vel
loco iurisdictionis stans in infi-
mo gradu à cornu Euangelij an-
te ipsum Episcopum expectat:
dato signo, facit profundam re-
uerentiam Prælato, & versus ad
Altare

Altare incipit Missam. Cui datur hic honor in Ecclesijs etiam Regularium, & exemptis intra suas Dioceses, in quibus usum habet Rocchetti nudi, & Mozzezzæ, quæ sunt plenariæ iurisdictionis indicia. *Gauant. ibid. tit. 3. num. 2. lit. M.*

83 Expedit Missas priuatas facere procul ab Altari, vbi Missa fit solemnis: vel omittere pulsionem campanulæ ad eleuationem iudicio prudentis Sacristæ. *Ibidem tit. 3. num. 4. lit. P.*

84 Rubricæ Missalis de Introitu, & de Offertorio non sunt seruandæ in Missis votiuis de Cruce, & Passione, tēpore Passionis: tū quia hæ votiuæ sūt, hoc est, nō con-

concordant cum Officio de tempore; tum quia etiam in colore paramentorum à tempore Passionis discordat. Missa de Cruce. *Ibidem n. 6. lit. V.*

95. Ministri ad Indulgentiã, signũ quoque Crucis sibi adhibeant unã cum celebrante; quod etiam in tota Missa obseruent, excepto Subdiacono, dum Patenam tenet n. II.

96. Vbi nõ sunt reliquiæ Sanctorum, ex dispensatione Apostolica, in Altari; omitti debent verba. *Quorum reliquiæ hic sunt:* eoque casu osculum Altaris fieri debet ad ea Indulgere digneris. *Hieron. Cantonus in Ordinar. diuin. Offic. Gauant. tit. 4. n. 1. lit. D.*

97. Cum Sacerdos in Introit

tu Missæ dicit *Gloria Patri*, satis est conuerrere caput ad Crucem, non personam; quod in sequentibus nota in Missa, n. 2. lit. I.

88 Quando Celebrans, facta Confessione, ascendit ad Altare cum ministris; Diaconus sinistra manu, Subdiaconus dextera Alibam, & vestem anteriorem Celebrantis paululum eleuant, dum ille ascendit, idè ibid. n. 4. lit. Q.

89 Ministri quando ascendunt ad Altare in principio Missæ, non osculantur, neque tangunt illud, sed suo quisque loco genuflectit, & statim surgit; quod semper obseruent: n. 4. lit. R.

90 Si cum incenso quicquam aliud misceatur, maior quantitas

Regula selecta in

Temper esse debet incensū, vti dicitur in *Cœrem. Episcop. lib. 1. cap. 23* vt incensum dici queat. *Ibid. lit. S.*

f 88 Subdiaconus in benedictione incensū stat à sinistris Celebrāxis, *lit. T.*

S 89 Dum incensum ponit, manū sinistram pectori admouet Celebrans, & dextera sumit ter & immittit ter incensū in Thuribulū de nauicula. *Ibid. lit. T.*

f 90 Cū benedicit Celebrās incensum, non addit, *In nomine Patris, &c. Ibidē.* Si in Altari fuerint quæuis reliquæ (nam insignes requiruntur ad Officiū tantū duplex recitandum, & ad Missam celebrandam cum *Credo*) seu imagines Sanctorum,
id est

ideſt ſtatua, incenſata Cruce pri-
mum, incenſet eas Celebrans: ta-
men iſdem non inclinatur caput,
ad differentiam Crucis, cui incli-
nare debet ea ratione, qua abſti-
nemus à genuflexione. *Ibidem nu-
mer. 5. lit. E.*

91 Non prohibet præſen-
tia ſanctiſſimi Sacramenti incen-
ſare reliquias, ſeu imagines San-
ctorum, hoc ipſum, quod erga cõ-
ſervos bonos honor, erga ipſum
Dominum commune benevo-
lentix ſignum exhibetur. *Fr. An-
dreas Guerrerus in ſuo Ceremon. tract.
2. Rub. 17. pag. 289. Ganant. ibidem nu-
mer. 5. litera F.*

92 Si in Altari fuerit Taber-
naculum ſanctiſſimi Sacramenti,

Celebrans accepto Thuribulo, antequam incensationem, genuflectit, ob presentiam sanctissimi Sacramenti, quamvis lateat: & eo casu non inclinat caput Cruci, quam incensat. Adorat igitur, quod latet, & patet; Sacramentum, & Crucem; incensat, quod manifeste patet, id est Crucem, *ibid n. 6 lit. F.*

93 * Si sedendum erit, parato scamno oblongo, & decenter vestito à latere Epistolæ in plano Capellæ, postquam Celebrans dixerit secreto Hymnum Angelicum, facta Cruci à Celebrante inclinatione, seu genuflexione, (si in Altari fuerit Tabernaculum sanctissimi Sacramenti) & à ministris

nistris semper genuflexione, descendunt vnus post alium per breuiorē viam à latere Epistolæ ad sedem paratam, in qua sedent cooperto capite; quod tamen aperiant cum inclinatione ad verba notata Hymni, dum cantatur à Choro. In fine verò non se signant rursus signo Crucis, quæ omnia, & in Symbolo sunt obseruanda. *Gauāt. tit. 4. n. 7. lit. N.*

94 *Reuersuri verò ad Altare, dimissis birretis, procedunt vnus post alium per planum Cappellæ, & facta in medio reuerentia Altari, ascendunt quisque ad locum suum, vno remanente post alium. *Ibidem.*

95 *Si verò sedendum non

Regule selectæ in

fit, quod maximè decet coram Sacramento in Altari exposito, stabunt apud Altare quasi pares ex communiore usu Romano, à principio vsque ad finem dicti Hymni cantati à Choro, & inclinabunt, vt supra dictum est. Finitoque Hymno, facta à ministris genuflexione ibidem, descendunt ad gradus suos, vt vnus stet post alium. *Idem ibidem.*

96 Quando nominatur Papa in Missa, temper caput inclinat Celebrans, nō tamen versus Crucem, *tit. 5. n. 2.*

97 Vbicumque nominatur in Missa nomen beatæ Mariæ, vel Sanctorum de quibus dicitur Missa, vel fit commemoratio (etiam

(etiam in Canone) caput inclinatur. Nec verò intelligas nomine commemorationis suffragia communia Sanctorum in Oratione, *A cunctis*; sed commemorationē tantūm de Festo simplici Sanctorum, seu de Octaua. *Ibidem.*

98 Duo genua flecti vult *Alcozer* in *suo Cœrem tract. 1. glos. 5. §. 4. pag. 124.* ex vi verborum *Flectamus genua.* Sed vim non faciunt, quia dum singuli genua, plura genua tunc flectunt, *n. i. lit. F.*

99 Ministri in quatuor Temporibus, & diebus Quadragesimalibus caput inclinant in Oratione, eodē modo, quo Celebrās & deceret, vt manus iunctas, iisdem tenerent. Neq; Diaconus

Regula selecta

in fine Orationis tenetur dicere submissa voce, *Amen*: quod quidam putauerunt. Satis enim est quod à Choro respōdeatur Sacerdoti. *ibidem n. 6. lit. H.*

8. 100 Dū signatur liber à Diacono, sinistra manus apponi potest eidem libro; & est vsus communissimus; *ibid. n. 6. lit. N.*

8. 101 Finito Euangelio, minister defert librum sine vlla reuerentia ad Prælatum; sed postquam ille fuerit osculatus, libro statim clauso, reuerentiam illi debitam faciet. *Ibidem.*

8. 102 Ille tantum; qui librum osculatur, dicere debet: *Per Euāgelica, &c.* Sunt enim verba osculantis propria, qua ideò omisso osculo

osculo, omittuntur, vt in Missa
Defunctorum. *Ibid. lit. R.*

103. Subdiaconus, Ceremo-
nario comite, vel vno Acolyto,
procedit ad cantandum Episto-
lam. Comitatur autem Subdia-
conum à sinistris eiusdē, quod &
alias facit, genuflectens cum eo
vnico genu; quod semper fit, nisi
aliud in Rubricis præscribatur.

num. 5. lit. V.

104. Diaconus, nullo comite,
defert librum Euangeliorum ad
Altare. Comes enim datur mi-
nistris ad aliquid cantandum, aut
quando exeundū est è Presbyte-
rio. *num. 5. lit. E.*

105. Diaconus super primo
Altaris gradu altiori dicit: *Mun-*

Regula selecta in

da cor meum; in quo etiam, versus Celebrantē stantē in latere Euāgelij, non omnino conuersus ad eū petit benedictionē, *n. 5. lit. E.*

106 Dum cantatur Euangelium, Thuriferarius & Cæremoniarius stabunt post Diaconum; ad sinistram eiusdem Thuriferarius. *Ord. Rom. Cæremoniarius uerò ad dexterā. Ibid. lit. O.*

107 Subdiaconus defert librum apertum ad Sacerdotem sine vlla reuerentia, tam Altari, etiam in quo est Sacramentum, quam Sacerdoti, ob reuerentiam sacri Euangelij; deinde clauso libro, reuerentiam faciet vtrique: & deponet librum super credentiam. *Ibidem lit. P.*

108 Acolyti, finito Euange-
lio, deponent candelabra sine
mora. Diaconus redit vacuus, sed
in plano medio ter incensabit Ce-
lebrantē. *Ibid. lit. O. P. & Q.*

109 Si Celebrans concionari
velit, sedeat super scamno nudo
in cornu Euangelij capite tecto,
aut sine Casula in pulpito. *n. 6.*

110 Diaconus dicto: *Et incar-*
natus est, vadit ad credentiam, &
solus cum debitis reuerentijs
portat bursam, sine comite, ex
Cæremon. Episcop. lib. 1. cap. 9. Per
viam breuiorem ad credentiam,
per longiorem ad Altare, Ce-
lebrans ves'o, & Subdiaconus,
si ad Altare sint, & non sedeant,
paululum secedāt vers'us cornu
Euang-

† Euangelij, vt Diaccono venienti
quasi medium Altaris totum re-
linquant, *num. 7. lit. R.*

§ III Ad vers. *Gloria Patri P-*
salmi Lauabo, qui potest dici, cū
reditur, in medio Altaris, caput
inclinatur, *ut. 7. n. 6. lit. T.*

§ IIII Neque illius loco dicen-
dus est vers. *Requiem*; quod ali-
qui scripsere, *Ibid.*

§ IIIII Orationes Secretas dicit
Sacerdos in medio versus librū,
hoc est, conuersus ad librum, nō
recedens à medio. Hinc patet,
aptandū esse librum prope Cor-
porale, vt commodius legatur;
non autem relinquendum eo lo-
co, in quo lectum est Euangeliū,
licet hac de re taceat Rubrica.
ibid. n. 7. lit. B.

114 In Missa solemni dicto
Oremus, Diaconus, & Subdiaconus
accedunt ad Altare, facta
prius in locis suis post Celebran-
tē genuflexione, *ibid. n. 9. l. i. Q.*

115 Per breuiorem viam de-
fertur Calix ad Altare: & mu-
nus Subdiaconi est ferre Calicē
in sinistra, quæ est vita præsens.
Item eiusdem est parare Calicē
Innocent. lib. 2. cap. 58. Qui tamen
Subdiaconum sequitur, non præ-
cedit, neque ab alio quã vno ex
duobus Acolytis, *lit. M.*

116 Si adsint particulae con-
secrandæ pro communione so-
lemni, desata pixide ad Altare
paulò ante Subdiaconum, à Cæ-
remoniario, seu Sacrista, can-
Diac-

† Diaconus aperit, & collocat super Corporale, antequam tradat Patenā Celebranti, & eandem eleuat parumper, ex *Cæremon. Episcop. lib. 2. cap. 29.* dum Celebrans Hostiam offeret; qua deposita, & ipse deponit pixidem, cooperit, & collocat in medio Corporalis inter locum Calicis, & tabelam Secretarum, si commodè fieri potest. *Gauant. p. 2. tit. 2. n. 3. tit. 7. n. 3. lit. T. & n. 9. lit. N.*

† 117 Verbum *Offerimus* conuenit duobus saltem, & ideo Diaconus idem dicit cum Celebrante tangens & ipse Calicem, neque Sacerdotibus licet de mensa Domini tollere Calicem, nisi eis tradatur à Diacono. *sid. lib. 2. de Eccl.*

Eccl. Offi. c. 8. Gauat. Ibid. li. Q.

118 Sacerdos dicens *Per in-* †
tercessionē, ter imponit incēsum,
 & semel illud benedicit in Thuri-
 bulo, ita vt ad verbum *Benedice-*
re, manu dextera producat sig-
 num Crucis super Thuribulum
 fumigans, *num. 10. li. V.*

119 Diaconus amouet Cali- †
 cem non extra Corporale, si ca-
 pax est. Subdiaconus autem in
 tota hac incēfatione nihil femo-
 uet. Thuriferarius, deposita naui-
 cula super credentiā, amouet de
 Altari, & reportat librū, quādo o-
 pus est, nisi adsit assistēs. *Ibi. li. B.*

120 Celebrans, nullo maio- †
 re præsente, cui triplex ductus
Thuribuli debeatur, triplici du-
 ctu

Regula selecta

† Tu incensandus erit; eo praesente; duplici tantum ductu; Diaconus, Subdiaconus, & alij parati, duplici ductu; Sacerdotes in choro, unico ductu, ceteri sine mora. Inclinabit caput, qui incensat, ante & post, iisdem usque ad Sacerdotes inclusivè, nisi ita multi sint, ut incensatio finire non possit ante finem Praefationis. Diaconus incensabit omnes de clero exceptis Acolytis, quos stantes apud credentiã incensabit Thuriferarius. *Ibid. lit. C.*

† 121 * Ad Offertoriũ in Missis privatis velũ Calicis plicatur à ministro, & deponitur prope tabellam Secretarum ab eadem parte Altaris, ubi Calix; ne super
Cor-

Corporale, aut extra illud remaneat non plicatum; quod cum neque à Sacerdote plicari conuenire videatur, plicetur à ministro: & est ritus laudabilior. Idem, explicato manutergio, in eadē parte collocabit, ibidem peluiculam cum viceolis. *Gavant. ibid. tit. 7. num. 2. littera T.*

122 * Minister teneat ampullæ partem inferiorem, ita ut Sacerdos eam possit per aurem, seu manubriolum capere: recipiat itē eandem manu sinistra, ut alteram statim ministrret ampullam manu dextera. Offerat autem ambas cum osculis eorum non manus Sacerdotis, & cum debita reuerentia, saltem inchi-

Regula selecta in

nando caput, nisi Sacerdos de
maioribus exigat genuflexionē.
Sed & Sacerdos ipse proprius ad-
moueat Calicē ampullis, ita ut
neq; gutta cadere queat super Al-
taris mappā. *Idē ibid. n. 4 lit. C.*

123 Ad Orate fratres Subdia-
conus respondeat: *Suscipiat, &c.*
ibid. lit. E.

124 Ad dicendum *Sanctus*
cum Celebrante accedunt ad Al-
tare ministri, facta in locis suis
post Celebrātem genuflexiones;
quam rursus faciunt dicto ab eis-
dem ultimo *Hosanna in excelsis.*
Addita fuit sequens Rubrica in
Missali Romæ edito 1621. sine
maiorum auctoritate; nimirum,
Si Subdiaconus non tenet patenam, cū
Diacono

Diacono accedit ad Altare, ubi dicitur
Sanctus, & c. quod monuisse sit fa-
cti, n. 11. lit. F.

125 Benedictus qui venit, & c. nō
cantatur à Choro, nisi post depo-
sitionem Calicis, Cæremon. Episcop
lib. 2. cap. 8. etiam in Missis Defū-
ctorum; quod obseruatur in Ca-
pella Papali. n. 11. lit. G.

126 Assistens non tenet ma-
nus iunctas, sed folia Missalis ver-
tit, & indicat, quæ sunt dicenda
à Celebrante. Ibid. lit. H.

127 Caput inclinatur etiam
in Canone ad nomen Papæ. Ea-
dem enim est ratio, quæ supra di-
ctum est, in Collecta, ad nomen
eiusdem: de quo dubitauere non-
nulli. Alcor tractat. 2. gloss. 5. §. 2. pag.

Regula selecta

123. sed in Rubrica de Oratione non adest limitationis particula, *tantum tit. 8. n. 2. lit. M.*

128 Ad Memento, Celebrans stat demisso aliquantulum capite; non ergo oculis eleuatis versus Crucem, vt multi faciunt, nec iisdem clausis, nisi forte ad maiorem animi compositionem, *num. 4. lit. O.*

129 Cum Sacerdos dicit, *Benedictam, &c.* Cruces frangi continenter, non interruptè, tres &c. postea post breuem moram, alia duæ, dispensando verba appositè, *num. 4. lit. X.*

130 Si pixidem collocauerit Sacerdos post Calicem, retrahet eam ante consecrationem ad la-

us ipsius Calicis versus cornu Epistolæ, vt super ipsas quoq; particulis proprius verba proferat consecrationis: quæ proferre debet stans quidem, & inclinato capite, sed retentis æqualiter pedibus in suppedaneo Altaris; non dextero ultra sinistrum reuerentiæ causâ quasi deflexo. *num. 5.*

littera B.

131 Minister pulsat campanulam ter ad vnamquamque elevationem, idest, cum Sacerdos adorat, cum eleuat, & cum reponit Hostiam, seu Calicem: & hic ritus sicuti est prior in Rubrica, ita decentior est posteriori, quo continuatè campanula pulsatur. Ternario nâque numero gaudet Deus. *n. 6. lit. 1.*

732 Quidam deponunt Calicem, in consecratione, vt manus iungant, & benedicant; sed non bene; non enim deserendus est Calix ab eiusdem acceptio-
ne, sicuti nec deseritur Hostia ad illud verbum *Benedixit*, donec fiat consecratio, *nu. 7. lit. L.*

733 In elevatione Calicis Sacerdos sinistra pedem, dextera nodum tenet. Qui ritus frequentior est tenendi Calicis. Putant aliqui illud, *Vt prius*, Rubricæ Missalis, referri ad ea, *Ambabus manibus iuxta nodum*, sed minus rectè. *Ibidem lit. O.*

734 Cum Celebrans dicit: *Quam oblationem, &c.* Diaconus accedit ad eius dexteram facta prius

prius nimirum genuflexione, ubi est, Altari. Si adest pixis cum particulis consecrandis, ipse eam detegit, & collocat prope Hostiam ante consecrationem; & deposita Hostia, post elevationem, & facta cum Celebrate genuflexione, pixidem operit, & collocat in pristino loco, *nu. 8. lit. Q.*

135 Chorus genuflectit initio Canonis. *Cæremon. Episcop. lib. 2. cap. 8.* & surgit post depositionem Calicis, ex Rubrica Missalis de Canone, & tunc dicit: *Benedictus qui venit, &c. Cærem Episc. dict. c. 8.* stant autem omnes versus Altare, in locis suis. *Ibid. lit. T.*

136 Sacerdos facto Memento, stans ut prius, extensis
I 4 mani-

manibus prosequitur: *Ipsis Domine, &c.* Et in fine ad *Per eundem* iungit manus, & caput inclinat. Cur hoc loco, non alibi, ad *Per Christum Dominum nostrum*, caput inclinatur: puto, quia Sacerdos diciturus est statim: *Nobis quoque peccatoribus*; quæ sunt verba maximæ humilitatis. *lit. 9. n. 2. lit. D.*

137 Dum Sacerdos dicit: *Per ipsum, & cum ipso, &c.* & fiunt Cruces, Diaconus retineat duobus digitis dexteræ manus pedem Calicis. *Car. em. Episo. lib. 1. c. 9.* & habet mysterium. *Ibid. n. 4. lit. M.*

138 Cum Sacerdos incipit *Pater noster*, facta genuflexione, Diaconus vadit post Celebrantem. *Ibid.* * Et dat ei Patenam, illius
 nu-

manū tantū osculando ob præsentiā sanctissimi Sacramenti. Osculū enim manus, habet mysteriū.

139 * Qui dat pacem, nemini inclinatur, cui dat pacem, nisi postquam dederit. Qui accipit, inclinat caput danti, antè, & postquā acceperit. Ex Cœremon. Episc. lib. 1. c. 24. idem ibid. n. 8. lit. Y.

140 Sicut ad Oremus, caput Celebrans inclinatur, ita erigit illud statim ad Præceptis salutaribus, &c. ibidem.

141 Dicto Pater noster, Sacerdos secretò subdit, Amen; dicitur autem secretò, ad significandum, quòd nos latet, an exaudiamur in oratione Dominica data nobis à Christo, & Deus hoc

Regula selecta in

vult latere, ne torpeamus ; titul.
10. *littera B.*

142 Sacerdos cū frangit Ho-
stiam, incipit à superiore parte,
sicuti signum Crucis incipit fie-
ri ab eadem superiori parte. tit.
10. num. 2. lit. X.

† 143 Minister daturus pacem
genuflectit ad dexteram Cele-
brantis, & dicto tertio *Agnus*
Dei, porrigit instrumentum oscu-
landum eidem Celebranti, tum
facta genuflexione, accedit ad
Prælatum, & alios, quibus idem
instrumentum porrigit, facta tã-
tùm reuerentia post pacem da-
tam unicuique. Velum quoque
adhibebit colori Missæ conueniēs
quo qualibet vice terget illud
ante-

antequam alter osculetur, si plures sint Prælati, alias non tergat, nisi Prælatis. Neque verò danda est pax hoc loco cuicumque, sed personæ, seu personis valde insignibus. *num. 3. lit. F.*

144 Sacerdos dum communicat, cubitos teneat super Altare: sicut etiam in consecratione; ut initio solido respondeat finis sacrificij, qui fit in consumptione; item ut intra Aram fiat & consecratio, & consumptio sacrificij: quod plenè præstatur eo cubitorum situ. *num. 4. lit. R.*

145. Vino fit purificatio: *Ex Innocentio III. de celebrat. Missar. c. ex parte.* Decreta autem, ut vinū pro purificatione Calicis infusū esse

esset eiusdem saltem quantitat-
 ris, qua fuerunt primæ species Sâ
 guinis; alioquin Sacerdos illud
 saltem intra Calicem circumma-
 gat, vt absumantur species, neq;
 extra Altare demittat Calicem,
 neq; digitis labia Calicis, seu o-
 ris sui detergat, neque digitos
 lambat. n 5 *lit. T.*

146 Pius V. in epistola ad Ar-
 chiepif. Tarraconen. data die 8. Ia-
 nuar. 1571. & relata à Vincen-
 tio Sorriano parte 1. monet de
 prædicta vini ad purificationem
 adhibenda quantitate: & addit
 præterea quèd sumatur ablutio
 per eandem partem Calicis, per
 quam Sanguis Christi haustus est
 Mirare quæso, sancti Pontificis,
 etiam

oriã in minimis, diligentiã. *Ibid.*

147. Vtramque abluitionem sumit Sacerdos, & in medio Altaris. Curet autem, ne, dum digitos purificatorio tergit, Corporale commaculet, gutta cadente è digitis, & ideò deponat Calicem extra Corporale, donec digitos absterferit. *Ibid. in Z.*

148. Calicẽ, dum plicat Corporale, collocat Sacerdos versus cornu Epistolæ, ut commodius bursam accipiat, quæ est in cornu Evangelij. *Ibid. in Z.*

149. Quilibet Sacerdos communicare potest in Missa alios, excepto die Paschatis, quo nequæ possunt Regulares, qui privilegium habent, ut sunt Mendicantes.

Regula selecta in

tes. *Gauant. n. 6. lit. D.* nisi tunc fiat
facultas a Parocho, ex Nicolai
Quinti, Sixti Quarti. & Leonis
X. concessionibus in Monumē-
tis Minorū, concessione 149. 150.
160. de quibus, *Alphons. Casar. rub.*
& *Hieronym. Sorbus Capucinus in*
privil. Mendicant. verb. communicare
& *Rodericus tomo 1. quaest. 56. 3.* Di-
ces. Licebit ne absq; alia faculta-
te ipso die Resurrectionis de ma-
nu Religiosorū communicare, si
iā de manu Parochi intra statu-
tum tempus quis communicavit
vel communicaturus est? Res-
pōdeo, licet *Pat. Emanuel Sa verbo*
Euchar. numer. 10. Suarez disput. 72.
section. 2. dub. 2. & Emanuel Rodericus
20. 1. q. 56. art. 6. senserint licere.
quod

quòd formalis, & non materialis
Paschalis communio illa limita-
tione excipi videatur, vt adeant
Paschali tēpore oues suas Eccle-
sias, cui per iam factam cōmunio-
nē, aut faciendam supponitur sa-
tisfactum, aut satisfaciendū; op-
positum tamen esse probabilius,
idque censuerit Cōgregatio Illu-
stris. Cardinalium super Conci-
lium Tridentinum die 21. Ianua-
rij anno 1586. Idemque docet
*Nauar. cap. 21. n. 52. in Man. Sarmen-
sis lib. 2. de visitat. cap. 30. Henriquez,
lib. 8. cap. 55. Azor lib. 7. ca. 41.* quòd
priuilegia quando derogant iuri
communi, restringenda, & non
amplianda sint. *Hæc Ioann. Baptist.*
Scor.

Scortia de Missa sacrificio lib. 4. capit.
29. num. 7.

150 Celebras, post sumptione
ne Sanguinis, Calicem palla te-
gat, antequam alios communi-
cet. *Ibid. lit. D.*

151 Sicut in Missa, & in Offi-
cio, vno tantum presente, vel
recitate, dicitur, *Miseratur vestri*
vel *nostrum*: ita etiam vno tantum
communicaturo, dici debet, *Ve-
stri, vestris*: quæ cadunt præterea
super alios presentes commu-
nionem spirituali communicatu-
ros, *lit. 20. n. 6. lit. F.*

152 In communionem fidelium
dicitur à Sacerdote *Domine non
sum dignus*, totum integrè clara vo-
ce, & semper in genere masculi-

no, & lingua Latina; neque datur
eis benedictio, etiã in Missis de-
functorum, contra quosdam, qui
loquuntur gratis. *Guerrer. tract. 1.
rubric 10. sui Cereimon ibidem lit. G.
lit. N. item, Alcozer tractat. 2. gloss 3.
§. 6.* Si post Communionem in
fundo Calicis unitæ vini species
adhuc reperiantur, facta prius ge-
nuflexione, sumi poterunt ante
vini infusionem in Calicem; &
est ritus congruentior. *Ibid.*

153 Si in Altari remaneant
particulæ in Calice, genuflectat
Sacerdos, quando cumque acce-
dit, vel recedit à medio, vel tran-
sit ante Sacramentum in vase re-
seruatum, & cum dicit: *Dominus
vobiscum;* non vertat se ad popu-
lum

Regula selecta in

lum in medio Altaris, sed paulò
prope cornu Euangelij, ne terga
vertat Sacramento, & in fine ibi
dem dabit benedictionem, non
perficiens circulum, qui neque fit
ad *Orate fratres*, in Parasceue; er-
go neque hoc loco eadem de
causa. Calix quoque in casu nõ
erit collocandus in medio Alta-
ris, sed à latere Euangelij; neque
plicabitur Corporale, nisi repo-
sito Sacramento in locum suum
post Missam. Denique, cùm dicit
Euangelium sancti Ioannis in fi-
ne Missæ, non signabit Altare,
sed se ipsum tantum, n. 7. lit. P.

154 Si purificanda sit pixis
intra Missam, fiet ante Calicis
purificationem, collectis nimi-
rum

tum in eius fundo fragmentis omnibus diligentissimè cum indice dexteræ manus. *Ibid.*

155 *Ministri dicunt etiam Agnus Dei, percutiuntque sibi pectora cum Celebrante, non tamen sinistra posita cum eo super Altare, sed infra pectus eidem pectori admota. n. 8. l. u. S.*

156 *Quibus dictis, Diaconus genuflectit, & dicta per Celebrantem oratione Domine Iesu Christe, surgit, osculatur Altare simul cum Celebrante, à quo dicente ei Pax tecum, accipit pacem; cui ipse respondet: & cum spiritu tuo. Dumque pacem accipit, appropinquat sinistram genam suam sinistræ Celebrantis, ita ut*

Regula selecta in

se inuicē leniter tangant: & iterum ante Sacramentum genufle-
ctens, ac statim surgens, recedit,
&c. *Cærem. Episc. lib. 1. cap. 7. & 24.*
& *lib. 2. c. 8.*

157 Diaconus dat pacē Sub-
diacono, & hic alijs eisdem quos
Diaconus incēfauit, & præterea
Acolyto comitanti inclusiue. *Ibi-
dem litera X.*

158 Qui dat pacem, nemini
inclinat, cui dat pacem, nisi post-
quam dederit. Qui accipit, incli-
nat caput danti, antè, & post-
quā acceperit; *ex Cærem. Episcopo.*
lib. 1. c. 24. Itē, qui dat, dicit: *Pax*
tecum; qui recipit, respondet; *Et*
cum spiritu tuo; amplectunturque
se inuicem, & appropinquāt ge-
nas

nas sinistras, vt dictum est de Celebrante, & Diacono. In vnoquoque deinde ordine primus dat pacē alteri subsequēti, & ille alteri, & sic deinceps vsque ad vltimum eiusdem ordinis, non præmissis inuitationibus, quæ in incensatione tātū fiunt. *Ibid. lit. X.*

159 Si in Missa solemni fuerit assistens paratus, accipiet pacem à Celebrante, & dabit Clero. Diaconus recipiet ante Clerū ab eodē assistēte, & dabit Subdiacono, vt ait *Crassus libr. I. c. 50. Gaucant. n. 9. tit. 10. lit. A.*

160 Ministri inclinati stāt à verbis: *Domine nō sum dignus*; manibus iunctis ante pectus. *Ibid. lit. A.*

161 Si in Missa solemni fiat

Regula selecta in

Communio, Diaconus, cooper-
to Calice cum palla, coque posi-
to paulò ultra mediū Corpora-
lis, intra Arā tamen, versus cor-
nu Euangelij, collocat in medio
Corporalis pixidem. Quòd si ea
extrahenda sit de tabernaculo,
idem ipse extrahat cum genufle-
xionibus, antequam extrahat, &
postquam extraxerit, genuflexo
interim Celebrante, & alijs cir-
ca Altare, Diaconus in cornu E-
pistolæ stans, profundè tamen
inclinatus, dicit alta voce: *Con-
fiteor*, manibus iunctis. Cele-
brans, postquam Diaconus pi-
xidem discooperuerit, stat in
medio Altaris facie versa ad
Diaconum: Subdiaconus item
post

post Celebrantem stabit; qui dicto *Confiteor*, eodem loco stans dicit, *Misereatur*, & *Indulgentiam*, prope medium Altaris, facie item versa ad Diaconum, qui respondebit, *Amen*. Acolyti interea ante medium Altaris in superiori gradu extendunt linteum mundum genuflexi, facie sibi inuicē versa: Diacono verò, & Subdiacono ante linteum genuflexis, Celebrans cū debitis genuflexionibus eos cōmunicat, præmissis verbis *Ecce Agnus Dei*, &c. *Domine non sum dignus*, cum reliquis cæremonijs, de quibus supra, *Ibidem* *litera C.*

162 Dum alios Celebrans cōmunicat, Subdiaconus stat à sin-

Regula selecta in

ministris Celebrantis, Diaconus in
cornu Epistolæ purificationem
cum Calice ministrat ijs scilicet,
qui de Clero sunt, nō laicis, qui-
bus purificationem dabit alter ē
Clero cum alio vase aut vini, aut
aquæ. Diaconus autem eo casu
ad dexterā Celebrantis accedit.

† 163 Neque ministri Patenā
teneant sub mento communi-
cantium, quod ad Episcopalem
attinet maiestatem. *Ibidem.*

† 164 Facta communione cum
debitis reuerentijs, Diaconus o-
perit pixidem, & reponit in lo-
cum suum, genuflexo interim
Celebrante, & post eum Subdia-
cono: quibus deinde surgentibus
& reposito Calice in medio Al-
taris,

taris, detectoque, sunt alia pro purificatione Celebrantis; quæ sunt in Missali. *Ibidem.*

165 Finita Oratione post communionem Celebrans claudit librum in Missis priuatis manu dextera, ita vt pars libri clausa Calicem respiciat. Porro eius est claudere, cuius & aperire; aperuit autem initio librum *Mida- lè, idè Sacerdos, tit. 11. n. 1. lit. F.*

166 In Missa solemni cura libri Missalis spectat magis ad Diaconum, quàm ad Subdiaconum, qui eiusdem tantùm curam habet in ordine ad Euāgelium initio, seu in fine Missæ legendum siue à Celebrante, siue à Diacono. Subminister enim est Euan- gelij

Regula selecta in

gelij ad sustinendum librum. In
de fit, vt Diaconus solus libro as
sistat in reliquis, nūquam Subdia
conus, *tit. II num. 3. lit. O.*

167 Quando amouetur Ca
lix de Altari, Subdiaconus non
comitatur à Cæremoniario; qui
tamen vadit, & redit per breuio
rē viā, vt adsit ad Orationē post
Diaconum in loco suo. *Ibid.*

168 Celebrans, dictis Oratio
nibus, non claudit librum, sicut à
principio nō aperuit, & qui aper
tum inuenit, apertum relinquet;
quæ fiunt per ministros ad ma
iorem solemniter Celebrantis
dignitatem. *Ibidem.*

169 Diaconus cūm dicit:
Ite Missa est, vertit se ad populū
sed

sed antequam se vertat, genufle-
stat versus Altare; & postquam
dixerit, redeat eodem modo, quo
Celebrans, & vnà simul cum eo.
Neque Celebrans dicere debet
submissa voce, *Ita Missa est*, quod
quidam docuere. *Ibid. lit. V.*

170. Euangelium vltimū le-
gitur iisdem ritibus, quibus pri-
mum post Epistolā, osculo excep-
to in fine. *tit. 12. n. 1. lit. Z.*

171. Si libro non vtatur Sacer
dos, neque folio, in quo scriptum
sit Euangelium sancti Ioannis,
signet Altare. Quòd si vtatur li-
bro, aut folio, signet in eo ini-
tium Euangelij, non verò titu-
lum; & eo casu (præsertim si E-
uangelium est aliud à communi)
mini:

minister deferat librum ad cornu Evangelii, dum Celebrans dicit: *Placeat*, eo planè modo, quod dictum est de primo Evangelio, dicitur in fine, *Deo gratias*, ut actione gratiarum, tamquàm sigillo liturgia sit obfirmata, & ad differentiam primi Evangelii, quod prædicationem Christi significat; ultimum autem, Apostolorum prædicationem. *Ibidem.*

§ 172. Non osculatus Sacerdos Evangelium, sicuti nec antè petit benedictionem, nec aliam solemnitatem adhibet. Vnde etià in Missa solemni secreto legitur; quod adnotavit Petruz Lopez de ritu Missæ, & rectè. Si usus est libro, eum claudit manu dextera, ita ut pars aperta libri res-

piciat cornu Euangelij, non Calicem; nullum autem est mysterium in libro clauso; sed attenditur tantum decenior gestus claudens dexteræ, tam in hoc loco, quam in superiori, ante benedictionem. *Ibidem.*

173 Extinguuntur candelæ 5
primò in cornu Euangelij, deinde in cornu Epistolæ, vt statim minister possit Missale accipere cū birreto Sacerdotis, sed neque tamen debent extinguui, antequam finitum fuerit totum vltimum Euangelium. *num. 7. lit. F.*

174 Antiphonam *Trium puerorum*, & Canticū, *Benedicite* debent dici etiam post Missam *Defunctorum*. *Ibid.*

175 *Ordine retrogrado, quo*

*se induit, paramentis sacris se
exiit Sacerdos; nimirum prius
Stolam exuat, quam Manipulū,
& quæ à principio osculatus est,
nunc eadem exuendo se, oscule-
tur in medio Stolam, Manipu-
lum, & Amictum. Neque omit-
tat in Sacristia debitam reuerē-
tiam imaginī, eodem modo,
quo ante Missam est dictum. La-
uet etiam manus, nō quòd quic-
quam immundum ex ipso con-
tactu Sacramenti contraxerit;
sed ut potius suam commemo-
ret indignitatem; qui se iudicat
tantis Sacramentis celebrandis
indignum. Ablutionis autem a-
qua debet in locum mundum
diffusi;*

diffundi honestè, vt altitudine
Sacramenti reuerentiùs honore-
tur. *Innocent. III. libr. 6. cap. 8. Ga-
uant. Ibid. num. 6.*

176 Ad benedictionem Ce-
lebrantis, ministri æqualiter distā-
tes supra secundum gradum, Dia-
conus à dextris Subdiaconi, ge-
nuflectant versus Altare, ea-
dam ratione, qua post Episto-
lam, & ante Euangelium genu-
flexi benedictionem receperunt
ab eodem Celebrante, nisi sint
Canonici; & manu pingant sibi
Crucem à fronte ad pectus, vt
solent laici; nam quamuis post
Epistolam, & ante Euangelium,
ad Sacerdotis benedictionem id
non faciant, impediti à libro,
quem

Regula selecte in

quem tunc manibus tenent; hoc loco tamen se signare debent. Quod laudatur in laicis à *Durando lib. 5. capit. 2. &* placet; quicquid alij dicant, vt initio, & fine Missæ eluceat signum Crucis, quod in omni negotio est opportunū ex *Cyrol. Hierosolymit. Cateches. 4. Gauant. ibid. n. 7. lit. L.*

† 177 Subdiaconus defert librū Missalis eo modo, quo dictum est supra, post Epistolam. Diaconus autem stat quasi medius inter Celebrantem, & Subdiaconum, aliquāto post Celebrātem, ne impediatur à lectione, Ad. Et *Verbum caro factum est*, vel quid simile, genuflectunt prædicti tres, versus librum. *Ibid. lit. M.*

178 Acolyris præeuntibus
 cum candelabris, procedunt coo-
 perto capite ministri, post debi-
 tam reuerentiam Altari factam,
 vt initio Missæ, vnus post alium
 manibus iunctis. In Sacristia ve-
 rò, reuerentia facta imagini ab
 omnibus, & Celebranti à mini-
 stris, deponunt omnes paramen-
 ta. *Ibidem lit. N.*

179 Psalmi cum precibus di-
 ci solitis pro præparatione Sacer-
 dotis ante Missam pro Defun-
 ctis, omitti quidem possunt, sicuti
 prohibentur dici ab Episcopo,
 in *Cæremon. Pap. lib. 2. sect. 2. cap. 26.*
 & 28. Non autem omitti debent
 oscula Crucis in Amictu, Mani-
 pulo, & Stola induendis. *Qua de*

te, dubitauere quidam, eò quòd
prohibètur oscula rerum in Mis-
sa solemni. *tit. 13. n. 1.*

5 180 In Missa pro defuncto
semper debet dici, *Dona eis re-
quiem sempiternam*; idest animæ, &
corporis gloriã, quia animæ so-
lius sine corpore non est quies
sempiterna. *Ibid. lit. S.*

181 In Missa defunctorum
Credentia vel nulla, vel simplex
cũ linteo breui. *num. 2.*

182 Subdiaconus ministrat
à sinistris Celebranti, & in obla-
torum incensatione, & ablutio-
ne manuum cum Diacono mini-
strat mappam ad tergendas Ce-
lebrantis manus. Item cum nõ
teneat patenam, quæ solènitatis
indi-

indiciū est, debet etiā incensare Sacramentum in eiusdem elevatione, ut à digniore ministro nō impedito id fiat, & statim surgit, stās in medio, ut aliās. *Ibid.*

183. Candelæ ritē ardent in Missa pro defunctis, ad Euangelium, quo geniti sunt defuncti; ad elevationem Sacramenti, quo enutriti fuerunt, & ad absolutionem, qua in cœlos euehi eosdem desideramus: & debent esse ex cera communi: ex *Cœremon. Episcop. libr. 2. capit. 11.* Quæ lūctum indicare videtur. Qui autem ferunt intorticia ad elevationem non discedant, nisi peracta communione; quia nō est eo casu standum ab aliquo, ut supra

Regula selecta in:

diximus in Missa festiua; & eodem modo candelæ à Clero accensæ ardeant vsque ad communionem; argumêto à simili sumpto in Purificat. B. Mariæ; nam variæ Rubricæ se inuicem declarant, & eadem est ratio vtrobi- que in veneratione Sacramenti.
num. 3. lit. D.

† 184. Si habendus est sermo, sit extra Missam, quia non sunt Homiliæ Euāgelij per ipsum habendæ, & tunc ante illum Celebrans accipiat Pluuiale nigrum. *Ceremon. Episcop. libr. 2. cap. 11.* Quo deficiente, maneat in Alba, & Stola in modum Crucis ante pe-
ctus. Gavant. p. 1. tit. 19. num. 4. de-
ponant & ministri Manipulum,

vt in simili casu *Cæremon. Episcop.*
tradit lib. 2. cap. 17. Gauant. tit. 13. p.
2. num. 4.

185 In Absolutione Subdia-
conus defert Crucem, Acolyti
candelabra cum cereis accensis,
præcedentibus duobus alijs Aco-
lytis, vnus cum Thuribulo, alter
cum aqua benedicta. Celebrans
dum descendit, habeat birretum
in capite. *Ex Cæremon. Episcop. lib.*
2. caput. 11. vbi agitur de Canoni-
cis ad lecticam mortuorū. Dein-
de capite detecto se sistit, vt in
Rubrica. Ex Cærem. Pap. lib. 1. sect.
17. c. 1. aliquantum versus cornu
Epistolæ, ne terga directè vertat
Altari, & vt orans Sacerdos vicī-
nior sit Altari. Ibid.

† 186 Incensum in Absolutio-
ne benedicitur, nam in Missa-
li recognito aperte iubetur hoc
loco ijs verbis *Benedicens illud
more solito*; quod triplici decre-
tum est fundamento. Primò, au-
toritate *Cæremôn. Pap. dict. libr.
1. sect. 15. c. 1.* ubi expressè iubetur
benedici incensum pro adolen-
dis defunctis, & adduntur ver-
ba *Ab illo benedicaris, &c.* Dein-
de ex *Innocēt. III. lib. 2. de Myst.
Missa, capit. 17.* Incensatio hæc
fit præcipuè ad expellendos dæ-
mones; quæ ratio connotat bene-
dictionem thuris, & thuribuli,
ex *Duranto libr. 1. de ritib. capit. 9.
numer. 9.* Demum non aqua sim-
plici, sed benedicta defunctos
asper-

aspergimus; ergo etiã thure bene dicto erunt incensandi *ibid.*

187 Oratio Absolue cõmuniter dicitur; vnde & Absolutio vocatur; sed potest etiã dici Oratio Missæ, vt in Rituali Romano præscribitur. Quod conuenit præsertim in die Commemor. omnium defunctorum, & quando fiunt exequiæ Prælatorum. *Marcellus tamen Francolinus in suo Cæremon. Papali, l. br. 2. cap. 35* constanter habet in Absolutione Prælatorum Orationem, *Absolue*; quod mihi magis placet, addito dignitatis titulo, quam habebat defunctus nominis eiusdem. *Ibidem.*

188 Dum fit Absolutio, si ele

Regula selecta in

uetur Sacramentū in aliquo Al-
tari, neque Celebrans, neque mi-
nistri debent genuflectere, ne sa-
cra interrūpatur actio; & rectius
fieret, si in eleuatione pulsatio
campanulæ omitteretur à mini-
stro. *Ibidem.*

f. 189 Cantores dicunt *Requies-*
cant, licet pro vno fiat absolutio.
Ibidem.

190 Pro exponendo Sacra-
mento in Altari pro initio 40.
horarum, vel spiritualium exer-
citationum, cantari debet Missa
votiuā de Sacramento, quæ ha-
betur circa finem Missalis, non
autē festiuā Corporis Christi (nisi
infra Octauam eiusdē Festi casus
accideret) & tempore Paschali

quæ dicitur in post. p. ad-
ambrosiana. Ceram. f.

addendum erit. Alleluia; vñ fit in alijs votiujs Missis, *tit. 14. n. 2.*

171 Dicitur vna tantum Oratio, cum Gloria, Credo, & Prefatione de Natiuitate, quia flet esse publica causa; nō autē priuatis Missis hæc cōueniūt. *ibi. n. 3.*

192 Si verò accidat in Festo primæ vel secūdx classis, siue in Dominica priuilegiata primæ vel secūdx classis, tunc in Collegiatis vel duæ cantentur Missæ, altera de Festo seu Dominica post Tertiam, altera Votiuæ de Sacramento post Nonam: vel vna cantetur de die cum cōmemoratione sanctissimi Sacramenti, quod Romæ fit in Capella Papæ in prima Dominica Aduentus

Regula selecta in

& in alijs diebus festis solemni-
bus in Ecclesijs maioribus Urbis.

Ibidem num. 4.

193 In ingressu Celebrantis
& ministrorum ad Altare, in quo
patet Sacramentum, omnes de-
bent genuflectere in plano Ca-
pellæ utroque genu. Facta verò
Confessione, ascendunt ad Alta-
re, vbi deinceps genuflectunt v-
nico genu, vt expeditiores sint;
& Celebrans dicit: *Oramus te Do-
mine, &c. ibid. n. 5.*

194 Incensatio Altaris fit de
more, stante Sacerdote, dum be-
nedicit incensum; quod item de
more benedicitur, ex *Cæremoniali
Episcop. lib. 1. cap. 23.* quia Altare,
& Celebrans etiam thurificari
debent. *ibid. n. 6.*

195 *Non

195 * Non prohibet præsentia sanctissimi Sacramenti incensare ministros Altaris, imò etiam Chorus Canonicorū incensatur, & ita sentiunt Romani Cæremoniarij, qui ita responderūt hac de re consulti, vt refert *Emanuel Riparius in suo Libel. de Ora. SS. Sacram. pag. 7.*

196 Pro Cruce, quæ adesse non debet, incensatur Sacramentum à Celebrante super altiorem Altaris gradum cum ministris genuflexo. Neque Diaconus osculari quicquam debet in hac Missa, quod tradi debeat Celebranti: neque manus item Celebrantis in traditione rerum, (nisi cum porrigit ei Patenam) ob apertam præ-

Regula selecta in

præsentia sanctissimi Sacramen-
ti; quod expressè dicitur in *Cere-*
moniali Episcop. lib. 2. cap. 33. absque
osculo, inquit, cochlearis, & ma-
nus: quicquid contra scripserit
recentior. Inclinat autem Cele-
brans genuflexus caput suū pro-
fundè, ante & post incensationē
Sacramenti. *Ibid. num. 6.*

197 Cū incensandus est Ce-
lebrans, reddito Thuribulo in cor-
nu Epistolæ, ut moris est, descen-
dit, & sistit se apud idem cornu,
facie versa ad populum, aduertēs
ne, dum mouet se, terga vertat
Sacramento, & ibi à Diacono è
contra stante in plano Capellæ
incensatur. Quod erit quoque
obseruandum in altera incensa-
tione

tione ad Offertorium; & ibidem lauabit manus. Eadē enim est ratio exeundi extra Altare, tā pro incensatione, quā pro ablutione manū Celebrātis; & vtrumq; seruetur in vrbe. *Ibid. n. 7i.*

198. Accedēs ad medium Altaris, & recedēs à medio, vel trāsfiēs ante medium, toties, quoties semper genuflectit Celebrās vnico genu; quod & ministri obseruant. *Ibid. n. 8.*

199. Conuertens se ad populum dicturus: *Dominus vobiscum,* seu alia; facta genuflexione post osculum Altaris, sistit se renibus versis ad Euangelij cornu; tum facta iterum genuflexione in medio residit ad librū seu Altare. *Ibidem n. 9.*

200 Diaconus, Subdiaconus,
& Prædicator, si habenda sit cō-
cio, non omittunt tamē osculum
manus Celebrantis in fine Episto-
læ, & ante Euāgeliū, & concionē;
quod aliās fit de more *ibid. n. 10.*

201 In oblatorum incensatio-
ne benedicit incensum de more,
& sine genuflexione incēsat o-
blata, tum genuflexus super al-
tiorē gradum, ut suprā, incen-
sat Sacramētum, ut initio Missæ.
Diaconus nō amouet Calicem
de medio, quia nullū est periculū
effusionis eius. *ibid. num. 22.*

202 Dicitur, *Orate fratres*, a
Celebrante, ubi *Dominus vobiscū:*
Sed non perficitur circulus, ut
habetur in Missali fer. 6. Parasce-
ues

ues. Rursusq; genuflectitur, quia
reditur ad medium. *ibid. n. 12.*

203 Reliqua vsque ad cōmu-
nionē inclusiue fiunt vt in alijs
Missis: a cōmunionē ad firē Mis-
sæ fiunt genuflexiones, cōuersio-
nes ad populū, vt n. 8. & 9. *dict. est.*

204 In benedictione populo
dāda, dicto *Omnipotens Deus*, genu
flectit Celebrās, & in latere Euā-
gelij benedicit; non perficit cir-
culum, neque in medio genufle-
ctit; sed in eodem latere conuer-
sus statim ad Altare signat librū,
seu tabellam Euangelij vltimi,
non Altare, quamuis Sacramen-
tum esset altius Altari: est enim,
ac si esset in Altari. *Ibidem, nu-
mero 15.*

204 Recedit cum ministris
ab Altari, cum genuflexione in
plano Capellæ utroque genu fa-
cta: vel si facienda est Processio,
pro fine Orationis publicæ, facta
prope Altare genuflexione in
medio, descendit extra cornu E-
pistolæ, ubi depositis Manipulis
à se, & à ministris, cum Casula,
induit Celebrans Pluviale; & cæ-
tera facit, quæ ad Processionem
spectant: de qua nos infra, par. 4.
titul. 12. à num. 3. & sequentibus: qui-
bus illud hoc loco adde, incen-
sandum esse prius Sacramentum,
quàm deponatur de loco suo su-
per Altare, si imponendus est, O-
rationi finis, *Ibid. n. 16.*

ate 22 m

PARS.

P A R S Q V A R T A.

SI Vigilia Natiuitatis Domini venerit in Dominica, Missa cantanda erit post Horã Tertiam, & post asperisionem aquæ benedictæ; quia eo die non ieiunatur: & licet aliud videatur prescribi in *Rubr. Gener. part. 1. tit. 15. n. 2.* quamuis dies sint solemnes, de ijs tamen intelligitur, in quibus & ieiunatur, & duæ cãtantur Missæ de Festo, & de Feria: quæ huic Dominicæ non conueniunt. Dicitur Credo in hac Vigilia, si venerit in Dominica; quod aliàs docuimus ratione Dominicæ. *p. 4. tit. 3. n. 1.*

p. 2 In Natali Domini neque purificatorio tergendus est Calix, nisi in fine tertiae Missae, neque omittendae sunt preces, quae in purificatione Calicis, & digitorum ablutione recitari solent, *Ibidem num. 4.*

p. 3 Probabilem sententiam, & securam putat *Soarez 3. parte disput. 80. section. 4.* posse in Nocte hac celebrari tres Missas priuatas simul post mediam noctem, quia nullo iure prohibetur; nec abnuo, si causa adsit maioris numeri Sacerdotum, minorisq; numeri Altarium, & eiusmodi, si minus omnes celebrare commode possint. Oppositum docet *Fran. col. prima par. cap. 39. n. 20.* vbi mul-

tos citat Doct. quorum est cōmu-
nior sentētia. leg. Bonac. disp. 4. p. ult.
par. 9. n. 5. Gauant. ibid. n. 6.

4 Qui vnā tātūm facit, vel
primā, vel tertiā facere de-
bet; & tertiā potius, cuius Oratio
cum Officio concordat, *Ibid.*

5 In Collecta Ferie quintæ
Dominicæ tertiæ Quadragesimæ
nominantur quidē SS. Cosmas,
& Damianus, sed neque in Offi-
cio, neque in N. Orationis *A cun-*
dis, in propria eorum Ecclesia
omitti debet consueta commemo-
ratio eorundem, tamquā Mar-
tyrum inter suffragia commu-
nia, & tamquam Titularium Ec-
clesiæ propriæ, *lit. 5. n. 16.*

6 Feria quarta Cinerū bene-
dicuntur.

Regula selecta in

dicuntur Cineres positi super Altare in cornu Epistolæ. *Cærem. Episcop lib. 2. c. 19.* ita ut sit vas inter Missale, & cornu. Celebrans, osculato Altari in medio, accedit ad librum, ubi stans inter utrumque ministrū, *Cærem. Pap. lib. 2. sect. 1. c. 26. & 41.* quia Pluuiale habet, legit Antiphonam *Exaudi, & c.* manibus iunctis, & dū benedicit manu dextera Cineres, Diaconus eleuat à dextris fimbriā anteriore Pluuiialis, & ideo stare debet illi à dextris, nō post eum. Incensum imponitur in thuribulo de more, & cū benedictiōne, ministrātibus Diacono, & thuriferario. Celebrās postea res aspergit Cineres, in medio à dextris,

tris, & à sinistris Cinerum, delato vase aquæ ab altero ex Acolytis, & aspergillo sine osculis dato Diacono, qui deinde cū osculis tradit Celebranti. *iu. n. 2. 2. § 4.*

7 Ter adolet incenso eodem modo, quo asperfit. Deinde dignior Sacerdos ex clero, in suo habitu choralis, & sine Stola, stās imponit Cinerem in forma Crucis. *Cæremôn. Pap. lib. 2. c. 31.* Celebranti non genuflexo, stanti quidem, facie versa ad populum, sed capite inclinato.

8 Diaconus non debet imponere Sacerdoti Cineres. Conuenit autem, vt genibus flexis coram Altari sibi ipsi eo casu imponat, quasi à Christo illos recipiat

Regule selecta in

cui flectitur omne genu, & ad
exemplum humilitatis. *Ibidē di-
ctō num. 4. lit. O.*

9 Sacerdos imponit Cineres
stans aperto capite, & Diacono
tenente à dextris eius vas Cine-
rum. *Cœremon. Episcop. ubi sup. ibi-
dem. num. 5.*

10 Veniunt omnes cum de-
bitis reuerentijs Altari, & Cele-
branti, antè & post, & manibus
iunctis. Extra gradus Altaris ad
cancellos populus congruentius
recipit Cineres: fœminis etiam
non supra velum, sed supra ca-
pillos dantur Cineres; si fieri po-
test commodè; ne benedictus ci-
nis deperdatur, *num. 6.*

9 11 In primis Vesperis Do-
min.

min. de Passione velatur Cruces
& imagines: ex *Cæremon. Episcop.*
lib. 2. cap. 20. hoc est, ante Vesperas.
Velum autem nō debet habere
secum aliam imaginem; & illud
velum, quo teguntur Cruces,
sit potius violaceum, quā nigrum,
nisi aliud statuatur infra.
Quo ritu significatur, iam Christum
non in palam ambulasse apud
Iudæos hoc tempore, & abscondisse
se, vt in Euāgelio Dominicæ
dicitur, *Mat. 7. 23. I.*

12 Aspersio aquæ benedictæ
in Dominica Palmarum fit à Sa-
cerdote statim, ac venerit ante
Altare; & Acolyti ante di-
ctam aquæ asperisionem depo-
nunt candelabra super Credētia.

Regula selecta in

ministri portant Manipulos ad benedictionem Palmarum, quia cantaturi sunt Epistolam, & Euangelium. *num. 7. lit. A.*

13 Celebrans procedit ad benedicendum, præcedentibus Acolytis cum candelabris, ut ante Missam, sine thuriferario, & cum ministris capite cooperto, hinc inde à latere Celebrantis, ut in simili casu. *Cærem. Episc. lib. 1. c. 15. & lib. 2. c. 30. & 31.* quia Pluvia le habet, *Ibid. lit. B.*

14 Verbum, *Procedit* in Rubrica Missalis non significat motum locale à Sacristia, sed quòd finita aspersione, profequitur benedictionem Palmarum, ascendendo ad Altare, quod osculatur
in

in medio, & deinde in cornu Epistolæ, quia est commodius cantando, vt in Missali. Non verò deducit manus, sed iunctas eas tenet, etiam ad Oremus, & ad Orationes; quia sumus extra Missam; eodem modo cantat Præfationē manibus iunctis, assistētibus hinc inde ministris cum quibus dicit *Sanctus, &c. Ibidem.*

15 Ministri pares sint Celebranti, hinc inde, vt commodius Diaconus eleuet fimbriam Pluuiialis à dextris; non solum in asperzione, & incensatione, sed cum benedicturus est ramos. *Ibidem num. 8. & nu. 11.*

16 Subdiaconus eadem prorsus facit, quæ pro Epistola Missæ;

Regula selecta in

in cuius fine non tamen defert
librum Celebrantis ad cornu E-
uangelij, quod legit Celebrás, si
velit, in cornu Epistolæ; & resu-
mit, si ea vitur, Planetam plica-
tam Subdiaconus. *Ibid. n. 9.*

17 Diaconus, dicto Euange-
lio, si Casula plicata vitur, incen-
sato Celebrante, priorem resu-
mit, eo modo, quo dicitur in Ru-
brica Missalis de Qualitate para-
mentorum. *Ibid. n. 10.*

18 Celebrans non discedit à
cornu Epistolæ: & dum dextera
signum Crucis facit, ponit sini-
stram super Altare, ex *Rub. gener.*
p. 2. tit. 3. n. 5. & tit. 7. n. 5. ibid. n. 11.

19 Dignior qui dat ramum
Celebranti, stans in suo habitu,
sine

sine Stola, eidem stanti dabit, & cum osculo rami ab utroque facto, non manus; deponit autem Celebrans ramum suum in manu Acolyti; & dum alijs, aperto capite, stans distribuit, Diaconus à sinistris eius ministret eidem ramos, eos tantum osculando; deposito interim suo ramo super Altare, alter Acolytus ministrabit ramos Diacono sine osculis. Canonici quoque non osculantur manum Celebrantis Canonici, ex *Cœrem. Episc. lib. 2. c. 17. ibid. n. 14.*

20 Ante Processionem, Celebrans imponit incensum in thuribulum, ministrante Diacono, & thuriferario cum benedictione; de more. *Ibid. n. 15. lit. L.*

Regula selecta in

21 Facta Processione, si Missa sequatur solemnis, Subdiaconus ad Altare deponit Crucem prope credentiam. Celebrans, dum legit in cornu Epistolæ Passionem, palmam teneat sinistra manu. Idem & ministri faciant. *Ibidem num. 16. & 18.*

* Ad legendam Passionem in Missa priuata non extinguuntur luminaria in Altari, vt ex professo probat *Paulus Comitulus in Resp[on]s. Moral. lib. 1. q. 49. Ganant. p. 4. tit. 7. dicto num. 18.*

22 In Feria quarta sequenti ad Introitum non genuflectitur *Ibidem n. 26.*

23 Crux, quæ in Altari est Feria quinta in Cœna Domini ve:
lo

lo tegatur albo; in Missa dicatur Gloria in excelsis; campanæ deinde fileant; in tertio *Agnus Dei* dicatur *Dona nobis pacem*, contra editionem Venetam in Officijs parvis Hebdomadæ maioris, in quibus perperam notatur, quod habet *Duran. libr. 4. cap. 52*, tertio dicit *Miserere nobis*. Nam Missale vult dici de more, quamvis pax non detur, *tit. 8. num. 1. 2 & 4.*

24 Calicem alterum de credentia ad Altare deferat Subdiaconus sine velo longo, sed cum velo tantum Calicis eiusdem paruo, Patena & Palla; quem Diaconus Palla prius, Patena deinde cooperit, & desuper velum album ad cautelam, & ornatum expandit. Cele-

Celebrans genuflectit, quando cum-
que accedit, vel recedit à medio
Altaris, vel transit ante Calicem
ob reuerentiam Sacramenti, li-
cèt in Calice lateat, & sub velo.
Quod in simili casu aliàs observa-
t. In fine dat benedictionē in late-
re Euangelij; neque perficit cir-
culum, sed reuertitur ad mediū,
ne terga vertat Sacramento. Ean-
dem obseruent ministri. In Al-
tari non fit signum, quando legi-
tur Euangelium S. Ioan. quia ibi
immediatè adest Auctor benedi-
ctionum. Si legit Euangelium in
libro, potest signare librū. Ad ea,
Et Verbū caro factum est, genufle-
ctat Celebrans cū ministris pau-
lō versus Sacramentū, *ibid. n. 6. 7.*

2

25 Locus ubi Hostia reserua-
ta reponatur, debet ornari corti-
nis Regijs, non verò pannis ni-
gris. Exemplum habes in sacello
Pontificio Romano, ubi omnia
splendent in hoc casu reser-
uandæ Hostiæ. Alius Subdiaco-
nus cum Tunicella alba, & sine
Manipulo Crucem ferat velatâ
velo violaceo. Hic autem cum
suis Acolytis stabit, genuflexis
alijs in loco, ubi reponitur Sacra-
mentum. Celebrans, ut induat
Pluuiale, retrahet se extra cornu
Epistolæ, ob præsentiam Sacramen-
ti, ibique omnes deponant Mani-
pulos. Postea incensat ter Sacra-
mentum, facta antè & post profun-
da capitis simul cū ministris incli-
natio

Regula selecta in

natione. Caueat Diaconus ab osculis coram Sacramento. *Cærem. Episcop. lib. 1. c. 23. ibid. n. 9.*

26 Diaconus extremitatibus veli pendentis ab humeris, tegit dexteram manum Celebrantis superpositâ Calici. *Ibid. lit. N.*

27 Hodie & sequenti die cōuenit, vt ab Ecclesiasticis cū Pluuialibus deferantur hastæ baldachini; quòd si defint Pluuialia, nō ideò induant Stolas, Cottis tantum induti, *ex Cærem. Episcop. lib. 2. cap. 25. & 26. ibid.*

28 Duobus modis hodie fieri potest incensatio. Primò, si Acolyti alternatim incensent, ductis thuribus, vt fit in incensatione personarum. Secundò, si hinc inde

de antiè procedant mouentes manibus dextris thuribula de iisdè pendentia, & effumantia, ait Rituale Romanum de Processione sanctissimi Sacramenti, quasi sternendo viam Sacramento cum odore incensi; qui modus videtur magis vsitatus; & maiorem reuerentiam connotat erga Sacramentum, quod numquam, nisi à genuflexis Sacerdotibus incensari solet. *Ibid.*

29 Celebras numquam cum alijs in Processione Sacramenti cantat, sed secretò dicit. Quia Processio non fit extra Ecclesiã, conuenit, vt clerus ad primos duos versus; *Tantum ergo Sacramentum, &c.* genuflectat conuersus

sus ad Sacramentum, ministri tamen non genuflectant. Extra Ecclesiam verò minimè: & vbi multitus est clerus, posset alioquin, & malè interrumpi Processio. *Ibidem littera R.*

30 Diaconus ponit Calicem super Altare; deinde genuflexione facta descendit, & rursus imponi curat incensum sine benedictione à Celebrante stante, vt priùs, amoto velo per Subdiaconum ab humeris Celebrantis. Deinde reponit illū in capsula, facta iterum genuflexione, antè & post. Non enim videndus est Calix à populo, & multò minùs Hostia patère populo debet: neq; dari debet clavis laico, quātumuis

nobilis: sed ei potius, qui sequenti die est celebraturus. *Ibid. lit. T.*

31 Post Vesperas denudantur Altaria, (*ærem. Episc. lib. 2. cap. 23.*) Ad hoc procedat Celebrans cum Diacono in Albis, & Stolis tantum violaceis, cum Subdiacono in Albis tantum sine Manipulis; & clerus cantare potest Psalmum totum. Amouendæ verò sunt mappæ tantum cum pallijs, & alijs ornamentis, relicta Cruce velata cum candelabris in Altaribus: neq; Psalmus ideò est repetendus, si multa sint Altaria. *Ibid. n. 10.*

32 Hoc triduo transeuntes ante Crucem, quæ est in Altari maiori, reverentiam illi faciant cum genuflexione; excepto Celebrante

parato (nisi aliud infrà notetur)
quia fulget Crucis mysterium, &
de die Parasceues hoc decreuis-
se sacram Rituum Congregatio-
nem testatur *Castaldus in sua Praxi*
Ceremon. ibidem.

33 Ad faciendum Mandatū,
congruum esset, vt ibi Altare es-
set cum Pallio albo; ad significan-
dam munditiam, cuius gratia la-
uandi sunt pedes, cum Cruce, &
candelabris. Poterit etiam para-
ri Credentia à latere sinistro, su-
per quam collocabuntur Missa-
le, linteum Sacerdotis, vasa ad
abluendas in fine manus eiusdē,
& alia eiusmodi, cū floribus, &
herbis. *Ibid. n. 14. lit. X. & Y.*

34 Ministri ad Mandatum as-
sistunt

stant cū Manipulis (licet eo careat Celebrans) ob Euangelium cantandum, & cum paramentis albis. Si fiat Processio à Sacristia ad locum destinatum, Subdiaconus ferat Crucem inter Acolytos medius, more solito, quam deponit prope Altare in cornu Euangelij. Incensum imponitur de more cū benedictione in thuribulum à Celebrante. Diaconus genuflexus ante Superiorem stantem in cornu Epistolæ, petit benedictionem. ~~Finita incensatione Celebrantis, deponuntur Manipuli à ministris, ut ei liberius inserviant. Celebrans verò extergit, & osculatur pedē, nullo facto super eum signo Crucis ma~~

nu Epistolę, petit benedictionem.
Finita incensatione Celebrantis,
deponuntur Manipuli à minist-
ris, vt ei liberiùs inserviant. Ce-
lebrans verò extergit, & oscula-
tur pedem, nullo facto super eũ
signo Crucis manu eiusdem Ce-
lebrantis. Nec Diaconus infun-
dat aquam pedibus; quod aliqui
scripserunt nimis apertè contra
Rubricam. *Ibidem.*

35 Post lotionem Celebrans
stans in medio, scilicet ante Al-
tare, capite detecto, & manibus
iunctis, tenentibus librũ Diaco-
no, & Subdiacono, dicit Oratio-
nes cum versibus. *Ibid. n. 16.*

36 Hora commodiore, post
Vesperas, deferantur particulę
refer:

reseruatae pro infirmis cum lumi-
nibus, super pelliceo, & Stola al-
ba adhibitis ad locum, ubi reser-
uata fuit Hostia consecrata; nisi
aliud exigat laudabilior consue-
tudo; & hostiolum tabernaculi,
in quo ordinariè asseruari solēt,
maneat apertum, ne populus ibi
adoret, quod non adest ampliùs.

Ibidem.

37 In Feria sexta Parasceues
Nona cum alijs præcedentibus
Horis sine lumine dicitur. Alta-
re quoque erit nudum cum Cru-
ce velata velo nigro, ita vt suo tē-
pore facilè queat detegi; & can-
delabris sex obscuri potius colo-
ris, & cādelis ex cera cōmuni ex-
tinctis, gradus eiusdē nudi erunt.

sed tamen benè mundi, pro Sa-
cerdotis prostratione. Credentia
simplex linteo cooperta in supe-
riori tantùm parte, cum necessa-
rijs tantùm ad Officium, nempe
bursa cum Corporali & purifica-
torio, ampullis vini, & aquæ, va-
se vitreo ad ablutionem digito-
rum, Missalibus duobus, mappa
longa pro Altari, velo longo al-
bo pro Celebrantis humeris, ad
Sacramentum reportandum, &
candelabris Acolytorum cum cā-
delis ex cera communi. Proce-
dūt igitur, præeuntibus Acolytis
sine cādelabris, cū paramētis ni-
gris, seu in albis vno post aliū in
nistro, vt ad Missā. tit. 9. n. 2.

38 Lector in fine Prophetiæ

non

non osculatur manum Celebrantis, nec Subdiaconus in fine Lectio- nis. Hodie non dicitur *Domini- nus vobiscum*. Diaconus genufle- dit ante alios, dicens: *Flectamus genua*: Subdiaconus ante alios sur- gens dicit: *Levate*. Solus stat Ce- lebrans. Ad Orationem ministri- stant, vt in Missa. Passio canta- tur à tribus Diaconis indutis A- mictu, Alba, Cingulo, Stola Dia- conali nigra, & cum Manipulo, *ex Ceremon. Pap. lib. 2. cap. 39.* qui procedunt de Sacristia hoc ordi- ne; vt qui Euangelistam refert, li- brum deferat ante pectus, & sit primus, quem sequitur ille, qui turbam: postremò, qui Christum omnes manibus iunctis. Factis

autem debitis reuerentijs Altari, accedunt ad cantandum, mediū locum relinquentes agenti personam Christi, & dexteram Euangelistæ. *Ibid. nu 3. 4. & 5.*

39 Celebrans legit Passionē stans paulò versus cātōres, & assistantibus ministris, vt ad Introitum Missæ: sed cū legit ipse *Tradidit spiritum*, nondū tamen genuflectit, quia non legit in cornu Euangelij, vt in alijs Missis. Lecta verbò, etiam postrema parte in eodem cornu, quæ vicē gerit Euangelij, conuertit se ad cantores Passionis, ex *Cærem. Pap. loco citato c. 39. ibid. n 6.*

40 Ad ea verba cantorū, *Tradidit spiritum*, omnes quidem genufle-

nuflectunt, sed Celebrās, & alij
versus Altare, Diaconi cantores
versus librū, signumq; surgendi
post pausam datur à Diacono, qui
Euangelistam agit, eo ipso, quòd
surgit, vt in *Cærem. Episc. lib. 2. cap.*
25. Pausa erit vnus Pater noster,
vt in *Capella Papæ, Cærem. Mar-*
cell. lib. 2. cap. 39. quare non placet
dari signum à Celebrante, ma-
nu cum strepitu super librum de-
posita. Fit autem prædicta genu-
flexio ambobus genibus in terra
positis. *Ibid. nu. 7.*

41 Sacerdote incipiente in
cornu Epistolæ, ministri stāt post
eum, vt in *Missā*; qui dicit moni-
tionē primam manibus iunctis,
Orationē verò, manibus extēsis;
neque

neque vniquam genu flectit. Ga-
nant. 2. par. tit. 5. num. 5. pag. 119. & 4.
p. tit. 9. num. 9.

42 Nota in Rubrica Missalis,
aduerbium *Altius* concordare e-
tiam cum verbo *Incipit*, ne dum
cum verbo, *Elevans*, ita vt & vo-
cem, & Crucem eleuet altiùs Sa-
cerdos vnà simul. *Ibid. n. 11. lit. L.*

43 Celebrans portat Crucē
sine vlla inclinatione facta Alta-
ri. Acolyti, dū denudatur Crux,
extendunt tapete pulchrum cū
cussino pretioso, & velo longo
albo supra gradus Altaris versus
planū Capellæ. Genuflexus Ce-
lebrans ibidem deponit Crucem
super velum & cussinum: mox
depositis calceamentis à latere
Episto.

Epistolæ prope scamnum illi paratum ad sedendum, adorat solus; offerens tamen prius Cruci pecunias, quas volet offerre, deinde ministri simul. Ordo adorationis est, ut quilibet laicus, etiã Princeps, post clerum adoret. Prælati verò, si qui adsunt, post Celebrantem. Ad singulas adorationes dici potest versus, *Adoramus te Christe, & benedicimus tibi, quia per sanctam Crucem tuam redemisti mundum.* Interim cantantur impropria, &c. quæ legi debent à Sacerdote sedente cum ministris, *Cæremôn Pap. lib. 2. sectiôn. 1. cap. 51.* Si repetitio est faciendâ ob longiorem adorationem, fiat ab Hymno, *Pange lingua*, ut in Missa li, *ibid. n. 12.*

44 Circa finem adorationis
Crucis accenduntur candelæ su-
per Altare positæ; & ite ex, quæ
super credentiam habentur pro
Acolytis. Diaconus ponit puri-
ficatorium ad cornu Epistolæ, lo-
co solito: & tunc etiã trãsfertur à
Cæremoniario Missale ad cornu
Euãgelij. *Ibid n. 13. lit. Q. & R.*

45 Reportas Diaconus ad Al-
tare Crucem, nemini reuerentiã
faciat, sed & Celebrans assurgat
transeunti Crucis, ex *Cærem. Episcop. lib. 2. c. 26.* cui genuflectit si-
mul cum Subdiacono. Quod ho-
die faciunt omnes omnino, in ho-
norem Crucifixi Domini nostri,
ex *ipsomet Cæremon. Episcop. diel. lib. 2. cap. 25. & 26.* Amoveantur sta-
tim

tum ab Acolytis tapete, & cussinu cum velo. Si multus adest populus, poterit collocari alia Crux à Sacerdote cum Stola nigra ante aliud Altare, ad quam adorandam accedant, tum mares, tum foeminae, ne Processio nimis differatur, & Officium sequens. *Ibid.*

46 Ad Processionem Subdiaconus alter paratus, ut Subdiaconus Missae, non cum Dalmatica; ut scripsit Alcozer tractat. 4. gloss. 7. § 3. pag. 352. excepto tamen Manipulo, defert Crucem processionalem discoopertam. Duo thuriferarii praecedunt dictum Subdiaconum sine incenso in thuribulis, quia nondum est Processio sacra, sed aditus ad eam; & ideo
itur

itur ad locum destinatum per
viam breuiorem. Ibi omnes ge-
nuflexi orant, exceptis Subdiaco-
no, qui gestat Crucem, & Aco-
lytis. *Ibidem lit. T.*

9 47 In hac Missa omittuntur
oscula manus, & rerum. Cele-
brans incensat Sacramentum, vt
heri, & statim imponitur eius hu-
meris velum album, nō nigrum,
accipitque genuflexus de mani-
bus Diaconi, mirum stantis Sacra-
mentum: super quod defertur
baldachinum, in Processione, nō
nigrum, vt aliqui solent, & malè.
Debet enim esse simile velo,
quod Calicem tegit, & esse illud
idem, quod heri tegebat. *Ibidem
lit. V. X. Y. & Z.*

48 Cùm venerit Sacerdos ad Altare, Subdiaconus Crucis, deposita Cruce ubi minus impediatur in latere Epistolæ, genuflectit. Acolyti deponunt candelabra super credentia. Clerus in plano Capellæ circumdat Altare, genibus flexis. *Ibidem.*

49 Celebrans ponit super Altare Calicem, ut pridie, cum ministerio Diaconi. Nam genuflexus accipit illum de manu Celebrantis stantis, & deponit super Altare, genuflectit, descendit, ministrat naviculam stanti Sacerdoti pro impositione incensi; & deposito humerorum velo, Celebrans genuflexus rursus incensat Sacramentum, ut prius. Re-

cedit alter ex thuriferarijs post
hanc incensationem; & Sacer-
dos deponit Hostiam ex Calice
super Patenam, facta prius genu-
flexione, & amoto à Diacono ve-
lo albo paruo à Calice. Neque
debet spontè tangere Celebrans
Hostiam; neque ideò prius laua-
re manus; quod aliqui scripserunt.
Si tamè accidat, vt tangat, puri-
ficet statim digitos; quod in Ru-
brica Missalis sub conditione di-
citur, non autem iubetur. Tandè
Hostiam, & Calicem ponit super
Corporale, nihil dicens; neq; sig-
num Crucis, vt aliàs, faciens cum
Patena, aut Calice. *Ibid.*

50 Incensum imponit Cele-
brans in thuribulo absq; benedi-
ctione

posita super Altare: nec eleuatur
planeta, nec incensatur Hostia.
Eleuatur autē altera tantūm ma-
nu, ad differentiam eleuationis,
quæ fit post consecrationem; ne
hac die videatur de nouo conse-
crata. Diaconus cum debitis re-
uerentijs disco operit Calicem,
sine aliquo Crucis signo. Et licet
hic dicatur, *More solito*, cadit hoc
verbum super totam Hostiæ di-
uisionem, non præcisè super im-
missionem particulæ. Vides hoc
etiam loco, quòd *More solito*, non
dicit omnia de more solito fre-
ri, sicuti in benedictione incensæ,
& Orate fratres, vbi verbū hoc
non includit omnia de more? n.
13. l. G. n. 15. & n. 18. l. N.

52 Oratio tertia Perceptio
Corporis sui, tantum dicitur, & ma-
nibus iunctis super Altare, vt a-
liàs, in qua solum de Corpore
Christi agitur. Fit cōmunio Sa-
cerdotis, vt in Missali; ad quam
ministri stant capite inclinato,
vt aliàs. *Ibid. lit. V.*

53 Ante sumptionem parti-
culæ Hostiæ, Diaconus Calicem
discooperit, & cum Celebrante
genuflectit. Sacerdos quādo su-
mit particulam Hostiæ cum vino,
non se signat, vt aliàs, cum Cali-
ce. Postea abluit tantum digitos
in Calice, ministrante Subdiaco-
no ampullas. Extinguuntur hoc
loco, dum fit ablutio, non prius,
cerei à clero delati. n. 19.

Regula selecta in

54 Diaconus librum claudit,
Subdiaconus, plicato Corporali,
& in bursam reposito, reportat
Calicem ad Credentiam, & pos-
tremò cum debitis reuerentijs re-
deunt omnes, vnde, & modo,
quo venerant. Altare denudatur
ab Acolytis, à quibus & nuda-
tur credentia, & candelæ extin-
guuntur post Vesperas. Si repor-
tanda est Crux, vt eam populus
adoret, ad priorem seu alium lo-
cum, supponantur eidem eadem
quæ prius; & decet eam portari
ab alio Sacerdote post Vesperas.
Ibidem num. 21.

55 Pixis, quæ remansit cū par-
ticulis in loco pro Calice, & Ho-
stia deputato, portatur ad aliud
sacellum

Facellū in loco remotiori præparatum cum luminibus. *Cærem. Petri Ruiz;* & placet, ne in Ecclesia sint luminaria in Matutinis sequentibus, & Officio Sabbati, ultra præscripta. *Ibid. n. 23.*

Saba
Ho

56 Hodie conuenit duplici pallio vestiri Altare maius, violaceo nimirum super album, ita ut remoueri cito queat violaceum circa finem Litaniarum. *Cærem. Episcop. lib. 2 cap. 27.* Super Altare candelæ erunt ex cera alba. Cereus etiam benedicendus collocabitur cum suo candelabro in latere Euangelij. *Cærem. Episcop. ubi supra* ante cereum legile vestitū veste alba, & super illud Missale non apertum. Ministri debēt

esse in violaceis, sine Manipulis
vel in Albis. *Gavant. 1. part. tit. 19.*
nu. 6. & 7. Crucem gestare debet
Subdiaconus, quem præcedunt
Acolyti tres, cum aqua benedi-
cta, thuribulo sine igne cū naui-
cula, & peluicula cū quinque gra-
nis incensi, & hoc eodem ordine
procedunt ad portam. *tit. 10. nu.*
2. liter. A. & D.

9 57 *C*ruce cum Subdiacono
fit in porta ante faciem Celebrā-
tis; ignis autem in foculo super
aliquod scamnum coram Cele-
brante: vbi etiam forcipes ferrei
& candelulæ cum lignis sulphu-
ratis parari debēt. Sacerdos ma-
nibus iunctis dicit orationes, &
Diaconus eleuat fimbriā Pluvia-
lis,

lis, quando est benedicturus manu ignem, & grana incensi. Nec alia incensi quantitas vnâ cum quinque granis benedicenda est. Celebrans nō dicit *Oremus*, quasi coniungens nouam benedictionem incensi cum præcedenti benedictione ignis. Imponit incensum ter in thuribulo, nauicula à Diacono de more ministrata: qui & ministrat cum osculis aspersorium, & thuribulum Celebranti. Sacerdos ter aspergit, in medio, à dextris rerum benedictarum, & à sinistris earumdem. Ter adolet, nimirum vt aspersit. *Ibidem* lit. E. & F. n. 3. & 4.

58 Diaconus cum induitur Dalmatica albi coloris, accipit etiam

Regula selecta in

tiam Manipulum, ex *Cærem. Episcop. lib. 2. cap. 23.* Præcedit thuriferarius, posito prius incenso à Celebrante in thuribulo, more solito. Acolytus deferens in vase quinque grana incensi, vadat à dextris thuriferarij. Sequitur Subdiaconus, & hic etiam cum Manipulo, ex *Cærem. Episcop. loco cit.* coloris autē violacei. Et Clerus per ordinem, deinde Diaconus cum arūdine; ad cuius sinistram eat Acolytus cum candela accensa de nouo igne, & si opus est, intra laternam, ne à vento extinguatur in Processione. *Ibidem num. 5.*

59 Cùm Diaconus ingressus est Ecclesiam, & cùm ingressus est

est etiam Celebrans post eum
(non antè) inclinēt arundinem;
vt Celebrans quoque genufle-
ctat in Ecclesia. *Ibid. lit. R.*

60 Candelę tres in hac arūdine
positę nō vltra Vesperas Sabbati
sancti ardere debēt: alioquin gra-
tis ardebūt, & sine causa. *Ibi. n. 50.*

61 Diaconus in benedictione
Cerei magni non signat librum;
neque seipsum: neque imponi-
tur incensum de nouo in thuri-
bulo: quod notasset aliquis Ri-
tualis liber, si de nouo imponen-
dum esset; & verè sufficit imposi-
tio incēsi facta semel, & proxi-
mè in ordine ad lumē Christi, &
cereū. Ministri verò hinc inde stā-
tes respiciūt librū, vt Diaconus,
rectam

rectam quasi efformantes lineam
cum Diacono medio; ita tamen,
ut latera, non terga, vertant Alta-
ri. *Ibid. n. 6. lit. S.*

9 62 Ordo figendi grana est,
ut primum in superiori parte, al-
terum in media, tertium in infe-
riori, quartum in dextera Cerei,
quintum in sinistra. Habet etiam
mysterium, quod Diaconus accé-
dit Cereum, non cum candelu-
la, ut aliqui scripserunt, sed imme-
diatè (aut *Rubrica Missalis*) cum v-
na ex tribus candelis in arundine
positis. Accenduntur deinde lá-
pades sumpto lumine à Cereo ip-
so, vel à candelis arundinis. *Ibi-
dem numer. 12.*

9 93 In fine benedictionis Ce-
rei,

rei, excepto Papa, Episcopo, & Imperatore, cui additur Electi titulus, si nondū est coronatus, vel in Hispania Rege, nemo alius nominari debet, inconsulta Sede Apostolica; quicquid scripsere alij; qui tamen hanc additionē prius fieri prohibent: at quæ maior est ratio cum Pius V. in sua Bulla additiones omnes prohibuerit? Sede Romana, vel Episcopali vacante, tacetur nomen Papæ, vel Episcopi. *Ibidem.*

64 *C*ruce deponitur in loco decenti. Arundo stabilitur pede marmoreo preparato, nō procul à Cæreo. Prophetiæ leguntur in medio Chori, ex *Cærem. Episcop. lib. 2. cap. 27.* vbi scilicet ab omnibus

bus audiri queat lector; unde nō
malē illi, qui in ambone, vel an-
te Altare eas legunt. Lectores
autem non osculantur in fine ma-
num Celebrantis, neque rece-
dunt, nisi dicto *Leuate* à Subdia-
cono. *Ibid. n. 13.*

65 Orationes Celebrās dicit,
vt in Missa, manibus extensis.
Dum ille Prophetias legit, mi-
nistri assistunt, sicut ad Introitū
Missæ; dū verò Orationes dicit,
stāt post celebratē, vnus post al-
ium. Diaconus dicit genuflectēs
ante alios, *Flectamus genua*: Subdia-
conus surgens ante alios, *Leuate*,
excepta vltima Oratione. Cele-
brās autē numquā genuflectit. Si
federe voluerit: post lectā in Alta

ri Prophetiam, sedeat ad scamnū
consuetum, sed nudū in latere E-
pistolæ. Eat autem per viam bre-
uiorē cum ministris, & redeat per
longiorem cum debitis reveren-
tijs ante medium Altaris. Nullo
modo sedeat ad Altare; quod E-
piscopo tantum concedi debet.
Ibidem num. 13. ad 18.

66 Ordo legendi Prophetias
hic erit, vt primas legant mino-
res, postremas maiores, nisi aliud
necessitas suadeat. *Ibid. n. 19.*

67 Ad benedictionem fontis
portabitur Cereus ante Crucem.
Cærem. Episc. lib 2. cap. 27. Asperſio
verò populi cum aqua fontis, &
eiusdē aquæ reservatio ad asper-
gendū in domibus, & alijs locis,
ante

ante infusionem olei debet fieri.
Ibidem num. 29.

2 68 Ad Litanias, ministri quoque in Albis procumbunt ex cōmuniori vsu Ecclesiarum Romę. Deponunt tamen planetas plicatas paulò ante, *Peccatores, Cærem. Episcop. lib. 2. cap. 27.* Quod etiam mihi magis placet. Cussini coriacei dari possunt sub eorum capitibus, & Celebrantis. Litanie non inchoantur apud fontē, sed apud Altare. *Cærem. Episcop. d. lib. 2. cap. 28.* Aliqui scripsere geminandum illud, *Per sanctam Resurrectionem tuam*; sed nullo antiquo auctore; immò contra Bullam Pij V. quę additiones prohibet. *Ad peccatores, discedunt in*
Sacri-

Sacristiam; vt dicitur etiã in *Mis-*
sali Vatic. volum. 4743. si vicina
est; alioquin in locum viciniore,
& decentem post Altare. *Omni-*
no ante Altare nemo Episcopo
inferior est vestiendus, licet sit
loci superior; nõ enim est illi cõ-
municanda Episcopalis preroga-
tiua, nisi mitra vtatur. Ad *Agnus*
Dei accenduntur luminaria. Pal-
lium violacem remouetur ab Al-
tari; ornatur credentia suis ne-
cessarijs ad Missam solemnem.
Kyrie eleison cantari debent ita tar-
dè, vt Sacerdos & ministri queãt
procedere ad Altare, *Ibid num. 30*
vbi de more, & submissa voce
dicunt nouies, *Kyrie eleison. Cære-*
mon. Pap. lib. 2. section. i. cap. 57. & 60
P in

Regula selecta in

in cornu Epistolæ, deinde in medio, *Gloria in excelsis*, & pulsantur campanæ, quæ sunt intra parietes Ecclesiæ tantum: dato deinde signo à Cathedrali, seu Matrice, dabitur etiam (licet detur longè post *Gloria in excelsis*) solemne signum ab omnibus alijs Ecclesijs, cū campanis maioribus. *Alleluia* cantatur in cornu Epistolæ, osculata prius manu à Subdiacono: & dum cantantur, stant omnes. *Cœremon. Pap. loc. cit. c. 57.* Subdiaconus defert ad Altare vnâ cum Calice bursam Corporaliū. *Ad lauabo*, dicitur *Gloria Patri*; alius à Cēlebrante ne communit, nec deponat Sacerdos Casulam pro Vesperis, vt assumat Pluuia-

Pluuiiale; quod aliquando fecere
perperam nonnulli, quia nondū
est finita Missa. Porro Antipho-
na *Alleluia*, conuenit, vt incho-
etur à digniori, qui est in Choro.
Ministri cum Celebrante dicūt
Psalmum, & *Magnificat* in cornu
Epistolæ, vti stant ad Introitum
Missa. Incensatio item fit eodē
modo, quo initio Missæ, sed præ-
tereà incensantur alij in choro.
Extra chorum dicuntur *Vespe-
ræ*, vt in Breuiario adnotatū est.
Cereus à latere Euangelij ardet
à Sabbato sancto, vsque ad Do-
minicam in Albis inclusiue, ad
Missam, & ad omnes Horas; præ-
tereà diebus Dominicis à primis
Vesperis, vsque ad secundas,

& Completorium inclusiuè ad
Missam & Horas, nimirum ad v-
trasque Vesperas, & Missam Do-
minicæ, & in Ascensione ad om-
nes Horas, vsq; ad Euāgelium Mis-
sæ sollemnis, seu Parochialis, seu
Conuentualis non sollemnis: in
alijs diebus numquam. *Ibidem à
num. 30. vsque ad 49.*

16 69 Si Festum Annuntiatio-
nis inciderit in hunc diem, tunc
de licentia Superioris celebrari
potest; aliàs non: & non nisi post
inchoatum saltem solemne sa-
crificium. Quo casu fortè suffi-
cit incipere à Confessione; qua fini-
ta, dicat Sacerdos *Kyrie eleison*, de-
more, & reliqua cum Vesperis vs-
que ad finem Missæ. *Ibid. n. 44.*

70 Infra Octauam Pascha-
tis si fiat commemoratio de sim-
plici, non tamē dicitur tertia ora-
tio. *tit. II. n. 2.*

71 Missa processionum, tres
habet orationes sine *Gloria*, sine
Credo, & sine commemoratione
festi occurrentis cuiuscumque; de
quo, si nouem Lectionum est, cā-
tatur alia Missa. Præfatio semper
est Paschalis, etiam in Litanijis
maioribus quocumq; die occur-
rant. *tit. II. num. 12.*

72 In Feria tertia Rogatio-
num in Missis priuatis, si fiat de
Sācto jx. Lectionū, in illius Mis-
sa fit commemoratio Rogationū.
Si fiat Officium de simplici fes-
to, potest dici Missa de eo, cum

commem. Rogationum, vel Mis-
sa Rogationum cum comm. festi,
vt dicitur in Rubrica propria. Si
festum nō occurrat, dicitur Mis-
sa Rogationum, vt in Missali: ne-
q; in ea sit comm. de Officio fe-
riali: quod est peculiare in hac
die, licet Rubrica sit obscurior in
modo loquēdi. Altariū paramen-
ta erūt Officio cōformia: Altaris
autem maioris, & celebrantium
ad quodcumque Altare cōformia
Missæ Rogationum. Hymnus
Angelicus non dicitur, neq; Cre-
do in Missa Rogationum maio-
rum, & minorū, vt dicitur in pro-
pria Rubrica, quocumque die oc-
currāt. *Ibid. num. 13.*

occurrat fest. ix. Lect. dicuntur
tres Missæ in Collegiatis, de fe-
sto, de Vigil. & de Rogationibus,
post Tertiam, Sextam, & Nonā
Horam, & in vnaquaque harum
secunda Oratio, si dicēda est, erit
de beata Virgine, tertia *Eccl. sia*
vel pro Papa. In priuatis, si eo
die occurrat festum simplex, erit
de eo secūda Oratio, tertia de Ro-
gat. quæ in Officio nullam ha-
bēt comm. quia festum simplex
præcedit supra vltimas Rogatio-
nū ferias, etiam in Missa. Si oc-
currat festum ix. Lect. Missa erit
de festo, cum comm. Vigil. & Ro-
gationum. Ita in propria Rubri-
ca. *Ibidem num. 14.*

74 In Vigilia Pentecostes co-
lor.

lor albus vsque ad Nonam, violaceus vsq; ad Missã, rubeus deinceps adhibetur; qui & in priuatis Missis huius diei, quo ad vestes celebrantium, licet celebrent ante Nonam. *Ibid. n. 19.*

75 Luminaria non deferuntur ad Euangelium. *num. 20.*

76 In Missa quatuor Temporum si fiat de simplici commemoratio, nõ tamen dicitur tertia Oratio, nec *Flectamus genua*, ratione tēporis Paschalis. *Ibid. n. 25.*

77 In festo Corporis Christi Processio solemnissima in paramenti albis, & in Cathedralibus quidem Ecclesijs feruentur ea, quæ in *Cœrem. Episcop. lib. 2. cap. 33.* habentur: in minoribus autem

tē Ecclesijs ea itē, quæ in *Rituali Romano Pauli V.* Finita Missa, deponuntur Manipuli, induit Celebrans Pluuiale extra cornu Epistolæ, imponit stans incensum sine benedictione; & genuflexus ter incensat Sacramentū in Tabernaculo ostensorio positum. Interim dum incensatur, cante-
tur *O sacrum conuiuium, vel Tantum ergo Sacramentum.* Tabernaculum sanctissimæ Eucharistiæ deferatur manibus tantūm Celebrantis, non obstante quauis cōtraria consuetudine. In Processione clerus in mediāte præcedat Celebrantem cum cereis accensis; cereosque gestent omnes ea manu, quæ extima cuique est, al-

tera pectori admota, Hymni decantentur alternatim; qui à Celebrante cum ministris dici poterunt submissa voce. Qui Crucem defert, cōgruit, vt veste Subdiali fit indutus, & procedat medius inter Acolytos cum candelabris & cereis accensis, in honorem Crucis, & Crucifixi, sicuti fit in Altari. Hastæ baldachini distribuuntur, sicuti in Feria v. Cœnæ Domini, & in via seu circulo proceditur à latere Epistolæ ad latus Euangelij. In fine Processionis Subdiaconus deponit Crucem in loco decēti, ceroferarij cādelabra in Credentia, & cū clero genuflectūt. Deposito Sacramento super Altari cū ministe-

rio Diaconi, vt in Cœna Domini, imponitur à stante Celebrante sine benedictione incensum in thuribulo; fit incensatio trina de more, cantante interim clero genuflexo, ante & circum Altare, vltimos duodecim versus Hymni *Pange lingua, &c.* Tantùm ergo, &c. quibus dictis cātatur versus à duobus clericis *Panem de cælo, &c.* & à Celebrante stante, ministris que genuflexis, & librū sustinentibus hinc inde, dicitur *Dominus vobiscum*, cum Oratione *Deus qui nobis, &c.* nihilq; aliud addens, ascendit ad Altare, genuflectit, & ipse met nullo Diaconi ministerio, accipit velatis manibus, vt prius, Tabernaculum, benedicit cum

Regula selecta in

eo populum, facie Hostiæ ad eū-
dem versa, in modum Crucis se-
mel, nihil dicens, & gyrum per-
ficiens reuerenter reponit. Hæc
ferè omnia ex *Rituale Romano*.
Tunc genuflexione facta, descē-
dit ad gradus, vt prius, & amoto
velo à Subdiacono, Diaconus al-
cendit, genuflectit, & reponit,
vel in locum altiorem, vt eo die
colatur à populo pro locorum
consuetudine, vel contactum ve-
lo in locū suum: Corporale seu
palla Tabernaculo semper sit sub-
tracta. Scripsere quidam, & gra-
tis, quòd præter Corporale sup-
poni debet Tabernaculo Ara la-
pidea cum tribus mappulis; sed
hæc necessaria sunt ad conficien-
dam

dam Eucharistiam, nō autem ad
eam collocandam, seu exponen-
dam; alioquin & in turri lignea,
& cūm ad ægrotos defertur, ea-
dem forēt adhibenda. Ardebunt
candelæ vsq; ad datā benedictio-
nem inclusivē, & Diaconus nihil
osculabitur coram Sacramento.
Ibid. tit. 12 à n. 1. ad 10.

77 In festo Purificationis B.
M. V. primò, vestiendum erit
Altare pallio violaceo super al-
bum, ita vt facile quoque ante
Missam dimoueri queat. Deinde
si venerit in Dominica, fiet asper-
sio aquæ, ratione Dominicæ, an-
te benedictionem candelarum,
nempe, antequam ascendatur ad
Altare. Postea Sacerdos oscula-

Regula selecta in

to prius Altari in medio, ex *Ordin. Rom.* procedit ad benedicendum candelas ad cornu Epistolæ positas; nam est aptior locus ad ritum in *Cerem. Episcop. lib. 2. cap. 17.* Ibidem etiam paratur vas aquæ benediçtæ, & thuribulum cum nauicula; in ipso verò cornu Altaris collocetur Missale apertum. Ministri stabunt hinc inde. Si quid omittimus hoc loco, repute ea, quæ diximus in Dominica Palmarum, communia huic benediçtioni, & Processioni. Manibus igitur iunctis, Celebrans dicit *Dominus vobiscum.* Et Diaconus eleuat fimbriam Pluuiialis anteriorem benediçturo Celebranti candelas manu. Incensum imponitur more solito. Quo autem ritu can.

delæ aspergantur, incēsentur, &
distribuantur, vide suprà in bene-
dictione Cinerum, & Palmarū;
est enim eadē ratio; *Ordo Romanus*
eas accēdi iubet, & distribui. Tole-
ratur tamē alicubi, vt accēdātur
tantūm initio Processionis, ob lō-
giorē distributionē, vel tenuita-
tem cādelarū; & ne ob concursū
accidat macula ex fluētī cera su-
per vestes Celebrātis. Quo habi-
tu dignior ex clero accedat, dixi-
mus in benedictione Cinerū, &
Palmarū; eodēq; modo quo pal-
ma traditur, tradatur & candela
ministris, vt ibidem ministranti-
bus, tum Prælati, & Canonicis,
qui manum Canonici Celebran-
tis nō osculantur. In Processione
de-

Regula selecta in

defert Crucē Subdiaconus Offi-
cio ministrans; neq; duo Subdia-
coni adesse debent; quod aliqui
scripsere. Imago Crucifixi in
Processione respiciat antè & nō
retro, nisi præsentibus Primatè
& Archiepiscopo in sua Diœ-
cesi. Candelæ à ministris nō te-
nentur in Missa; à Celebrante
ad Euangelium tantum; ab alijs
ad elevationē quoque; standum
tamen erit, etiam cum candelis,
post elevationem, non genufle-
ctendum. Si verò Missa fuerit
de Dominica, candelæ non ac-
cenduntur; & ratio est, quia ex
verbis Rubricæ Missalis fit tan-
tū benedictio, & distributio cande-
larum, & Processio, & Missa dicitur
de.

de Dominica. Et infra: Accipiunt p̄
ramenta alba pro Missa: & candelæ
tenentur in manibus accensæ, dum legi-
tur Euangeliū, & c. videtur inferri,
candelas accēsas teneri, in hono-
rē B. V. M. & consequēter in eius-
dē tātūm Missa. Marcell. in Cœrem.
Pap. lib. 2. c. 28. & Ganāt. ibid. tit. 14.

78 In Ecclesia S. Ioan. Bapti-
stæ nō dicitur Credo in Missa Vi-
gilix ipsiusmet Sancti; quia pri-
uilegiū dicendi illud, conceditur
tātū festo in Ecclesia propria, nō
verō Vigiliæ. Ibid. tit. 15. n. 10.

79 In Absolutione solēni die
Cōmemorationis omniū fideiū
defūctorū, quia solēt multi circu-
mire sepulchra, illud obseruare
debēt, quōd vltima absolutio fa-
cien-

Regula selecta in

ciēda erit ad lecticā mortuorū cū
Respōsorio *Libera me*, lōgiori, &
Oratione *Absolve*, in num. plura
li: quæ habetur inter Psalmos Gra
duales. Eadē autē hic militat ra
tio, qua S. Burchardus Vuormaticē
sis nos monuit (vt refert *Gauāt. p.*
1. tit. 5. n. 5. lit. A.) ultimo semper
loco recitandā esse in Missa Ora
tionē *Fidelium*, quæ est generalis
pro Defunctis, post Collectas spe
ciales, vt hæc vltima ceteras colli
gat. Ad alia verò sepulchra pos
sunt distribui Respōsoria Noctur
norū, addēdo in singulis Vers. *Re
quie*, vt fit in tertio, & sexto. Fiat
aspersio, & incensatio ter, in medio
à dextris, & à sinistris, cū Orationi
bus, vt in Missali, de pluribus; o
missis

missis Secretis. Post orationē nō dicitur *Requiem, &c.* nisi post vltimā Absolutionē, quę fit in medio Ecclesię; cui additur per cātores, *Requiescāt in pace. Amen. Ibid. n. 19.*

80 Nota parēthesim in oratione Secreta Missę Dedicacionis Ecclesię. Ea enim verba, quę parēthesi claudūtur, omitti debēt, cū dicitur Missa de Dedicacione alicuius Ecclesię, quę nō est eadē ipsa, in qua celebratur, vt in Dedicacione Basilicarū Saluatoris, & Apostolorū Petri & Pauli, quę ab vniversis celebrātur, extra easdem Ecclesias; & in Dedicacionibus Cathedralium Ecclesiarū, quę iubentur celebrari ab omnibus Diocesanis. Me præsente

Regula selecta in

ad hunc finē facta est parenthe-
sis, quā ferē omnes ad hanc for-
diē ignorauerunt. tit. 6. n. 10.

81 In Missa votiuā Cōuersio-
nis S. Pauli faciendā est com-
mor. S. Petri; numquā enim sepa-
rādi erūt hi, quos Ecclesia cōiun-
xit. Et licet in Sexagesima vide-
atur eosdē separare, in Collectā
folius S. Pauli, latēt id facit ob-
stationē in Ecclesia S. Pauli, quē
tacito nomine proprio, Doctore
Gentiū appellat. tit. 17. n. 6.

82 Quando Missa votiuā exi-
gitur de Assūptione B. V. M. de
Natiuitate eiusdē, & eiusmodi,
dici potest ex his quinque; quæ sunt
in calce Missalis pro Sabbato de
B. Virg. cū intēriōne ad honorem
Assūptionis B. V. &c. aliās enim

dedecet; vel dicere *Gaudeamus omnes in Domino diem festum, &c.* vel immutare tunc verba *Diem festum*, in *Commemorationem*; tū alia sequerentur incongrua: neq; laicorum causa violāde sūt Rubricę. *Ibi. n. 8.*

83. De Apostolis alijs, quādo votiva occurrit dicēda, si quid ratione tēporis desit, puta, *Tractus*, seu *Versus* cum *Alleluia*, tempore Paschali: *Tractus* quidē desumi poterit ex Missa votiva sanctorū Petri & Pauli: *Versus* autē cum *Alleluia*, tēpore Paschali, immō verò etiam *Introitus* cū accessorijs ex festo S. Marci, vt in simili casu iubetur in fine Missæ votivæ Apostolorū Petri & Pauli; est enim eadem ratio. *Ibid. n. 10.*

Regula selecta in

84 Si Missæ dicantur votivæ, & præsertim pro peccatis, pro infirmis, & de Passione Domini, in ferijs Aduētus, in quibus post *Graduale*, omittitur *Alleluia*: *Versus*, cum suo *Alleluia* nō est omittendus. Ratio est, quia nō sunt Missæ de tempore, vt ferix Aduētus Quatuor Temporū, & Vigiliarū quæ ieiunantur, in quibus *Graduale* tantū dicitur; sed sicut Votivæ participare debēt de Festis, quorū sunt Votivæ: ita decet post *Graduale*, idest, lamētū, audiri *Alleluia* extra Septuagesimā. *Ibid.* n. 21.

85 In Missis votivis de B. V. ab Aduentu ad Natiuitatem Domini, *Versus* cum suo *Alleluia* dicitur, vt in Festis, *Ibid.*

86 Infra Octauam Paschæ, si
Votiuæ canatur pro re graui, in
ca non debet dici *Graduale* quod
cõuenit illi Octauæ, non Votiuæ
Paschali. Ita Ruiz in suo *Cærem.* 7.
p. fol 91. pa. 2. & benè Gauã. ibi. n. 12.

87 In Missis votiuis Sanctõrum
vel dicitur Missa propria Sancti,
si habet; mutato in Collecta *Verbo*,
Natalitia, *Festa*, & eiusmodi in
Cõmemoratione, desumptis itẽ vel
Tractu, vel *Versibus* cũ *Alleluia*, vel
etiã *Graduali*, si opus est, ex Missa
de cõmuni; vel certè tota Missa di
catur de cõmuni, prout ratio tẽ
poris, siue Paschalis, siue non Pas
chalis requirit. Paschale verò tẽ
pus durat vsq; ad Sabbatum post
Pẽtecostẽ inclusiuẽ. *Ibid.* n. 13.

88 In Votiuis pro gratiarum actione additur Oratio propria, quæ habetur post Votiuã de sancta Trinitate, cū conclusione distincta à conclusione primæ Collectæ, seu Orationis, ita vt in Missa solēni duæ tantum. Orationes dicantur cū distinctis conclusionibus, quòd non minuit solēnitatē, sicut neq; Festū S. Petri diminuitur, addita Oratione tantum S. Pauli: in Missis autē priuatis secūda erit de Officio, tertia de gratiarū actione. *Ibid. nu. 15.*

89 Eadē regula erit de Oratione addenda Missæ de Spiritu sancto, ad postulandã gratiã eiusdem; quæ habetur in fine votiuę de Spiritu sancto. *Ibid. n. 16.*

90 Anniuersariū Electionis
feu Consecrationis. Episcopi ce-
lebrari potest. Si altera tantūm ce-
lebretur, cōsecratio potius, quā
electio celebranda erit. Si igitur
venerit in die festiuo, Missa erit
de Festo, cum commem. pro E-
piscopo; *Cærimon. Episcop. lib. 2. cap.*
35. In Oratione autem nomina-
tur Episcopus, & ciuitas; quia Ec-
clesia, sine additamēto, significat
vniuersalē Ecclesiam. Si verò in
die non festiuo, Missa dicitur, vt
in Missali, & emendato Cæremo-
niali, cum vnica Oratione, *Gloria*
Credo, & *Prefatione cōmuni*, siue
de tempore, vel habēte rationem
temporis; quia fortè infra Octauā
occurrat. *Ibid. n. 20.*

91 In Missa pro Sponso, & Sponsa; dicto *Pater noster*, &c. dicit super eos Sacerdos Orationes quæ sunt in Ritu vi, stans in cornu Epistolæ, tenente librum ministro ante eum: & dum recedit à medio, seu accedit ad mediũ, genuflectat semper Sacramento. Deinde antequam populo benedicat, cõuersus ad Spõsũ, & Spõsã in cornu Epistolæ dicat Orationẽ, quæ extat in Missali. *Ibid. n. 25.*

92 Aspersio sponsorũ, quæ fit cũ aqua benedicta in fine, fiat cũ aspergillo, & aqua, & cum signo Crucis super eos, eo modo, quo dicitur in Rituali Romano, in benedictione mulieris post partũ, & aliarũ personarum. *Ibid. n. 26.*

93 Circa Orationes diuersas
& ad libitū dicendas, quando nō
est festum duplex, hæc occurrunt
notanda. Et primò: Regulā illā,
*De eodem non fit in Missa bis per mo-
dum principalis, siue sit Festum, siue sit
Votiuum, & per modū simul Commem.*
veram esse, & habere locū in sen-
su formali Comm. quæ dicit or-
dinem ad Officiū: quod accidit
in Collectis ordinariè non ultra
tertiam in Missa: nō autē locum
habet illa Regula in Collectis pu-
rè accessorijs, remotioribus à pri-
ma; nec in ijs quæ addi possunt vsq̃
ad quinq̃; seu septē, vt suprā dic-
tū est in 1. p. Rub. tit. 9. de Orationib⁹
n. 12. Prima pars probatur ex eodē
ti. 9. n. 15. vbi ideò in Missis de B. M.
dici-

Regule selecta in

dicitur *Oratio de Spiritu sancto*, &
in *votiva de Apostolis*, pro *A cū-*
elis, dicitur *Concede* de *B. Virg.* ut
ibidē adnotauimus. Altera pars
manifestē patet: quia alioquin se-
queretur, quòd quādo plures dici
possunt *Orationes* (inter quas cer-
tum est, fieri semper mentionem
de beata *Virg.* in *Oratione A cū-*
elis, vel *Concede*) numquā in *Mis-*
sa posset dici *Oratio. Ad poscenda*
suffragia Sanctorū, Concede quæsumus
&c. neq; alia *Pro congregatione, &*
familia, in quibus fit expressa mē-
tio de *B. Virgine*; & essent frustra
in *Missali*; quod non debet dici.
Itē in *Missa de Spiritu sancto vo-*
tiva cū quinque Orationibus nō
posset v. in quā dici *Oratio ad po-*
stulan-

Italandam cōtinentiam, *Vre igne*
sancti Spiritus, neque pro deuotis
amicis, in qua etiam nominatur
Spiritus sanctus. Item in votiuā
de Apostolis, & in alijs Missis,
in quibus dicitur *A cunctis*, & ter-
tia est a libitum, non posset vn-
quam dici Oratio *pro constituto in*
carcere, in qua nominatur B. Pe-
trus. Ergo vltra viciniorē acces-
soriā, quæ cōmemorationē sapit,
& debet esse diuersa à prima Col-
lecta, nihil refert, an in alijs purē
accessorijs, & remotioribus à pri-
ma, mensio de nouo fiat eorū, qui
in prima vel altera Collecta fue-
re nominati: qua cōcessa distin-
ctione, certè nihil erit frustra po-
sitū in Missali Romano. *Ibid. n. 27.*

94 Prima Oratio ex hīs vōti-
nis, nimirum, *Ad poscenda suffragia
Sanctorum*, non debet dici, quādo
dicitur *A cūctis*; quia eadem sunt
vt ex titula earūdem patet; pote-
rit autē illa prima *Cōcede*, dici in
ea Missa, quæ habet secūdā, *Cōce-
de* de B. Virg. & admittit quinq;
vel septem Orationes, suo loco
congruo post Orationē tertiam,
si propria sit assignata: vel pote-
rit & à maioribus quādoque iur-
beri, vt dicatur, etiam in duplici-
bus, pro re graui, & publicā cau-
sa, sicut alia, *Deus refugium nostrū,
& virtus &c.* & his modis non e-
rit superflua in Missali; qua de
re acutē dubitauere nonnulli. *I-
bidem num. 28.*

95 Oratio pro seipso Sacerdote dici non debet in Missa, cui interest proprius Episcopus vel eo maior, vel Princeps magnus, ex Burchar. in Ord. Celebrat. Miss. potius orādū est pro Prelato, seu Principe presēte; quod fit ob reuerentiā eorūde maiorū. *Ibid. n. 30.*

96 Pro defuncto Cardinali, prima Missa dicēda est, mutatis Orationibus. Rubrica quidē non prescribit, sed vsus ita declarauit Rubricā: quia sūt Episcopis maiores. Pro Diacono tamē Cardinali Orat. *Inclina*, vt in Missali. *ti. 18. n. 7*

97 Licet de Sacerdote defuncto Rubrica meminerit inter defunctum Episcopū, & Cardinalem: nō tamen ijsdem aqualem
cum

Regula selecta in

eum facit; & rationabilis cōsuetudo est in plerisq; Ecclesijs maioribus vrhis, vt dicatur Missa secūda mutata Oratione, ratione cuius videtur in Rubrica prius de Sacerdote, quā de Cardinali, mentio facta fuisse. Si tamē dicatur Missa prima, fauet Rubrica in fine Missarū pro Defunctis, quæ cōcedit Epistolas, & Euāgelia vnius Missæ dici posse in alia quacūq; Missa pro Defunctis. *Ibid. n. 8.*

98 Oratio, *Deus qui inter Apostolicos Sacordotes, &c.* concluditur *Qui uiuis & regnas, ex Cerem. Episc. lib. 2. c. 38.* quia ad Filiū dirigitur, qui est Sacerdos in æternū, secūdū ordinē Melchisedech. *Psalm. 109. Matth. 22. D. Paul. ad Hebræos cap.*

cap. 5. 7. & 13. & Apocalypsi. cap. 1.

99 Oratio in tertio, vel septimo dicēda, ex Amal. lib. 3. c. 44. dicitur ad celebritatē quādā in proprijs diebus 3. 7. 30. vnde nō debet dici in ijs diebus, qui occurrunt inter tertium, & septimum: neq; post septimum vsque ad trigesimum: in quibus dicitur Missa, vt in quotidianis: aliās esset mendācium in Collecta. Ibid. n. 9.

100 Pro Ecclesiasticis in die tertio, septimo, trigesimo, & Annuario repetenda est Missa, quæ dicta est in die Depositionis, sicuti fit pro laicis in ijsdē diebus 3. 7. 30. ex propria Rubrica. Oratio verò semper erit propria Episcopi, vel Sacerdotis. Neque refert

R.

in ea

Regula selecta in

in ea non fieri mentionem de 3.
7. & 30. & Anniversario; nã eadẽ
Oratio pro Papa dicitur in obitu
& in anniversario, nulla facta in
ea anniversarij mensione. *Ibid. n. 11.*

101 Cardinales eodẽ priuile-
gio mortis gaudent, quo Episco-
pi, & in huiusmodi functionibus
post mortem, sunt æquales. Extra
prædictos dies, Missæ dicuntur, vt
in quotidianis defunctorũ, cũ pro
prijs Orationibus. *Ibid. n. 12.*

102 In titulo pro Patre, & Ma-
tre addita est vox *sacerdotis*, nam
aliàs de Patre cuiusq; nõ conue-
nit Oratio in ore Sacerdotis, vt
patet audienti. *Ibid. n. 13.*

103 Pro eo, qui proximè obiit
longè tamen à nobis prima vice
potest

potest dici Missa, vt indie tertio,
omisso verbo, *tertium, ibid. n. 15.*

104 N. exigit nomen defun-
cti, si tamē est nobilis, vel cōsuetū
do sit nominandi omnes in Col-
lecta, & Orationibus, *ibid. n. 16.*

105 Orationes duæ, *Deus om-
niū fideliū, & Præsta*, quæ pro Epif-
copo, vel Sacerdote additæ sunt
post eā vtriq; cōmunē: *Deus qui in-
ter Apostolicos, & c.* cōuenientiū dicū-
tur in ijs Missis, in quibus per mo-
dū commemorationis dici debet
Oratio pro prædictis ijsdē, vel cer-
tè positæ sūt ad varietatē. *ibi. n. 17.*

106 Habitus benedicturi Sa-
cerdotis erit superpelliceū, & Sto-
la regulariter alba: aliquādo vio-
lacea, præsertim in benedictione

Regule scli Etq in

coniuncta cum exorcismis ad ef-
fugandos dæmones. Ad aquam ta-
men benedicēdā, potest adhiberi
Stola coloris tēpori conueniētis,
vt dicitur in Rubricis Ritualis
Romani. *tit. 18. n. 3.*

107 Stādo semper benedicat
Sacerdos, & aperto capite, manu
q̄; formet Crucis signū versus rē
vbi est nota †: & itē ipsam asper-
gat in fine ter, hoc est, in medio,
à dextris, & à sinistris. *Ibid. n. 4.*

108 Super Altare benedicē-
da res, collocari poterunt, nō au-
tē osculentur, quæ omnino super
mensam ponendæ erunt, non in
Altari *num. 52.*

109 Numquā omittitur in Do-
minis asperſio aquæ benedicte
que

quacūq; de causa. *Ibid.* n. 6.

110 Sacerdotis est hæc benedictio, *ex Concil. Nannetensi*. Si celebraturus est Missam, induat super Albam, Stolum, Missæ cōuenientem; si alius est, adhibeat super Corcā, Stolā violaceā, vt in Rituali Rom. Pauli V. *Ibid.*

111 Facta benedictione, & dicta Tertia, fit aspersio: sed & ante benedictionem palmarū seu candelarū, si hæc occurrat in Dominica, fit aspersio, vt suprā in proprijs locis dictū est. Sacerdos igitur celebraturus indutus, post Amictū, Albam, Cingulū, & Stolum, Pluuiali coloris Officio cōuenientis, accedit ad Altare. Neque procedit postremus, vt ali-

Regula selecta in

quī scripsere, sed medius inter ministros paratos, *ut in Cætero. Episcop. lib. 2. cap. 31.* nempe, si cū iisdē cantāda sit Missa. Ibiq; in infimo eius gradu genuflexus (ergo etiā genuflectit tēpore Paschali, cui Dominica æquiparatur) aspergit Altare, & se ipsum: sicuti genuflexus etiā sibi ipsi cineres imponit, *ut suo loco diximus.* Altare igitur aspergit ter, in medio, versus cornu Euāgelii, tū Epistolæ. Quòd si in Altari sit exposita sanctissima Eucharistia, abstinendū est ab aspersione Altaris, ea ratione, qua nō signatur Altare, ad *In principio*: *ut dictū est in Feria Quinta in Cœna Domini;* Diaconus quoq; tūc similiter debet abstineri

stineri ab osculis aspersorij, & manū. Postea erectus aspergit ministros adhuc genuflexos, primò Diaconū, deinde Subdiacōnum, & clerū. Interim dicēs submissa voce, & alternatim cū ministris totū Psalmū *Miserere*, commitantur eum ministri, Diaconusque eleuat à dextris fimbriā Pluuiialis. Quòd si in predicto Cæremō. procedit solus Celebrans: hoc ibi iubetur ob reuerentiam Episcopi præsentis, vt coram eo cum minori pōpa Celebrās procedat. *Ibid. n. 11. 12. & 13.*

112 Aspergēs nō inclinat caput: at clerū stare decet detecto capite, & aspergēti reuerēter caput inclinare. *Cæremo. Episc. lib. 2.*

Regula selecta in

*cap. 31. neq; tamē aspersio singu-
lorum fieri debet, sed plurium si-
mul, tam cleri, quā populi: &
iuxta locorū consuetudinem fiat
aspersio laicorum. Canonici sin-
gillatim aspergi poterunt ad ma-
iorem eorundē venerationē, qui-
bus, & Celebrans aliquā honoris
significationē adhibebit ante, &
post totā eorū aspersione. Quod
ne fiat incongruē à maiori Cele-
brante, statuit Gregor. XIII. 30. De-
cēb. 1573. teste Genuensi in Praxi Ar-
chiepiscop. cap. 65. Roma edita 1616.
ne in Ecclesijs Hispaniarū Anti-
stes vel alia persona principalis
aspergat clerū in Dominicis an-
te Missam; sed eius loco simplex
Sacerdos cū superpelliceo & Sto-
la*

la & cū Acolytis tantum. *Ibid.*

113 Celebrans debet ex prædicto Cærem. incipere Antiphonā ante asperſionem Altaris; eodēque modo intellige Rubricam Missalis, quamuis postponere videatur Antiphonā. Conuenit enim, vt dicatur *Asperges*, futuri tēporis, ante asperſionē actualem. Neq; nouū videri debet, quōd inchoatur Antiphona genibus flexis: nā idē præscribitur Episcopo in principio Synodi in Pōtificiali Rom. & in qualibet sessione. *Ibi.*

114 *Gloria Patri, &c.* omittitur ijs diebus, quibus in Missa dici prohibetur; hæc enim asperſio est quasi initiū Missæ. *Ibid. n. 14.*

115 Celebrās reuersus ad Al-

R 5 tare,

tate, hoc est, ad infimum eiusdē gradum. *Cærem. Episcop. loco cita- to.* dicit versus *Offende,* & Oratio nem, teneantibus ministris librum ante eum. Post Orationem ve- rò, deponitur Pluuiale, & assu- mitur Manipulus cū Casula pro Missa. *Cærem. ibid.*

Q U I N T A P A R S, S I V E
Additiones.

I SACRÆ Reliquiæ exponi solent hinc inde, vel inter candelabra, vt in *Cærem. Episcop. lib. 1. cap 12. fol. 20.* vel in gradu superiori. Quia in re cauēdū illud erit, ne vmq̄ā supra locū Sacra- mēti, præsertim si exponatur po- pulo,

pulo, collocetur. Decet enim sedere Dominum in altiori loco supra seruos suos, sicuti dicitur de Cruce (Cærem. Episcop. ibidem) quæ in Altaris medio debet esse præalta, ita ut pes eius æquet altitudinē candelabrorum, & Crux ipsa tota candelabris superemineat. Mystica ratio est, quia Christus, etiã in Cruce, maior est super omnes populos, significatos in candelabris. Gau. to. 1. p. 1. 11. 20 pa. 71. & 79

2 Sacerdos celebraturus Missam, cum peruenierit ad Altare, ante quam ad illud ascendat, stans ante illius infimum gradum, caput detegit; birretum ministro porrigit, & Altari, seu Imagini Crucifixi desuper positæ profundè incli-

Regula selecta in

inclinat. Si autem in eo sit tabernaculū sanctissimi Sacramenti, genuflectens debitā facit reuerentiā. Tunc ascendit ad mediū Altaris. *Rubrica Missalis de ingressu Sacerdotis ad Altare. Alcozer tract. 2. gloss. 2. pag. 100. Ioan Carrillo tract. 2. c. 5. §. 7. sui Cœremon. Acolyt. Andr. Guer. in suo Cœre. Missar. tract. 1. Rub. 2. Gauant. p. 2. tit. 1.*

3 Sacerdos facit Confessionē post infimū gradum Altaris, idē non supra gradus, sed in plano Capellæ ad humilitatē corā Deo magis indicādā. *p. 2. tit. 2. n. 4. lit. T.*

4 Post infimum gradum, * idem significat quōd ante infimū gradū, vel ad infimum gradū; *Gauant. ibid. tit. 2. n. 2. & tit. 3. n. 1. lit. D.*

5 Ad *Misereatur*, ministri ad-
huc inclinati manent, sicut ad
Confiteor: stant autē ad, *Indulgen-*
tiam. *Ibidem* n. 10 lit. Z.

6 Parenthesis, siue interposi-
tio illa, *Quod semper facit, quādo ali-*
quid est benedicturus: quæ est in Mis-
sali in Rubrica de *Offert.* &c. in-
telligitur de manibus tantum, nō
de oculis elevandis, qui post Cō-
secrationē defigendi sunt potius
in Hostiam cōsecratam. Et item
quando utraq; manus est libera,
nec earū altera est occupata ad
Hostiam tenēdam, seu Calicem:
quod accidit paulō ante eorū dē-
cōsecrationē. Neq; enim deponē-
da est Hostia, vel Calix in eo casu
ut manus ingant ad illud verbū.

*Regula selecta in
Benedixit. Ibid. tit. 7. n. 5. lit. N.*

7 Accidit in Missæ ministerio offerri Sacerdoti Particulam pro cōmunicando laico, & oblatione Hostiæ iam facta; poterit ne illa cōsecrari? *Banacin. de Euch disp. 4. q. ult. punct. 2. n. 6.* videtur negare: sed puto probabiliter posse cōsecrari: oblatione eiusdē mēte cōcepta (nō tamen remotiùs ab oblatione Hostiæ, puta iā capta Prefatione) cū oblatio materiæ paulò pòst cōsecrādē, ex cōmuni opinione, nō pertineat ad sacrificij essentiam. *Suar. disp. 75. sect. 2. & 3. Scortia de Sacrifi. Miss. lib. 4. ca. 1. n. 3. Ganāt. p. 3. tit. 11. n. 19.*

8 Sacerdos omittens commemorationem de Sancto, si recorderetur

detur in progressu Missæ, debet
eum addere inter Orationes Se-
cretas, & Postcōmunionem, licet
inter Collectas eam omiserit, si
opportunè recordetur; inter vl-
timas non dicerem, si neq; inter
Secretas dixissē: sed in Sacristia,
post depositas vestes, supplerem
omissa. *Ibid. tit. 10. n. 16.*

9 Rubrica Missalis de Missis
Votivis nō derogatur in Pōtifica
li Romano in Ordinatione Pres-
byterorum, quibus in fine præ-
scribitur, vt post primā Missā cele-
brēt alias de *Spiritu sancto*, de *B. V.*
& pro Defunctis; id enim intelli-
gitur, salvis Rubricis Missalis; alio-
quin absouū esset, celebrata pri-
mā Missa in Natali Dñi, in tribus
Festis

Regula selecta in

Festis sequētibus recitare Missas
votiuas prædictas, & pro Defun-
ctis, vt patet, *Gauāt. in addit. ad 1.*
tom. sui Thesauri S. Rituum.

10. Infra Octauā B. M. V. nō
conuenit dicere Votiuam de eā-
dem; tū quia magis colitur B. Vir-
go cū Missa de Octaua; tū quia
secunda Oratio esset de eādē
B. V. cuius recitatur Officiū, tum
quia fit satis obligationi pro Mis-
sa Votiuā, si recitetur longior
Missa Votiuā. *Ibidem.*

11. In Missis Votiuis priuatis
secūda Oratio est, de quo fit Offi-
cium, tertia ea, quæ secundo loco
dicitur in Missa de Officio; exce-
ptis Votiuis B. M. & de Apосто-
lis. *Ibidem.*

12 Missa de B.V. in Sabbato,
ratione Officij de eadem, nō est
votiuā, vt aliqui scripserū (Castal-
dus in Praxi lib. 2. sect. 6. c. 4. n. 2. Per-
Ruiz in suo Carem. 2. p. 5. 7. pag. 9. Al-
rozer tract. 1. glos. 4. pag. 16.) sed pre-
ceptiuā. Propriē igitur illud est
votiuū, quōd est merē volūtariū,
& ad libitū fit, sine peccato: neq;
propriē Missa de B.V. in Sabbato
ratione officij, quōd est in præce-
pto, potest dici votiuā. Titulus au-
tem de Missis votiuis compre-
dit omnes, etiā minus propriē vo-
tiuās; vnde Ecclesia facit de præ-
cepto votiuā Missā de eadē Vir-
in Sabbatis Aduētus, vbi cātatur
Cōuētualis Missa; quæ cū nō res-
pondeat Officio, votiuā est, non
S tamen

Regula selecta in

tamē ad libitū, ut omitti queat, ob illud verbū *Dicitur*, in Rubrica Missalis, quōd est præceptiū. Et confirmatur, quia Missa de B. V. in Sabbato, ratione Officij simplicis, debet cātari post Sextā; votivæ autē post Nonā; ergo nō est votiva. *Garant. 10. 2. sectio. 8. c. 6. & in addit: onib. ad 1. rom.*

13 Oratio Pro gratiorū actione secūdo semper loco dicitur. *Ibid.*

14 In Missa de Sācto qui titulus est Altaris, de quo tamē nō recitatur Officiū; sed Missa rātūm, ad eiusdē Altare, in die Festo illius (quia nō debet omitti Oratio eius, de quo fit Oratio, quæ aliās secundo loco tunc tēporis dicenda foret. Est enim hæc Missa ex Votivo, & Festivo mixta: ex voti

uo, quia discordat ab Officio; ex Festiuo, quia eo die obiit Sāctus, de quo Missa, & idē dicitur in ea Hymnus Angelicus. *Idē ibid.*

15 Hymnus Angelicus omit- titur in priuatis diebus, quando Missa est Votiuā nō solēnis, vt ap- pareat differētia inter solēnitatē & cōmemorationē. Si ergo solē- nitas adsit aliqualis; vel ratione tēporis, puta, quia Sabbatū dica- tū B. V. vel quia eo die obiit ille, de quo dicitur Missa, quasi in eius Festo, licet nō dicatur Officiū: vt in *Cœrem. nouo Petrus Ruiz notauit, in introduct. 2. p. fo. 4. pa. 2. & bene, vel ratione causæ grauis, aut publice conceditur Missis Votiuis Hym- nus Angelicus. Estimatur etiam*

Regule selecte in

solēnitas, ratione loci: qua ratio-
ne priuilegium dicitur fuisse da-
tum sacrosanctæ Aedi B. V. Laure-
tanæ, vt ibidē in omnibus Missis
B. Vidici queat *Gloria in Excelsis*; &
habetur in *Synodo vltima Lauret.*
tit. 11. n. 4. sub Cardin. Rom. Gauant.
tom. 1. p. 1. tit. 6 n. 4. lit. B.

16 *Nomine Paschatis, & Pēte-*
costes, dies prima dumtaxat intel-
ligitur ex cōmuni sensu; vsu Ro-
mano, & modo loquendi, & ex
DD. in materia de Interdict. Syluest.
Interdictū 5. q. 2. quare Feriæ sequē-
res nō sunt exceptæ, licet sint so-
lēniora Festa, quæ excludūt alia
solemnia, etiā primæ classis. Mul-
tò minùs excludūtur alij dies in-
fra Octauas; de qua re dubitauē-
re nōnuli, ea moti ratione, quia

Octava reputatur dies vnus à Radulpho Tungrēsi: quæ ratio nō valet in omnibus: & sic in ijs diebus & similibus potest celebrari in Altari priuati Oratorij, cui cōceditur ex priuilegio Apostolico celebratio Missæ. *Gauāt. in addit. ad 10. 1.*

¶ 7 Hausto diligentius sanguine in prima Missa solēni in Natali Domini, Subdiaconus defert Calicē sine purificatorio ad credentiā de more, indeq; alius in sacris Sacristiā, vbi supposito Corporali decenter seruabitur vsque ad secundā Missam solēniter, seu priuatim celebrandā; tum, ne impediat incēfationē Altaris in Laudibus faciēdā: tū ne minūs reuerēter, quàm par sit, habeatur in credentiā

Regula selecta in

dētia vsq; ad aliā Missā: in cuius initio, vt aliās, collocari poterit super credētia, desiccata iā, vt creditur, quacūq; reliqua vini specie. Alij alia: sed saluo meliori iudicio, hæc Romana praxis videtur cōgruētior. *Idē Gau. in d. addit.*

18 In Dominica Palmarū, nihil est detrahēdū, neq; mutādū in Orationibus Benedictionis, licet benedicātur rami arborū, nō palmæ, nec oliuarū rami: quia ij rami arborū succedūt palmarū loco, & à populo eo die vocātur palmæ. Neq; Romæ, vbi saltē oliuæ benedicūtur, nō aliæ inferiores arbores, tacētur ea verba in quarta Oratione, *Ceterarūq; arborū.* Neq; est mēdaciū, sicuti nō est mēdaciū dicere in Parasceue: *Ecce lignū Cris*

eis: adhibita tūc Cruce argētea à
Celebrāte. *Idem ibid.*

19 In diebus Maioris Hebdoma
dæ, in quibus Passiones cātātur,
Romæ cōmuniōr vsus est, vt Euā
gelista mediū teneat locū, & illius
dexterā ille, qui Christū repræse
tat: & in Capella Papæ vnus tan
tūm adhibetur liber, in quo tres
cātōres singillatim cātāt, quæ cā
tare debēt. Quo fit, vt Euāgelista,
qui plus alijs cātāt, mediū quoq;
teneat locū, Alij adhibēt tres li
bros, vt cōmodiūs cātent, *Cær. E
pis. lib. 2. cap. 21.* meminuit vnus tan
tūm libri; & quo ad locū vbi cātā
dæ sunt, nō tollit cōsuetudinē Ec
clesiarū. Nō probatur illa distribu
tio Passionis inter Celebrantē,

Regula selecta in

Diaconum, & Subdiaconū, ita vt
Celebrās vice Christi loquatur,
& Subdiaconus turbarū. Si desint
ministri, solus Diaconus cantare
debet totā Passionē; & partē fi-
nalem eiusdē, addito deinde mi-
nisterio Subdiaconi, & Acolyto-
rū, vt fit ad Euāgeliū. *Idē ibid.*

20 In Parasceue, vt suprà an-
notauimus, ministri simul adorāt
Crucem; Diaconus quidē cū Sto-
la sua latiori, quam non deponit
vsque ad finē Officij, *ex Cærem.*
Episcop. lib. 2. cap. 26. Subdiaconus
autē in Albis, ex vsu Capellæ Pa-
palis, & Romano; alij de clero in
suo quisque habitu choralis, cal-
ceis tantū depositis, ex laudabi-
li consuetudine. *Ibid.*

21 In Sabbato Sancto arūdo

solet ornari floribus; sed ita ornetur, ut appareat ex parte arundo non baculus, seu quid aliud. *Ibid.*

22. *Itē Missa est*, dicitur cum duplici *Alleluia*, usque ad Sabbatum in Albis inclusivè; in Missis nimirum de Octava Paschatis; non ijs, quæ cum paramētis violaceis fortè debet cātari: puta, Litaniarum maiorum seu pro publica necessitate; quia duplex *Alleluia*, est proprius ritus Missæ Paschalis, & lætitiæ. *Ibid.*

23. In Missa de Rogationibus, quæ dici debet sine cōmemoratione Octavæ Paschatis, dicitur quidē Præfatio Paschalis, sed ea quæ cum suo cātu dicitur in diebus ferialibus: quia Missa est ferialis, & cōsequenter neque in fine Missæ

Regula selecta in

addūtur. *Ite Missa est, duo Alleluia.*

Certū autē est, quōd Festiua Præfatio Paschalis dici nō debet, sicuti nō dicitur (ex Rubricis Missa huius) in Litanijis maioribus Credo, neq; Præfatio de Apostolis, licet sit Festū S. Marci. Cōmunicātes etiā dicitur ea ratione, quā attulimus in præ. p. 1. tit. 12. n. 5. li. G. Gau. in addu.

24 Dies tertius, septimus, & trigesimus, sicut etiā Anniversarius, numerari debēt à die obitus, seu depositionis, vt patet ex Collectis, in quibus firmensio depositionis. Nā S. Ambrosius Serm. 70. accipit *Depositionis* vocabulū, tā pro sepultura, quā pro obitu, licet Ecclesia videatur distinguere inter obitū, & depositionē in titulo *secūda Missa Defunctorū*. Si cōtēdas

distingui, numerabis hos dies à die sepulturæ: qua potiori iure subiacet Defunctus Ecclesiasticæ: cure; vel sequere locorū cōsuetudinē, nisi testatoris verba aliud sonēt. *Gauant. in additionib.*

25 Omnes Missæ, siue de Sācto, siue de Dominica, aut Feria vel de Requie, sunt æqualis valoris cūm in qualibet earum idē sit sacrificium, & Sacramentū. Quam obrem à Sacerdote ad celebrādū pro Defunctis obligato æquē satisfieri potest, si dicat Missam de Sancto, vel de Dominica, aut Feria, ac si Missā diceret de Requie; præcipuē quādo Festū sancti est duplex,* & Dominica ex solēniōribus *Paulus Fraxinellus apud Gauāt. 10. 1. ad finē.* 29 *Quan*

26 Quando Missa de Sancto,
aut de Feria celebratur pro De-
functis, necesse non est Collecta
dicere pro mortuis. Nam applica-
tio Missae non fit in Collectis, sed
in *Memento*, ubi Sacerdos valore
Missae illi applicat pro quo sacri-
ficium offerre tenetur. Idcirco
necesse non est, Collectas pro De-
functis adiungere. Praeterea Pius
V. San. memoriae. In *Bulla confirmacionis Missalis Romani*, praecipit in
virtute sanctae obedienciae, tam Prae-
latis, quam omnibus Sacerdoti-
bus (& Conciliū Tridentinū *sess.*
25. decreto de observandis, & vitandis
in celebratione Missarū idem statue-
rat) ut omnes iuxta formā, ritum
& modū eiusdem Missalis celebrēt;
& nullo modo alijs caeremonijs,

& precibus, quàm illis, quæ in eo præscribuntur; vti præsumât. At sæpè in Missali Collectæ arbitrio Sacerdotis nõ permittuntur, præcipuè diebus Festis: sed particulares præsignantur; aut vna tantùm dicenda est, vt in duplicibus: idèd tunc nõ erit dicèda Collecta pro Defuncto, pro quo Missa dicitur.

Idem Fraxinellus ibidem.

27 Quamuis vtilitates quæ in Missa de Requie reperiuntur, facile cõpèfari possint in Missa ocurrete de Feria, aut de Sãcto, ex maiori Sacerdotis deuotione, aut ex intercessione Sancti, de quo celebratur, tamè in die *Obitus*, maxime præsentè corpore Defuncti; aut in die *tertio, septimo, vel trigesimo,*

Regula selecta in

mo, aut in *Anniversario* solēni, vtilior poterit esse Missa de Requie, quā alia; tum, quia Orationes & alia, quæ in Missa Defunctorū dicuntur, miseras animarū in purgatorio existētium clariū demōstrāt, & circūstātes ad orādū etiā pro Defūctis, magis excitare possunt; tū quia prædictæ Orationes Ecclesiæ, quæ ordinātur in Missa de Requie, magis directē petunt, & obtinere possunt desideratū effectū liberationis animarū e purgatorio. *Idem ibidem.*

28 Sēsus Ecclesiæ est, vt Missa cōcordet cū Officio, quo ad eius fieri potest, vt ex ipsiusmet Ecclesiæ ritu & ordine colligitur: cui sensui fideles omnes cōformari debēt. Ex quo sequi videtur, non

esse verba petēis Missā Votiuā,
seu de Requie, ita amarè intelligē
da, vt sic omnino Sacerdos cele-
brare teneatur, sed ciuili modo &
moralī. Neq; enim præualere de-
bet volūtas laici ordini ac ritui Ec-
clesiastico; sed mētē suam institu-
tioni Ecclesiæ debet aptare, vt
eius petitio, ac deuotio sit rationa-
bilis, atque cōueniēs. *G. u. tom. 1. p.
3. tit. 12. n. 22. § 10. 2 ad finem.*

29 Dubitari potest de Eccle-
siæ Dedicacione, an sit maior,
quàm Patronus loci, seu Titulus
Ecclesiæ? *S. Thom. lect. 5. in cap. Ioan.
10.* docet, maius esse Festū Dedi-
cacionis Ecclesiæ quàm alicuius Sā-
cti; quia in illa recoluntur bene-
ficia toti Ecclesiæ collata, quæ su-
perāt

perāt beneficia cuius sancto donata, quæ in eiusdem Festo celebrantur. Cōfirmatur hæc doctrina ex Rubrica Breuiarij *sit. de Duplici, n. 1.* vbi prius recēsetur Dedicatio propriæ Ecclesiæ, quam Patronus loci, seu Titularis Ecclesiæ; ergo Missa dicēda erit de digniori, si occurrerint eodē die. *Ga. 10. 2. sect. 3. c. 8. n. 7. & sect. 8. c. 5. n. 2*

8 30 Occurrētibus Dedicatio-
ne propriæ, & Dedicatio-
ne Cathedralis Ecclesiæ eodē die, præ-
ferendā esse debet Dedicatio-
ne propriæ Ecclesiæ; quare de hac erit
celebrāda Missa. *Ga. 10. 2. sect. 8. c. 5.*

6 31 In Dedicatio-
ne Cathedralis, quæ celebrari debet
à clero ciuitatis diœcesis dicitur
Credo

Credo, etiã extra propriã Ecclesiã
 sicuti fit in Dedicacionibus Basili-
 carũ Saluatoris, & Apostolorũ
 Petri & Pauli, etiã extra eorũ Ba-
 silicas. Ratio est, quia & eodẽ mo-
 do, quo totus orbis veneratur Ba-
 silicas, Cathedralẽ, alterã Urbis:
 hoc est Saluatoris, alterã quasi Ca-
 thedralẽ, nẽpẽ SS. Apostolorũ, de-
 bet vnaquãq; ciuitas & Diocesi-
 sis, magis, minus vè, suã venerari
 Cathedralẽ; & extra eadẽ, in eius-
 dẽ gratiã, recitare Symbolum in
 Missa. *Gauãt. in addit. ad r. tom.*

32 Celebrãs in Missa solẽni, S
 quãdo in Altari expositũ est san-
 ctissimũ Sacramẽtũ, illud incẽsa-
 tur genuflexus in supremo gra-
 du, *ex Rituali Roman. Gau. in addit.*

T

33 Quã-

33 Quando finita Missa de Requie, fit Absolutio; dū secretò dicitur ab omnibus *Pater noster*, Celebrās accipit aspersoriū de manu Diaconi, & facta profūda inclinatione Cruci, quæ est ex aduerso Diacono genuflectēte, & simbriā anteriore Pluuiialis à dextris subleuāte circuiēs tumulū, aspergit illū, vel corpus Defuncti, aqua benedicta, ter à parte dextera, & ter à sinistra. Cū trāsit ante dictā Crucē, vel ante Altare profundè inclinat; ante Sacramētū genuflectit; Diaconus verò ad Crucē, ad Altare & ad Sacramētū semper debet genuflectere, *ex Rit. Rom. sit. de exequijs pag. 149.*

34 * Oscula pacis nō prohibētur in Missa, quæ celebratur ad

Altare, in quo expositū est sanctissimum Sacramentum, sicuti nec oscula manus Celebrantis post lectā per Subdiaconū Epistolā, & ante cōcionem, & Euangeliū; & quādo Celebrās dicto *Pater noster*, accipit Patenā de manu Diaconi; quia nō sunt ad venerationē tantū, nec oscula tātū reuerētiæ, sicuti oscula aspersorij, cochlearis, thuribuli, Patenæ, & Calicis ad Offertoriū, &c. sed habent etiā in se, & denotant diuina mysteria. *Ibidem.*

35 * Aprimis Vesperis Dominicæ de Passione vsq; ad finē Litaniarū, quæ cantantur in Sabbato Sancto, quamvis Officium, & Missa sint ex solēnioribus, & cō-

Iēdis, Altaria & Imagines nō deteguntur; nec velātur in alijs diebus & tēporibus: nec in Missis de Requiem, tā in die obitus, quā in Anniuersario alicuius Defuncti, quantumuis nobilis sit, vel etiā Prælati. Saperet enim contemptum, & abusus. *Ibidem.*

Additio, seu Peroratio ad Oraciones in Missa dicendas.

1* **E**T Famulos tuos, Papā 2. nostrū V. Antistitem 3. nostrū N. & Regem 4. nostrū F. Reginā, & Principem cū prole Regia; populo sibi cōmisso, & exercitū suo ab omni aduersitate custodi; pacem 5. & salutē nostris cōcede temporib⁹, & ad Ecclesia tua cūctā repelle nequitia; & gentes

paganorū, & hæreticorū dextere
tuæ potentia cōterātur & fructus
terræ dare & cōseruare digneris
6. Per Dominū, sicut per eundē
vel Qui uiuis.

*Forma Perorationis, quando in Missa
dicitur Orat. A sanctis.*

ET Famulos tuos Papā nostrū
V. Antistitē nostrū N. & Regē
nostrū F. Reginā, & Principē cū
prole Regia; populo sibi cōmisso
& exercitusuo ab omni aduersi-
tate custodi: & fructus terræ dare
& cōseruare digneris. *per Dom.*

*Forma Perorationis dicenda in Missa
qua habet orationē Ecclesia tua.*

ET famulos tuos Papā nostrū
T 3 V.

Regule selecta in

V. Antistitē nostrū N. & Regē nostrū F. Reginā & Principē cum prole Regia, populo sibi cōmissō & exercitu suo ab omni aduersitate custodi: pacē & salutē nostris cōcede tēporibus, & fructus terre dare & cōseruari digneris. *Per De.*

I *Et famulos tuos.* Additio hæc ex cōcessione S. D. N. Papæ Pii V. & Greg. XIII. confirmatione potest dici in omnibus Regnis Hispaniæ, tā per Sacerdotes Sæculares; quā per Regulares, & tam in priuatis Missis, quā in Cōuēntibus, quāuis sint ex solēnioribus, & colēdis. Neq; obligat, sed est adhibitū tātū, & dicitur *in prima oratione Missa in Secreta, & in oratione postcōmunionē.* Et cū talis facultas sit localis, possūt nō solū Hispani

verū etiā Itali & reliqui omnes quādo in his Regnis celebrāt, dictā Additionē apponere: quòd extra degētibus nō licet, sicuti nec dicentibus eā addere quicquā.

2 *Papā nostrū* Sede autē vacāte, vel quādo in Missa dicitur secunda vel tertia oratio pro Papa verba prædicta omittuntur.

3 *Regē nostrū, & c.* Quod dictum est de Pōtifice, dicendū est etiā de Rege, Regina, vel Principe mortuo, nā tunc nō sunt nominādi.

4 *Antistitē nostrū.* Antistes sēper nominādus est suo proprio loco, sicuti in Canone, & in Feria 6. in Parasceue, & in Sabbato Sācto, etiā in monasterijs Ecclesijs & Capellis Regijs, vel exēptis: & quāvis cele

Regula selecta in

bretur corā Imperatore, Rege, vel Principe maximo. Exēplū habes in Purificatione, in Fer. 4. Cinerū & in Dominica Palmarū: quibus diebus nō solū Prælati & Canonici, sed & omnes de clero, & Acolytis accipiūt cādelas & ramos, capiūt cineres ante Imperatores Reges & Principes. Argumēto à fortiori. Neq; est nomināndus superior Regularis, vel Abbas exēpt^o loci, sed Episcop^o vicinior ad quē pro Ordinatione itur: non enim Superior Regularis vel Abbas est Antistes. Quādo verò Episc. Archie, vel Patriarcha celebrat omissis prædictis verbis, eorū loco dicit, *Et me indignū seruū tuū.*

5 *Pacē & salutē.* Si in Missa dicitur oratio *A cūctis*, in Additione

Et famulos tuos, omittitur. Pacē, & salutē nostrī cōcede tēporibus, & ab Ecclesia tua cunctā repelle nequitia, & gentes paganorū, & hereticorū dextera tua potētia cōteratur. Si verò dicitur Oratio. Ecclesia tua cūctā repelle nequitia, & gētes paganorū, & hereticorū dextera tua potētia cōteratur.

6 Per Dñm nostrū. Quādo Missa vnā tātū habet orationē, quia est ex duplicibus Maioribus, vel Minoribus, additio hæc sub eadē conclusione eiusdē orationis recitāda est, vt vnica videatur Oratio. Quādo verò in ea dicuntur plures orationes, vltimū obtinet locū, & sic vnitur cū vltima oratione sub vno per Dñm. Sed obseruādū est, quòd si oratio termi-

Regula selecta in

netur cū his verbis. *Qui tecū vi-
uit, & regnat, &c.* cōcludēda est, cū
his *Per eūdē*, quia si terminaretur
cū. *Qui tecū, &c.* esset ridiculū, &
absurdū Reliqui cōclusionū mo-
di per se patent, & qua de causa
variādi, vt nimirū cōcināt sensui
orationis vltimæ, quā cōcludūt.

Profodia verborū in Missalis Romano.

Quia typographorū incuria malè positi
sunt accētus, & aliquādo omissi; ver-
ba quæ Missalis sunt propria, & dubitū ha-
bere possūt pronūtiationē, in gratiā minū
peritorū sacerdotū in vnū collegi, ne cōtin-
gat vllus error de inceptis in ligenda Missa.

*Habēt igitur pe-
nultimā longam.*

Abscide.

Accersito.

Ad-

*Habēt penultimā
breuem.*

Abdenago.

Abscidit.

Abur-

Longā habēt pe-
nultimam.

Aduenit. In In-
troitu Epiphaniae.

Allidit.

Appare.

Appetitor.

Areopagi.

Barabbas.

Basilus.

Branium.

Cæsaream.

Candelabrum.

Circumfodit.

Comedi.

Commiscere.

Concider.

Condolere.

Confige.

Consentitis.

Con

Breuem eandem
habet.

Abutere.

Achillei.

Aduocans.

Alena.

Ambrosi.

Amodo.

Anathema ex

Pantaleonte, &

melius; licet a-

lij producant.

Barabas.

Beneplacens.

Bassino.

Caligas.

Cedrius.

Circumdatus.

Circumadedit.

Circumvoler.

Coc-

<i>Longā habet pe-</i>	<i>Breuem eandem</i>
<i>multimam.</i>	<i>habent.</i>
<i>Contorquere.</i>	<i>Coccinum.</i>
<i>Conuenit mul-</i>	<i>Commori</i>
<i>titudo.</i>	<i>Computat.</i>
<i>Decoris regnū.</i>	<i>Concuti.</i>
<i>Delibor.</i>	<i>Condolens.</i>
<i>Demolitur.</i>	<i>Congeres.</i>
<i>Depromat.</i>	<i>CrySTALLINUS.</i>
<i>Eadem. Casus</i>	<i>Cypressinus.</i>
<i>ablatiui.</i>	<i>Damaris.</i>
<i>Elamitæ.</i>	<i>Decidet.</i>
<i>Eleazar.</i>	<i>Didymus.</i>
<i>Elide.</i>	<i>Dyscolis.</i>
<i>Eruditur.</i>	<i>Eadem. Casus</i>
<i>Efuricis,</i>	<i>nominatiui vel</i>
<i>Exemit.</i>	<i>accusatiui.</i>
<i>Exite.</i>	<i>Eloqui.</i>
<i>Experita.</i>	<i>Epheta.</i>
<i>Fulciri.</i>	<i>Esurit.</i>
<i>Fu-</i>	<i>Exco-</i>

Longa habet pe-
nultimam.
Fulgoris.
Grabatum.
Homilia.
Hostili.
Hysopo.
Idola.
Ignito.
Immuta.
Impertire.
Indicens.
Innotesceris.
Institoris.
Intuero.
Libamen.
Lorica.
Meloris.
Mendicens.
Munimen.

Muri-

Breuem eandem
habet.
Excolens.
Feceritis. In
Canone. Secunda
persona Praeteriti
perfecti subiunctiui.
Fodere.
Galea.
Genesareth.
Geruasi.
Gregori.
Haceldama.
Iacerent in eū.
Inito.
Innoua.
Insitum.
Intraveritis.
Inuenit, absco-
dit, & vadit.

In-

Longā habent pe-
nultimam.

Muricæ.

Parasceue.

Pentecoste.

Perimus.

Peripsema.

Perseuere.

Posticum.

Prædico, sicut,
prædixi.

Præsumit.

Præuenimus.

Profugit nudus.

Recensita.

Redundabunt.

Salubris.

Synapis.

Breue eade habet.

Inuidet.

Lapidat.

Lecycho.

Manahen.

Manferitis.

Multimodis.

Obliuisceris.

In presenti tēpore
in Sexagesima.

Occidat sol.

Parachitus.

Paroptide.

Peragat.

Perfodi.

Pollicens.

Præcauens.

Præueni nos.

Profelyti.

Prosequere.

Subia-

Quam

Longa habent pe-
nultimam.

Subiacere.

Subiacete.

Subrepat.

Succide.

Sunamitis,

Sycomorum,
ex Pantaleon-
te in Profodia
de Syllabis; li-
cèt alij corri-
pant.

Tiaris.

Tri-

breuem eamquam
habent.

Quamdiu.

Reditum.

Refoue.

Renoua.

Reperitis.

Salutaueritis.

Subbactani.

Sedulis.

Serotinus.

Seruaueritis.

Smigmata,

Subsequi.

Sumpserimus.

Supperunt.

Syntichen.

Tibicines.

Tristega.

Volueritis.

Vide

Longam habent pen-
ultimam.

Tritura.

Tuere.

Venimus, & nos
tecum.

Vouete.

Breue eade habet.

Videris tu. De
Iuda.

Venumdari.

Venimus ado-
rare.

Vtraque crescere.

In Orationibus.

Longam.

Anasthasiæ.

Brigittæ.

Dariæ.

Dorotheæ.

Luciæ.

Soteris.

Theodori.

Agapiti. *Lögum*

est, sed vsus comu-

nior habet, ut cor-

ripiatur penultim.

Breuem.

Achillei,

Epimachi,

Naboris.

Nerei.

Timothei.

Theoduli. *Lögum*

est, sed comuniore

loquendi vsu corri-

piur, quem liben-

tius sequimur.

FINIS.

S.C. / 1853 9

